القرآن الكريم

الفاتحة البقرة آل عمران

הקוראן המפואר

פרשת הפתיחה פרשת "הפרה" פרשת בית עמרם

העדה האסלאמית האחמדית

הקוראן המפואר

القرآن الكريم

الفاتحة البقرة آل عمران

הקוראן המפואר

פרשת הפתיחה פרשת "הפרה" פרשת בית עמרם

הטקסט בערבית ותרגום לעברית

תרגם

מוּסא אסעד עודה

יוצא לאור תחת חסותו של

כבוד מירזא מסרוּר אחמד

הח'ליף החמישי ומנהיגה הרוחני של

העדה האסלאמית האחמדית העולמית

2010

העדה האסלאמית האחמדית

כבביר / חיפה

THE HOLY QUR’ĀN

Al-Fātiḥah Al-Baqarah Āl-‘Imrān

ARABIC TEXT AND HEBREW TRANSLATION

First Edition

Translated by: **Mūsā As‘ad Odeh**

© 2010 **העדה האסלאמית האחמדית**
כבביר / חיפה

הפקה והוצאה לאור
העדה האסלאמית האחמדית
כבביר / חיפה

הגהה, עריכה והכנה לדפוס
רואא תרגום והוצאה לאור בע"מ, חיפה

עיצוב
עובאדה ברבוש, מועתז מחמוד עודה

עיצוב עטיפה
ענאן מסעוד עודה

מהדורה ראשונה
2000 עותקים

ISBN: 978-1-84880-001-4

דבר המוציא לאור

"קוּם והפץ ברבים את אשר הורד אליךָ"

כמענה להגשמת מטרות העדה האסלאמית האחמדית, השואפת להביא את דבר אלוהים, **הקוראן הקדוש**, לכלל אומות העולם, נחלצה העדה להגשמת מפעל כביר, השואף לתרגם את **הקוראן הקדוש** לשפות השונות.

העדה הצליחה עד- כה להשלים את תרגום ספר **הקוראן הקדוש**, עב הכרס, ליותר מששים שפות עולמיות בנות זמננו.

בספר הזה, יזמה העדה תרגום **הקוראן הקדוש** לשפה העברית, ולוּ תרגום חלקי של שלוש הפרשיות הראשונות- **פרשת הפתיחה**, **פרשת "הפרה"**, ו**פרשת בית עמרם**. וזאת, תחת חסותו של כבוד **מירזא מסרור אחמד**, הח'ליף החמישי ומנהיגה הרוחני של העדה האסלאמית האחמדית העולמית. תוך תקווה, שתרגום ספר **הקוראן הקדוש** כולו, יושלם בעתיד הקרוב.

נוֹסיף עוד, שעם הוצאה ראשונה זו של התרגום, מבקשים אנו להדגיש את הנקודות הבאות:

- התרגום הזה מתחשב בהשקפת העדה האסלאמית האחמדית להבנת הטקסט הקוראני, כאשר הוא משווה את התרגום לְתִרגום **הקוראן הקדוש** לשפה האנגלית על- ידי המלומד האחמדי, **מאלִכּ ע'ולאם פריד**.
- משפט הפתיחה האחיד בכל **הקוראן הקדוש**, נחשב לפסוק עצמאי, ועל- כן מספור הפסוקים מתחיל מפסוק זה. זאת לפי השקפת עולמה של העדה האסלאמית האחמדית.

- סימן הכוכב (۞) המופיע בטקסט העברי, מסמל את תחילתו של חלק חדש (גֻ'זְאְ) **מהקוראן הקדוש**, הנחלק לשלושים חלקים פנימיים (אַגְ'זַאְ).
- התרגום הזה מתחשב ברמה סבירה של הלשון העברית, התואמת את רמתו של דובר העברית המשכיל.

ולבסוף, אנו באים בתודה מקרב לב לראש צוות העיצוב וההפקה, מר **עובאדה ברבוש**, ולחברי הצוות, והפעילים היקרים: **אסעד מוסא עודה, מיימון לוטפי עודה, ענאן מסעוד עודה, מועתז מחמוד עודה, ויאסמין טארק עודה.**

המוציא לאור
אפריל **2010**

הקדמה מאת המתרגם

תרגום ספר הקורען ללשונות העמים השונים ברחבי תבל, עומד בראש מעייניה של העדה האסלאמית האחמדית, המציגה את עצמה כתנועה רפורמיסטית שמביאה לעולם הדת והאמונה פתיחות והבנה, ומתאימה את עצמה לרוח הזמן.

תמיד נהניתי לעלעל בתרגומים השונים אשר הספיקו מלומדי העדה להשלים, ביותר מששים שפות בנות זמננו, וקויתי שאצליח ביום מן הימים להשלים את המשימה ולהיות אחד מהם.

בשנת 1989, לקראת חגיגות יובל המאה להיווסדה של העדה האסלאמית האחמדית, נתבקשתי על- ידי כבוד הח'ליף הרביעי, מנהיגה הרוחני של העדה האסלאמית האחמדית העולמית, מורי ורבי, כבוד המנוח **מירזא טאהר אחמד**, לתרגם לעברית פסוקים נבחרים מספר הקוראן בעשרים נושאים, על- פי בחירתו, עם הקדמה קצרה על כל נושא.

עם תום המשימה, נקראתי שוּב לרוּץ עם התרגום לאורך הקוראן כולו.. ולי לא נותרה הברירה אלא לציית להוראה במלוא הכבוד, כאשר עבודתי וכל מרצי הינם לשם שמיים, ואין שכרי וגמולי אלא רצון אלוהים ואהבת האדם...

קיימים מספר תרגומים של הקוראן ללשון העברית. והם פרי שקידתם ומרצם המבורך של מלומדים גדולים באקדמיה. הראשון שבהם הוא תרגומו של המנוח פרופ' יוסף יואל ריבלין. הספר, על אף הדיוק שבו, כתוב בסגנון עברי תנכ"י המקשה על דובר העברית המצוי.

התרגום השני הוא תרגומו של ד"ר אהרון בן שמש. אשר בו בחר המתרגם בשיטה משלו לתרגם סיכום של רעיון המשתמע מכמה פסוקים יחד, דבר שעלול להטעות את הלומד המחפש את המקבילה של כל מלה או ביטוי שמופיע בטקסט.

ואחרון התרגומים אשר הופיע עד- כה, הינו תרגומו של ד"ר אורי רובין, אשר בו טרח המתרגם לתרגם בשפה בת זמננו, והוסיף הסברים על סוגיות למיניהן, ותרגומי שוליים בנוגע לביטויים מיוחדים ולאנשים. כמו- כן הוסיף המתרגם בסוף הספר נספחים ומפתח ענינים, דבר שלא

ראינו אצל קודמיו. אלא שבשלושת התרגומים הנ"ל, הקורא אינו מבחין לפניו בטקסט הערבי שהוא קורא את תרגומו, דבר המונע ממנו לעקוב בדייקנות ובקלות אחרי התרגום, ולהפיק את התועלת המרבית; במיוחד אם היה הקורֵא מלוֹמְדֵי הערבית או אדם שמעורה בה.

התרגום המובא בספר זה, משתדל להיות מהימן ככל האפשר, כשהוא מקפיד להביא את המלה העברית המשקפת נאמנה את הרעיון הקוראני, ומצמיד את הטקסט הערבי אל- מול התרגום העברי, פסוק אחר פסוק, דבר שלא זכו לו התרגומים הקודמים, זאת במטרה לסיע בידי הקורא והלומד גם יחד.

תקותי שהמעיינים בעבודה הזאת יבואו על סיפוקם, ולא יחסכו ממני כל הערה או שאלה שתעלה על ליבם...

הנני חב תודה מקרב לב למורי ורבי, כבוד **מירזא מסרור אחמד**, הח'ליף החמישי ומנהיגה הרוחני של העדה האסלאמית האחמדית העולמית. אשר בהסכמתו ותחת הנחייתו יוצא ספר זה לאור.

כמו- כן, חייב אני תודה לחברים אשר היה להם חלק בענין:
מר **מוניר אל-דין שמס**, מר **עבד אל-מואמין טאהר**, מר **מוחמד שריף עודה**, ומר **אסעד מוסא עודה**.

לכולם, שכרם את אלוהים שמור.

מוסא אסעד עודה
אפריל 2010

תוכן

פרשת הפתיחה 1

פרשת "הפרה" 2

פרשת בית עמרם 70

سُورَةُ الفَاتِحَةِ

مكّيّة وآياتها ٧

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢

ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٣

مَٰلِكِ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ٤

إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ٥

ٱهۡدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ٦

صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنۡعَمۡتَ عَلَيۡهِمۡ
غَيۡرِ ٱلۡمَغۡضُوبِ عَلَيۡهِمۡ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ٧

פרשת הפתיחה

ניתנה בְּמֶכָּה, ופסוקיה 7

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2. השבח לאלוהים ריבון העולמים.

3. לרחמן ולרחום.

4. לאדון יום הדין.

5. אותך אנו עובדים ובך נעזר.

6. הנחנו באורח מישרין.

7. באורח אלה אשר חננת, לא באורח אלה שהחרון עליהם, ולא של התועים.

سُورَةُ البَقَرَة

مدنيّة وآياتها ٢٨٧

פרשת "הפרה"

ניתנה ב(עיר) מדינה, ופסוקיה 287

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

الٓمٓ ٢

2. א.ל.מ.

ذَٰلِكَ ٱلۡكِتَٰبُ لَا رَيۡبَۛ فِيهِۛ هُدٗى لِّلۡمُتَّقِينَ ٣

3. ספר זה אין בו פקפוק, נְחִיָה (הוא) לשומרי נפשם.

ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡغَيۡبِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ٤

4. המאמינים בנעלם, והמקיימים תפילה, ומפיצים ממה שחלקנו להם.

وَٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبۡلِكَ وَبِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ يُوقِنُونَ ٥

5. ואלה המאמינים במה שהורד אליך ו(בְ)מה שהורד לפניך, ובָעולם הבא הם בטוחים.

أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدٗى مِّن رَّبِّهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ٦

6. אלה הנחויים ביד ריבונם, ואלה הֵמָּה המצליחים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ سَوَآءٌ عَلَيۡهِمۡ ءَأَنذَرۡتَهُمۡ أَمۡ لَمۡ تُنذِرۡهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ٧

7. אכן אלה שכָּפְרו, אחת היא להם; אם הוזהרו ואם לא הוזהרו, לא יאמינו.

خَتَمَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ وَعَلَىٰ سَمۡعِهِمۡۖ
وَعَلَىٰٓ أَبۡصَٰرِهِمۡ غِشَٰوَةٞۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ
عَظِيمٞ ٨

8. חתם אלוהים את ליבותיהם ואת מִשמע אָזְנֵיהם, ועל עיניהם כסות, ולהם עונש כבד.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلۡيَوۡمِ
ٱلۡأٓخِرِ وَمَا هُم بِمُؤۡمِنِينَ ٩

9. ויש בין האנשים אשר יֹאמרו: מאמינים אנו באלוהים וביום האחרון, ואין הם מאמינים (כלל).

يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَمَا
يَخۡدَعُونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمۡ وَمَا يَشۡعُرُونَ ١٠

10. אומרים הם להונות את אלוהים ואת המאמינים, אך אין הם מרמים אלא את עצמם, ואינם חשים (בכך).

فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ فَزَادَهُمُ ٱللَّهُ مَرَضٗاۖ وَلَهُمۡ
عَذَابٌ أَلِيمُۢ بِمَا كَانُواْ يَكۡذِبُونَ ١١

11. חֳלִי בלִבּותיהם, ואלוהים הוסיף על חָלְיָם, ולהם עוֹנש צורב, על כי שקר דִּברו.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ لَا تُفۡسِدُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ قَالُوٓاْ
إِنَّمَا نَحۡنُ مُصۡلِحُونَ ١٢

12. וכאשר יֵאָמֵר להם: אל תשחיתו בארץ; יֹאמרו: הלא עושי הישר אנחנו.

أَلَآ إِنَّهُمۡ هُمُ ٱلۡمُفۡسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا
يَشۡعُرُونَ ١٣

13. הלא הם הֵמָּה המשחיתים, אך אין הם חשים בכך.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ ءَامِنُواْ كَمَآ ءَامَنَ ٱلنَّاسُ
قَالُوٓاْ أَنُؤۡمِنُ كَمَآ ءَامَنَ ٱلسُّفَهَآءُۗ أَلَآ إِنَّهُمۡ

14. וכַאשר יֵאָמֵר להם: האמינו כמו שמאמינים הבריות! הם אומרים: וְכִי

هُمُ ٱلسُّفَهَآءُ وَلَٰكِن لَّا يَعۡلَمُونَ ١٤

נאמין כמו שמאמינים הפְּתָאִים? הלא הם הֵמָּה הפְּתָאִים, אך אינם יודעים זאת.

وَإِذَا لَقُواْ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوۡاْ إِلَىٰ شَيَٰطِينِهِمۡ قَالُوٓاْ إِنَّا مَعَكُمۡ إِنَّمَا نَحۡنُ مُسۡتَهۡزِءُونَ ١٥

15. וּבְפָגשם את אלה שמאמינים, הם אומרים: מאמינים אנחנו, ובהתייחדם עם שְׂטָניהם אומרים: אכן, אִתְּכֶם אנחנו, איננו אלא מלגלגים.

ٱللَّهُ يَسۡتَهۡزِئُ بِهِمۡ وَيَمُدُّهُمۡ فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ١٦

16. אלוהים ילגלג עליהם ויניחם (להמשיך) במריים (נבוכים).

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلضَّلَٰلَةَ بِٱلۡهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَٰرَتُهُمۡ وَمَا كَانُواْ مُهۡتَدِينَ ١٧

17. אלה הֵמָּה אשר סחֲרו את התוֹעָה בדרך הישר, על כן אין בצע בִּשְׂכָרָם, ולא ארַח מישרין להם.

مَثَلُهُمۡ كَمَثَلِ ٱلَّذِي ٱسۡتَوۡقَدَ نَارٗا فَلَمَّآ أَضَآءَتۡ مَا حَوۡلَهُۥ ذَهَبَ ٱللَّهُ بِنُورِهِمۡ وَتَرَكَهُمۡ فِي ظُلُمَٰتٖ لَّا يُبۡصِرُونَ ١٨

18. דוגמתם דוגמת מי שהדליק אש, וּבַהֲאִירָהּ מסביב, נטל אלוהים את אורם וַעֲזָבם בַּעֲלטות (צלמָוֶת), ולא יִרְאוּ.

صُمُّۢ بُكۡمٌ عُمۡيٞ فَهُمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ١٩

19. חֵרשים, אילמים, ועיוורים, על כן לא ישובו.

أَوۡ كَصَيِّبٖ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فِيهِ ظُلُمَٰتٞ وَرَعۡدٞ

20. או כְּעָנָן מן השמים, עֲלָטה בּוֹ ורעם

وَبَرۡقٞ يَجۡعَلُونَ أَصَٰبِعَهُمۡ فِيٓ ءَاذَانِهِم مِّنَ ٱلصَّوَٰعِقِ حَذَرَ ٱلۡمَوۡتِۚ وَٱللَّهُ مُحِيطُۢ بِٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٠

וּבָרק, יתנו אצבְּעותיהם באָזְנֵיהם מפּני קולות הרעם, מִפַּחַד המות, ואלוהים סוגר על הכופרים.

يَكَادُ ٱلۡبَرۡقُ يَخۡطَفُ أَبۡصَٰرَهُمۡۖ كُلَّمَآ أَضَآءَ لَهُم مَّشَوۡاْ فِيهِ وَإِذَآ أَظۡلَمَ عَلَيۡهِمۡ قَامُواْۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمۡعِهِمۡ وَأَبۡصَٰرِهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٢١

21. עִוֵּר הברק כמעט את עיניהם, מִדי האירו להם הֵמָּה מְהַלְּכִים בו, וּכְהֶחֱשִׁיך עליהם – עומדים, ולוּ חפץ אלוהים, כי עתה נטל שִׁמְעָם וּרְאוּתָם, אכן אלוהים לכל דבר יוכל.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعۡبُدُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ٢٢

22. האנשים! עִבדו את ריבונכם, אשר ברא אֶתְכֶם ואת אשר לפניכם, למען תִּשָּׁמְרו מרע.

ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ فِرَٰشٗا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءٗ وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزۡقٗا لَّكُمۡۖ فَلَا تَجۡعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادٗا وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٢٣

23. זה אשר שָׂם את הארץ יָצוּעַ לכם, והשמים קורת גג, והוריד מן השמים מים, ובהם הוציא (לכם) פירות למחייתכם. אל תְּדַמּוּ, איפוא, דמויות לאלוהים, בדעֶתכם זאת.

وَإِن كُنتُمۡ فِي رَيۡبٖ مِّمَّا نَزَّلۡنَا عَلَىٰ عَبۡدِنَا فَأۡتُواْ بِسُورَةٖ مِّن مِّثۡلِهِۦ وَٱدۡعُواْ شُهَدَآءَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٢٤

24. אם מפקפקים אתם באשר הורדנו אל עבדנו, הביאו (נא) פרק כדוגמתו, וקראו (נא) את עֵדֵיכֶם זולת אלוהים, אם אמת תדברו.

فَإِن لَّمۡ تَفۡعَلُواْ وَلَن تَفۡعَلُواْ فَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ
ٱلَّتِي وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُۖ أُعِدَّتۡ
لِلۡكَٰفِرِينَ ٢٥

25. ואם לא (כן) תעשו, ועֲשׂה לא תעשו, גורו מפני האש, שבני אדם וַאֲבנים מַאֲכָלְתָּה, שזומנה לכופרים.

وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
أَنَّ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ
كُلَّمَا رُزِقُواْ مِنۡهَا مِن ثَمَرَةٖ رِّزۡقٗا قَالُواْ
هَٰذَا ٱلَّذِي رُزِقۡنَا مِن قَبۡلُۖ وَأُتُواْ بِهِۦ
مُتَشَٰبِهٗاۖ وَلَهُمۡ فِيهَآ أَزۡوَٰجٞ مُّطَهَّرَةٞۖ وَهُمۡ
فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٦

26. ובשׂר לאלה המאמינים ועושים היָשָׁר, כי להם נָכונו גַנִּים, שתחתיהם נהרות זורמים, ומִדֵּי זְכותָם בְּפִרְיָם יֹאמרו: הוא שניתָן לנו לְפָנִים. וניתָן להם (פרי) כמראהו, ובהם נשים טהורות להם, ובהם ישכנו עַד.

۞إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَسۡتَحۡيِۦٓ أَن يَضۡرِبَ مَثَلٗا مَّا
بَعُوضَةٗ فَمَا فَوۡقَهَاۚ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
فَيَعۡلَمُونَ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّهِمۡۖ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ فَيَقُولُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا
مَثَلٗاۘ يُضِلُّ بِهِۦ كَثِيرٗا وَيَهۡدِي بِهِۦ
كَثِيرٗاۚ وَمَا يُضِلُّ بِهِۦٓ إِلَّا ٱلۡفَٰسِقِينَ ٢٧

27. הנה לא בּוֹש אלוהים מִמְּשֹׁל מָשָׁל על היתוש ולא על הנעלה ממנו, כי על כן אלה המאמינים, יודעים הם כי זו היא האמת מאת ריבונם, ואילו הכופרים יֹאמרו: לְמָה נתן כיוון אלוהים בזה, (במשלו) משל – רבים הוא מטעה בו, ורבים מנחֶה בו, ואינו מטעה בו אלא את פורקי העול.

ٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهۡدَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مِيثَٰقِهِۦ
وَيَقۡطَعُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ
وَيُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلۡخَٰسِرُونَ ٢٨

28. אלה המְפֵרים את ברית אלוהים לאחר כְּריתָתָהּ, ומנתקים את אשר ציווה אלוהים לאחות, ומשחיתים בארץ – הם הֵמָּה המַפסידים.

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِٱللَّهِ وَكُنتُمْ أَمْوَٰتًا فَأَحْيَٰكُمْ ۖ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

29. איך אתם מְכַחֲשִׁים באלוהים, ואתם הייתם מתים; והוא הֶחֱיָה אֶתְכֶם, ועוד ימיתכם ויחזור ויְחַיֶּה אֶתְכֶם, אז תושבו אליו.

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ لَكُم مَّا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ ٱسْتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ فَسَوَّىٰهُنَّ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

30. הוא אשר ברא לכם כָּל אשר בארץ יחדיו, ופָּנה אל השמים, ועשה אותם שבעה רקיעים תמים, והוא יודע כָּל.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّى جَاعِلٌ فِى ٱلْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوٓا۟ أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ ٱلدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّىٓ أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

31. וכְּאֱמוֹר ריבונך למלאכים: הנה אנכי שָׂם בארץ מִשנה לִי. אמרו: וכי תשים בארץ מי שישחית עליה וְיִשְׁפֹּךְ (בה) דמים, ואנחנו מספרים תהילתך ומקדשים אותך? אמר: יודע אנכי את אשר לא תֵּדְעוּ.

وَعَلَّمَ ءَادَمَ ٱلْأَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنۢبِـُٔونِى بِأَسْمَآءِ هَٰٓؤُلَآءِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٣٢﴾

32. והוא הורה לאדם את שמות (הדברים) כולם, אז הציגם לפני המלאכים ואמר: הגידו לִי את שמות אלה, אם דוברי אמת אתם.

قَالُوا۟ سُبْحَٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَآ ۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٣٣﴾

33. השבח לךָ. אין לנו דעת אלא אשר לִמַּדְתָּנוּ, הן אתה היודע והחכם.

قَالَ يَـٰٓـَٔادَمُ أَنۢبِئۡهُم بِأَسۡمَآئِهِمۡۖ فَلَمَّآ أَنۢبَأَهُم بِأَسۡمَآئِهِمۡ قَالَ أَلَمۡ أَقُل لَّكُمۡ إِنِّيٓ أَعۡلَمُ غَيۡبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَأَعۡلَمُ مَا تُبۡدُونَ وَمَا كُنتُمۡ تَكۡتُمُونَ ٣٤

34. אמר: אדם, הגד להם את שמותיהם! וכאשר הִגִּיד להם את שמותיהם, אמר: הכי לא אמרתי לכם, כי יודע סיתרי שמים וארץ אנכי, וכי אדע את אשר אתם מגלים, ואת אשר אתם מסתירים?

وَإِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلَـٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ لِأٓدَمَ فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبۡلِيسَ أَبَىٰ وَٱسۡتَكۡبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٣٥

35. ובאָמרוֹ למלאכים: השתחוו לאדם! הם השתחוו פרט ל"איבליס"[1], (הוא) סֵרֵב והתנשֵׂא והיה מן הכופרים.

وَقُلۡنَا يَـٰٓـَٔادَمُ ٱسۡكُنۡ أَنتَ وَزَوۡجُكَ ٱلۡجَنَّةَ وَكُلَا مِنۡهَا رَغَدًا حَيۡثُ شِئۡتُمَا وَلَا تَقۡرَبَا هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٣٦

36. ואמרנו: אדם, שְׁכֹן אתה ואשתךָ בגן (העדן), ואִכלו ממנו לרווחה ככל שתאוֶה נפשכם, ולעץ הזה לא תִקְרְבוּ, כי אזַי תהיו בַּמְרֵעִים!

فَأَزَلَّهُمَا ٱلشَّيۡطَٰنُ عَنۡهَا فَأَخۡرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِۖ وَقُلۡنَا ٱهۡبِطُواْ بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوّٞۖ وَلَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُسۡتَقَرّٞ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٖ ٣٧

37. אז הכשילם השטן (לגרשם ממנו), והִגלה אותם מן (החלקה הטובה) שהיו בה, ואנחנו אמרנו: צאו (לכם)! אויבים תהיו איש לרעהו, ונחלה (תמצאו) בארץ, וטוב יהיה לכם לזמן מה.

فَتَلَقَّىٰٓ ءَادَمُ مِن رَّبِّهِۦ كَلِمَٰتٖ فَتَابَ عَلَيۡهِۚ

38. והאדם למד דברים מֵריבונו,

(1) "איבליס": השטן, שאינו נחשב מקבוצת המלאכים.

إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٣٨﴾

והוא שָׁב אלָיו. אכן הוא השָׁב (תדיר) והרחום.

قُلْنَا ٱهْبِطُوا۟ مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّى هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَاىَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾

39. אמרנו: רדו (לכם) מזה יחדיו, אך אִם בוא תְּבוֹאֶכֶם נְחִיָּה מִמֶּנִּי. והיה אשר ילכו אחרֵי נְחִיָּתִי, לא עליהם הפחד, והֵמָּה לא יֵעָצְבוּ.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَآ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٤٠﴾

40. ו(אולם) אשר כפרו וְכִיחֲשׁוּ באותותינו, בני אש (הגֵיהִנּוֹם) הֵמָּה, בה יִשְׁכְּנוּ לעַד.

يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتِىَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا۟ بِعَهْدِىٓ أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّٰىَ فَٱرْهَبُونِ ﴿٤١﴾

41. בני ישראל זִכְרוּ את החסד אשר עשיתי עמכם, וְקַיְּימוּ את ברית(כם) (אִת)י, אני אֲקַיים את ברית(י) (אִת)כם ואותי תִירָאוּ.

وَءَامِنُوا۟ بِمَآ أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوٓا۟ أَوَّلَ كَافِرٍۭ بِهِۦ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِى ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّٰىَ فَٱتَّقُونِ ﴿٤٢﴾

42. והַאֲמִינוּ בְּמָה שהורדתי לקיים אשר (נמצא) בידכם, ולא תהיו ראשונים בַּכּופרים בו, ולא תסחרו באותותַי בִּמְחִיר מְעַט, ואותי תִירָאוּ.

وَلَا تَلْبِسُوا۟ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَٰطِلِ وَتَكْتُمُوا۟ ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

43. ולא תְעָרְבוּ את האמת בַּשקר, ולא תעלימו את האמת אשר יודעים הינכם.

وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱرۡكَعُواْ مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ٤٤

44. וערכו תפילה ותְנו צדקה וְכִרעו עם הכורעים.

۞ أَتَأۡمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلۡبِرِّ وَتَنسَوۡنَ أَنفُسَكُمۡ وَأَنتُمۡ تَتۡلُونَ ٱلۡكِتَٰبَۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ٤٥

45. הַתְצַווּ את האנשים על תמימות דרך ותשכחו את נפשותיכם (שלכם)? ואתם, (ה)קוראים בַּספר, כלום לא תַשְׂכִּילוּ?

وَٱسۡتَعِينُواْ بِٱلصَّبۡرِ وَٱلصَّلَوٰةِۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى ٱلۡخَٰشِعِينَ ٤٦

46. ובַקְשׁוּ עזרה בְּהבלגה ובתְפילה, ואכן קשֶׁה הדבר פרט לַעֲנָוִים.

ٱلَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُواْ رَبِّهِمۡ وَأَنَّهُمۡ إِلَيۡهِ رَٰجِعُونَ ٤٧

47. הבטוחים בתודעתם שעתידים הם לפגוש את ריבונם וכי שבים הם אליו.

يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتِيَ ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ وَأَنِّي فَضَّلۡتُكُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ٤٨

48. בני ישראל, זִכְרוּ את החסד אשר עשיתי עמכם, וכי הִפְלֵיתִי אֶתְכֶם מכל העמים.

وَٱتَّقُواْ يَوۡمٗا لَّا تَجۡزِي نَفۡسٌ عَن نَّفۡسٖ شَيۡـٔٗا وَلَا يُقۡبَلُ مِنۡهَا شَفَٰعَةٞ وَلَا يُؤۡخَذُ مِنۡهَا عَدۡلٞ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ٤٩

49. וגורו יום בו נפש לא תכפר על נפש בִּמְאומה, ו(כָל) תחינה בַּעֲבוֹרָה לא תֵרָצֶה, ולא יִלָּקַח ממנה כּוֹפֶר, והֵמָּה לא יִוָּשְׁעוּ.

وَإِذۡ نَجَّيۡنَٰكُم مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ يَسُومُونَكُمۡ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبۡنَآءَكُمۡ وَيَسۡتَحۡيُونَ نِسَآءَكُمۡۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٞ مِّن رَّبِّكُمۡ عَظِيمٞ ٥٠

50. וכי הִצַּלְנוּ אֶתְכֶם מבית פרעה, אשר כָּפוּ אֶתְכֶם במר יִסּורים – את בניכם טבחו, וְאִילוּ נשותיכם הֶחֱיוּ – וּמַסָּה גדולה היתה לכם בָּזֶה מאת ריבונכם.

وَإِذۡ فَرَقۡنَا بِكُمُ ٱلۡبَحۡرَ فَأَنجَيۡنَٰكُمۡ وَأَغۡرَقۡنَآ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ وَأَنتُمۡ تَنظُرُونَ ٥١

51. וכי בָּקענו לכם את הים, וּמִלַּטְנוּ אֶתְכֶם, ואת עַם פרעה טִבַּעְנוּ, ועיניכם רואות.

وَإِذۡ وَٰعَدۡنَا مُوسَىٰٓ أَرۡبَعِينَ لَيۡلَةٗ ثُمَّ ٱتَّخَذۡتُمُ ٱلۡعِجۡلَ مِنۢ بَعۡدِهِۦ وَأَنتُمۡ ظَٰلِمُونَ ٥٢

52. ואשר יָעַדְנוּ למשה ארבעים לילות, וּלְקַחְתֶּם לכם אחרי (לֶכְתּ)וֹ את העגל והייתם מְרֵעִים.

ثُمَّ عَفَوۡنَا عَنكُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٥٣

53. ואנו סלחנו לכם לאחר זאת, שמא תתנו תודה.

وَإِذۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡفُرۡقَانَ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ٥٤

54. ו(זכרו) אשר נָתַנּוּ למשה את הספר ואת כֹּח ההבחנה, את ה"פורקאן" – למען תונחו בדרך.

وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ إِنَّكُمۡ ظَلَمۡتُمۡ أَنفُسَكُم بِٱتِّخَاذِكُمُ ٱلۡعِجۡلَ فَتُوبُوٓاْ إِلَىٰ بَارِئِكُمۡ فَٱقۡتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ ذَٰلِكُمۡ

55. וּבֶאֱמור משה לעמו: עמי, הִן הֲרֵעוֹתֶם לנפשותיכם בְּקַחתכם (לכם) העגל (לְעָבדו). שובו, איפוא, אל בּוֹרַאֲכם, וקִטְלוּ את נפשותיכם. טוב

خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥٥﴾

עֲשׂוּתְכֶם כזאת לפני בּוֹרַאֲכֶם. על כן שָׁב אֲלֵיכם; אכן, הוא השב תדיר והרחום.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَـٰمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ ٱلصَّـٰعِقَةُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿٥٦﴾

56. ובאמרכם: משה, לא נאמין לך עד אִם ראינו אלוהים בגלוי – אז פְּקָדכם הרעש, ועיניכם רואות.

ثُمَّ بَعَثْنَـٰكُم مِّنۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٧﴾

57. ושוב החיינו אֶתְכֶם אחרי כְּלוֹתכם, שמא תתנו תודה.

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا۟ مِن طَيِّبَـٰتِ مَا رَزَقْنَـٰكُمْ ۖ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَـٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٨﴾

58. וַהֲצִילוֹנוּ עליכם בְּענן, והורדנו עליכם את המן ואת השְׂלָו, (ואמרנו): אִכלו מן הטוב שחָלַקְנו לכם, והם לא לנו הֵרֵעו, אלא לנפשותיהם הֵרֵעו.

وَإِذْ قُلْنَا ٱدْخُلُوا۟ هَـٰذِهِ ٱلْقَرْيَةَ فَكُلُوا۟ مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَٱدْخُلُوا۟ ٱلْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا۟ حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَـٰيَـٰكُمْ ۚ وَسَنَزِيدُ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾

59. ובאָמרנו: בואו בעיר הזאת, ואִכלו ממנה לִרְווחה בַּאֲשר תחפצו, ובואו בַּשער מִשְׁתחווים ואִמְרו: אלוהים סלח לנו את חטאֵינו! אנחנו נמחול לכם את חֲטאֵיכם, ולְמֵיטִיבֵי דרך נוסיף טובה.

فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ قَوْلًا غَيْرَ ٱلَّذِى قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ رِجْزًا

60. אבל המְרֵעים הֵמירו זאת בדיבור שונה מאשר נֶאֱמר להם, על כן הורדנו

مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ ٦٠

על החוטאים שְׁפָטִים מן השמים באשר עָבְרוּ.

۞ وَإِذِ ٱسۡتَسۡقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦ فَقُلۡنَا ٱضۡرِب بِّعَصَاكَ ٱلۡحَجَرَۖ فَٱنفَجَرَتۡ مِنۡهُ ٱثۡنَتَا عَشۡرَةَ عَيۡنٗاۖ قَدۡ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٖ مَّشۡرَبَهُمۡۖ كُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ مِن رِّزۡقِ ٱللَّهِ وَلَا تَعۡثَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُفۡسِدِينَ ٦١

61. וּכְבַקֵּשׁ משה לעמו מים להשקותו אמרנו: הַךְ בְּמַטְּךָ על הסלע, בָּקְעוּ ממנו שְׁנֵים עָשָׂר עֲיָנוֹת, כָּל איש וָאיש ידעו מְקוֹם מַשְׁקֵיהֶם – אִכְלוּ וּשְׁתוּ מִמַּתַּת אלוהים, ולא תוסיפו בָּארץ להשחית.

وَإِذۡ قُلۡتُمۡ يَٰمُوسَىٰ لَن نَّصۡبِرَ عَلَىٰ طَعَامٖ وَٰحِدٖ فَٱدۡعُ لَنَا رَبَّكَ يُخۡرِجۡ لَنَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلۡأَرۡضُ مِنۢ بَقۡلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَاۖ قَالَ أَتَسۡتَبۡدِلُونَ ٱلَّذِي هُوَ أَدۡنَىٰ بِٱلَّذِي هُوَ خَيۡرٌۚ ٱهۡبِطُواْ مِصۡرٗا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلۡتُمۡۗ وَضُرِبَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلذِّلَّةُ وَٱلۡمَسۡكَنَةُ وَبَآءُو بِغَضَبٖ مِّنَ ٱللَّهِۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَانُواْ يَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقۡتُلُونَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّۗ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعۡتَدُونَ ٦٢

62. ובאמרכם: משה, לא נאבה שְׂאֵת אֳכְלֵנוּ מאכל אחד, קרא לנו, איפוא, אל ריבונך, ויוציא לנו אשר תצמיח הארץ, חציריה וקישואֶיהָ ושומהּ וַעֲדָשֶׁיהָ וּבְצָלֶיהָ! אמר: התקחו לכם את הרע תמורת הטוב ממנו? רדו לכם מצרימה, והרי לכם שָׁם אשר שאלתם. וּפָגְעוּ בהם שֵׁפֶל וְעוֹנִי והם הֻעֲלוּ עֲליהם זַעַם מאלוהים. זאת יען כי כִּחֲשׁוּ בְּאותות אלוהים, וכי הרגו את הנביאים בלי משפט. זאת להם על כי מָרוּ ועברו חוק.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلنَّصَٰرَىٰ وَٱلصَّٰبِـِٔينَ مَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَلَهُمۡ

63. אכן אלה המאמינים והיהודים והנוצרים והצבָאים – כָּל המאמין באלוהים וביום האחרון ועושה

أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٦٣

הטוב – הן שכרם להם מאת ריבונם ופחד אין עליהם ולא ידַוו.

وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَكُمۡ وَرَفَعۡنَا فَوۡقَكُمُ ٱلطُّورَ خُذُواْ مَآ ءَاتَيۡنَٰكُم بِقُوَّةٖ وَٱذۡكُرُواْ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ٦٤

64. וזכרו כאשר כרתנו לכם ברית והגבהנו את ההר מֵעליכם (לאמור): קחו בעוז את אשר נָתנו לכם, וזכרו אשר בו, למען תִשָּמְרו מֵרַע.

ثُمَّ تَوَلَّيۡتُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَۖ فَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ لَكُنتُم مِّنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٦٥

65. וּפְנִיתֶם עורף לאחר זאת, ולולא חסד אלוהים עליכם ורחמיו, כי עתה אָבֹד אבדתם.

وَلَقَدۡ عَلِمۡتُمُ ٱلَّذِينَ ٱعۡتَدَوۡاْ مِنكُمۡ فِي ٱلسَّبۡتِ فَقُلۡنَا لَهُمۡ كُونُواْ قِرَدَةً خَٰسِـِٔينَ ٦٦

66. וְיָדֹעַ יְדַעְתֶּם את אלה בכם אשר חִללו את השבת, ואמרנו להם: הֱיו קופים בְּזויים.

فَجَعَلۡنَٰهَا نَكَٰلٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهَا وَمَا خَلۡفَهَا وَمَوۡعِظَةٗ لِّلۡمُتَّقِينَ ٦٧

67. ושמנו זאת מוסר לנוכחים בה וְלבאים אחריה, ואזהרה לנשמרים מֵרַע.

وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُكُمۡ أَن تَذۡبَحُواْ بَقَرَةٗۖ قَالُوٓاْ أَتَتَّخِذُنَا هُزُوٗاۖ قَالَ أَعُوذُ بِٱللَّهِ أَنۡ أَكُونَ مِنَ ٱلۡجَٰهِلِينَ ٦٨

68. וּבֶאֱמור משה לעמו: הנה אלוהים מְצַוְּוכֶם לִזְבֹּחַ פרה, אמרו: הַהֲתֵל תְּהַתֵּל בנו? אמר: חלילה לי מאלוהים להיות כְּפוחז וקל דעת.

قَالُوا۟ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِىَ ۚ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذَٰلِكَ ۖ فَٱفْعَلُوا۟ مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٩﴾

69. אמרו: קרא לנו אל אלוהיך וִיחַוֵּר לנו מה טיבה. אמר: כה אמר, פרה היא, לא זקנה ולא צעירה; בינונית היא בין אלה – עשו, איפוא, כאשר צֻוֵּיתֶם.

قَالُوا۟ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوْنُهَا ۚ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ ٱلنَّـٰظِرِينَ ﴿٧٠﴾

70. אמרו: קרא לנו אל ריבונך וִיחַוֵּר לנו מה צִבעה. אמר: כה אמר: הן פרה צהובה היא, שגונהּ מַצהיב וזוהר מְשַׂמֵּחַת את רוֹאֶיהָ.

قَالُوا۟ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِىَ إِنَّ ٱلْبَقَرَ تَشَـٰبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّآ إِن شَآءَ ٱللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧١﴾

71. אמרו: קרא לנו אל ריבונך וִיחַוֵּר לנו מה טיבה, הן בעינינו כָּל הפרות דומות. ואכן בִּרְצוֹת אלוהים הלוך נלך בדרך הישר.

قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ تُثِيرُ ٱلْأَرْضَ وَلَا تَسْقِى ٱلْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيهَا ۚ قَالُوا۟ ٱلْـَٔـٰنَ جِئْتَ بِٱلْحَقِّ ۚ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا۟ يَفْعَلُونَ ﴿٧٢﴾

72. אמר: כה אמר: פרה שלא הוכנעה לחרוש את האדמה, ושאינה משקה את השדה – תְּמָה, אין כתם בה. אמרו: עתה האמת בידךָ. והם זבחו אותה אך בהיסוס רב.

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَٱدَّٰرَْٔتُمْ فِيهَا ۖ وَٱللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٣﴾

73. וזכרו אשר הרגתם נפש, ונֶחלקתם בִּדְבַר (הרוצח), ואלוהים חושף אשר הסתרתם.

فَقُلْنَا ٱضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا ۚ كَذَٰلِكَ يُحْىِ ٱللَّهُ ٱلْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٤﴾

74. ואמרנו: הַכּוהו בחלק ממנה, ככה מְחַיֶּה אלוהים את המתים, והוא מראה לכם את אותותיו למען תשׂכּילו.

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِىَ كَٱلْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً ۚ وَإِنَّ مِنَ ٱلْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ ٱلْأَنْهَٰرُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ ٱلْمَآءُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ ٱللَّهِ ۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٥﴾

75. ולבותיכם קָשׁוּ לאחר זאת, שכן כַּאֲבנים הֵמָּה, אם לא עזים מהן לַקּשִׁי; ואכן יש באבנים שנהרות פורצים מתוכן, ואכן יש בהן שנבקעות והמים יוצאים מתוכן, ואכן יש בהן שקורסות מפחד אלוהים, ואין אלוהים מַעֲלִים עיניו מִמעשיכם.

۞ أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا۟ لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَٰمَ ٱللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُۥ مِنۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

76. המִתאווים אתם כי יאמינו לכם? וסיעה היתה מהם, אשר שמעו דברי אלוהים וסִלפו אותם, לאחר שהִשְׂכִּילוּם, והֵמָּה יודעים.

وَإِذَا لَقُوا۟ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوٓا۟ أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَآجُّوكُم بِهِۦ عِندَ رَبِّكُمْ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٧﴾

77. ובפָגשם את המאמינים, הם אומרים: מאמינים אנחנו. וכשהם נפגשים בנפרד איש עם רעהו הם אומרים: התשׂיחו עִמָּהם במה שאלוהים גילה לכם למען יתווכחו אִתְּכֶם לפני ריבונכם, הכי לא תשׂכּילו?

أَوَلَا يَعۡلَمُونَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعۡلِنُونَ ٧٨

78. כלום אינם יודעים; כי אלוהים יודע את אשר הם מסתירים ואת אשר הם מודיעים בגלוי?

وَمِنۡهُمۡ أُمِّيُّونَ لَا يَعۡلَمُونَ ٱلۡكِتَٰبَ إِلَّآ
أَمَانِيَّ وَإِنۡ هُمۡ إِلَّا يَظُنُّونَ ٧٩

79. ובהם בּוּרים, שאינם יודעים את הספר אלא מַאֲוַיֵּי שווא, ואינם אלא בודים מלבם.

فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ يَكۡتُبُونَ ٱلۡكِتَٰبَ بِأَيۡدِيهِمۡ ثُمَّ
يَقُولُونَ هَٰذَا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ لِيَشۡتَرُواْ بِهِۦ
ثَمَنٗا قَلِيلٗاۖ فَوَيۡلٞ لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتۡ
أَيۡدِيهِمۡ وَوَيۡلٞ لَّهُم مِّمَّا يَكۡسِبُونَ ٨٠

80. אוי, איפוא, לכותבים את הספר בידיהם ואחר אומרים: זה מאת אלוהים, כדי לזכות במחיר מעט. הן אוי להם ממה שכתבו ידיהם, ואוי להם ממה שהם משׂתכּרים.

وَقَالُواْ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامٗا مَّعۡدُودَةٗۚ
قُلۡ أَتَّخَذۡتُمۡ عِندَ ٱللَّهِ عَهۡدٗا فَلَن يُخۡلِفَ
ٱللَّهُ عَهۡدَهُۥٓۖ أَمۡ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا
تَعۡلَمُونَ ٨١

81. אָמרו: נָגֹעַ לא תִּגע בנו האש אלא ימים מספר. אֱמֹר: הַכְּרַתֶּם ברית עם אלוהים? שכן הָפֵר לא יפר אלוהים את בריתו, או העונים אתם בֶּאלוהים את אשר אינכם יודעים?

بَلَىٰۚ مَن كَسَبَ سَيِّئَةٗ وَأَحَٰطَتۡ بِهِۦ
خَطِيٓـَٔتُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ
فِيهَا خَٰلِدُونَ ٨٢

82. אכן העושה עָוֶל וַעֲוונו אֲפָפוֹ סָבִיב, הן אלה בני אש גֵיהִנּוֹם, הֵמָּה יָדוּרוּ בה לָעַד.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٨٣

83. ואשר למאמינים ועושי הישר, אלה בני גן עדן. הֵמָּה יָדוּרוּ בּוֹ לָעַד.

وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ لَا تَعۡبُدُونَ إِلَّا ٱللَّهَ وَبِٱلۡوَٰلِدَيۡنِ إِحۡسَانٗا وَذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ وَقُولُواْ لِلنَّاسِ حُسۡنٗا وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ ثُمَّ تَوَلَّيۡتُمۡ إِلَّا قَلِيلٗا مِّنكُمۡ وَأَنتُم مُّعۡرِضُونَ ٨٤

84. וזִכרוּ אשר כרתנו ברית לבני ישראל לאמור: לא תעבדו זולת אלוהים, והֵיטיבוּ עם הורים ועם קרובים ועם יתומים ועם אביונים, ודִרשו טוב לַבְּריות, וערכו תפילה ותְנו צדקה. אז פְניתם עורף זולתי מעט מכם, ואתם סַרְתֶּם מזה.

وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَكُمۡ لَا تَسۡفِكُونَ دِمَآءَكُمۡ وَلَا تُخۡرِجُونَ أَنفُسَكُم مِّن دِيَٰرِكُمۡ ثُمَّ أَقۡرَرۡتُمۡ وَأَنتُمۡ تَشۡهَدُونَ ٨٥

85. וזִכרוּ אשר כרתנו לכם ברית לֶאֱמור: לא תשפכו את דְמיכם, ולא תְּנַשְּׁלו איש את אחיו מִמְּעונותיכם. אז קיבלתם עליכם את הענין ואתם עדים לכך.

ثُمَّ أَنتُمۡ هَٰٓؤُلَآءِ تَقۡتُلُونَ أَنفُسَكُمۡ وَتُخۡرِجُونَ فَرِيقٗا مِّنكُم مِّن دِيَٰرِهِمۡ تَظَٰهَرُونَ عَلَيۡهِم بِٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡعُدۡوَٰنِ وَإِن يَأۡتُوكُمۡ أُسَٰرَىٰ تُفَٰدُوهُمۡ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيۡكُمۡ إِخۡرَاجُهُمۡۚ أَفَتُؤۡمِنُونَ بِبَعۡضِ ٱلۡكِتَٰبِ وَتَكۡفُرُونَ بِبَعۡضٖۚ فَمَا جَزَآءُ مَن يَفۡعَلُ ذَٰلِكَ مِنكُمۡ إِلَّا خِزۡيٞ فِي

86. והנה אתם אתם ההורגים איש את רעהו, והמְנשלים סיעה מכם ממעונותיהם, קושרים אתם עליהם בְּרשע ובְאיבה, ובְבואם אֲליכם שבויים, אתם פודים אותם, והרי נֶאֱסַר עליכם לנשלם. הַבְּחֵלֶק מֵהספר אתם מאמינים ובְחלק אתם כופרים? אכן, אין גמול

ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰٓ أَشَدِّ ٱلْعَذَابِ ۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَـٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٦﴾

העושה אלה מכם אלא כלימה בחיי העולם הזה, וּבְיוֹם התקומה יושבו אל הקשֶה בַּתוכָחות, ואין אלוהים מעלים עיניו ממעשיכם.

أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشْتَرَوُا۟ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا بِٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ ٱلْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٧﴾

87. אלה הם אשר קנו את חיי העולם הזה בִּמְחיר העולם הבא. הנה לא יוקל יִסּוּרָם וְהֵמָּה לא יִוָּושֵׁעוּ.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَـٰبَ وَقَفَّيْنَا مِنۢ بَعْدِهِۦ بِٱلرُّسُلِ ۖ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ ٱلْبَيِّنَـٰتِ وَأَيَّدْنَـٰهُ بِرُوحِ ٱلْقُدُسِ ۗ أَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُولٌۢ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ أَنفُسُكُمُ ٱسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٨﴾

88. וְנָתֹן נתנו למשה את הספר, וּנְביאים שָׁלחנו אחריו בָּזה אחר זה, ונתנו לְיֵשׁוּעַ בן מרים את המופתים, וְאִמַּצְנוּהוּ ברוח הקֹדש. האמנם מִדֵי הֵביא לכם נביא, אשר אין נפשכם חפֵצה בו, אתם מתנשְׂאים?! שכן כתה מהם נְתתם לַכּוזבים וכתה מהם הרגתם.

وَقَالُوا۟ قُلُوبُنَا غُلْفٌۢ ۚ بَل لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

89. וְאָמְרוּ: ליבותינו עטויים. אין זאת כי אם קִלְלָם אלוהים על כַּחֲשם, ועל כן מעט הוא שהם מאמינים.

وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتَـٰبٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا۟ مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى

90. וּבְבוֹא אֲליהם ספר מאת אלוהים המקיים את אשר בְּידם, והם לְפָנים היו

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَلَمَّا جَآءَهُم مَّا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِۦۚ فَلَعۡنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٩٠﴾

מְיַחֲלִים לנצחון על הכופרים, לֵאֱמוֹר: בְּבוֹא אֱלֵיהֶם הדבר אשר יָדעו – כִּחֲשׁוּ בו, על כן קִלְלַת אלוהים על הכופרים.

بِئۡسَمَا ٱشۡتَرَوۡاْ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمۡ أَن يَكۡفُرُواْ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بَغۡيًا أَن يُنَزِّلَ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۖ فَبَآءُو بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٖۚ وَلِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٞ مُّهِينٞ ﴿٩١﴾

91. רַע הדבר שמכרו בו את נפשותיהם, בְּכַחֲשָׁם בַּדבר אשר הוריד אלוהים, וזאת מִקנאה על אשר הוריד אלוהים מחסדו על מי שחפץ בו מעובדיו. כן העלו על עצמם קֶצֶף על גבי קֶצֶף, ולכופרים תוכֵחָה מְבִישָׁה.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ ءَامِنُواْ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ نُؤۡمِنُ بِمَآ أُنزِلَ عَلَيۡنَا وَيَكۡفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُۥ وَهُوَ ٱلۡحَقُّ مُصَدِّقٗا لِّمَا مَعَهُمۡۗ قُلۡ فَلِمَ تَقۡتُلُونَ أَنۢبِيَآءَ ٱللَّهِ مِن قَبۡلُ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿٩٢﴾

92. וְכַאשר נאמר להם: האמינו בְּמה שהוריד אלוהים. הם אומרים: מאמינים אנו באשר הוריד אלינו. והֵמָּה כופרים בַּאֲשֶׁר אחריו, והרי היא האמת בקיימה את אשר בְּיָדָם. אֱמוֹר: ולמה זה הרגתם את נביאי אלוהים אם מאמינים אתם?

۞ وَلَقَدۡ جَآءَكُم مُّوسَىٰ بِٱلۡبَيِّنَٰتِ ثُمَّ ٱتَّخَذۡتُمُ ٱلۡعِجۡلَ مِنۢ بَعۡدِهِۦ وَأَنتُمۡ ظَٰلِمُونَ ﴿٩٣﴾

93. ואכן בא אליכם משה במופתים, אז, אחרי לכתו, לְקַחתם לכם את העגל לעובדו, ואתם מְרֵעים.

وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَكُمۡ وَرَفَعۡنَا فَوۡقَكُمُ ٱلطُّورَ خُذُواْ مَآ ءَاتَيۡنَٰكُم بِقُوَّةٖ

94. וּכשהעברנו אֶתְכֶם בַּבְּרית והגבהנו מעליכם את ההר לאמור: קחו בעוז את

وَٱسۡمَعُواْۖ قَالُواْ سَمِعۡنَا وَعَصَيۡنَا وَأُشۡرِبُواْ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلۡعِجۡلَ بِكُفۡرِهِمۡۚ قُلۡ بِئۡسَمَا يَأۡمُرُكُم بِهِۦٓ إِيمَٰنُكُمۡ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٩٤

אשר נתַנו לכם וְשִמְעוּ. אמרו: שמענו וּמָרִינוּ. וליבותיהם היו רוויֵ אהבה לעגל בגלל כפירתם. אֱמוֹר: רע הדבר שאמונתכם מצוותכם בוֹ אם מאמינים הִנכם.

قُلۡ إِن كَانَتۡ لَكُمُ ٱلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ عِندَ ٱللَّهِ خَالِصَةٗ مِّن دُونِ ٱلنَّاسِ فَتَمَنَّوُاْ ٱلۡمَوۡتَ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٩٥

95. אֱמֹר: אם אֻמנם לכם לבדכם מְעוֹן האחרית אצל אלוהים ולא לַאֲנשים אחרים – שַאֲלו לכם את המות אם דוברי אמת אתם.

وَلَن يَتَمَنَّوۡهُ أَبَدَۢا بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ٩٦

96. וְשָאֹל לא יִשְאַלוּהוּ להם לעולם באשר קִדְמוּ ידיהם לעשות, ויודע אלוהים את המרֵעים.

وَلَتَجِدَنَّهُمۡ أَحۡرَصَ ٱلنَّاسِ عَلَىٰ حَيَوٰةٖ وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْۚ يَوَدُّ أَحَدُهُمۡ لَوۡ يُعَمَّرُ أَلۡفَ سَنَةٖ وَمَا هُوَ بِمُزَحۡزِحِهِۦ مِنَ ٱلۡعَذَابِ أَن يُعَمَّرَۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا يَعۡمَلُونَ ٩٧

97. אכן מָצוא תִמְצָאֵם תְאֵבים לחיים מִכָּל אדם, ואף מן הַמְשַתְּפים, - הנה מִתְאַוֶּה האחד מהם לוּ יחיה אלף שנה. ואולם אין זה מנתקו מן העונש, כי יִחְיֶה כֹּה. ואלוהים רואה את מעשיהם.

قُلۡ مَن كَانَ عَدُوّٗا لِّجِبۡرِيلَ فَإِنَّهُۥ نَزَّلَهُۥ عَلَىٰ قَلۡبِكَ بِإِذۡنِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ

98. אֱמֹר: מי זה אויב גבריאל? הן הוא אשר הורידו על לבבך על דעת אלוהים

يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

לקיים את אשר נגלה לפניו ולהיות נְחִיָה וּבְשׂורה לַמאמינים.

مَن كَانَ عَدُوًّا لِّلَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَىٰلَ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَدُوٌّ لِّلْكَٰفِرِينَ ﴿٩٩﴾

99. מי זה אויבם של אלוהים ומלאכיו ושליחיו, גבריאל ומיכאל? הן אויב הכופרים אלוהים.

وَلَقَدْ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ ۖ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ إِلَّا ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿١٠٠﴾

100. ואכן הורדנו אליך אותות ברורים, ואין מְכַחֲשִׁים בהם אלא הסוררים.

أَوَكُلَّمَا عَٰهَدُوا۟ عَهْدًا نَّبَذَهُۥ فَرِيقٌ مِّنْهُم ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

101. וכי כל אימת יכרתו ברית תִזְנָחוֹ סיעה מתוכם? אכן מרביתם אינם מאמינים.

وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ كِتَٰبَ ٱللَّهِ وَرَآءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

102. וּכְבוֹא אֲליהם שליח מאת אלוהים לְאַמת את אשר בידם, סיעה מאלה שהספר ניתן להם השליכה את ספר אלוהים אחרי גֵוָם כאילו לא ידעו.

وَٱتَّبَعُوا۟ مَا تَتْلُوا۟ ٱلشَّيَٰطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَٰنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَٰنُ وَلَٰكِنَّ ٱلشَّيَٰطِينَ كَفَرُوا۟ يُعَلِّمُونَ ٱلنَّاسَ ٱلسِّحْرَ وَمَآ أُنزِلَ عَلَى ٱلْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ

103. והם הלכו אחרי מה שזממו השטנים למלכות שלמה, ולא כפר שלמה – ואולם השטנים כפרו בלַמדם את האנשים כשפים, וכזאת לא הורד לִשני המלאכים "הַארות" ו"מארות"

هَٰرُوتَ وَمَٰرُوتَۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ
حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْۖ
فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيْنَ
ٱلْمَرْءِ وَزَوْجِهِۦۚ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِۦ
مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا
يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا۟ لَمَنِ
ٱشْتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ مِنْ خَلَٰقٍۚ
وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا۟ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْۚ لَوْ
كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ١٠٣

ב"בבל", ואינם מלמדים איש, אלא אם כן יאמרו לו: אין אנו אלא לנסותְךָ ואל תִּכְפֹּר. והם לומדים משני אלה את הדבר המפריד בין איש לאשתו, ואולם אין הם מַזיקים בו לאיש אלא בִּרְשׁוּת אלוהים. והם לומדים את אשר יזיק להם ולא יועיל להם. וְיָדֹעַ יָדעו, כי כָּל הקונה לו זאת, אין לו חלק לעולם הבא. ורע הדבר אשר מכרו בו את נפשותיהם. לוּ אך ידעו זאת!

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ
ٱللَّهِ خَيْرٌۖ لَّوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ١٠٤

104. ולוּ האמינו ונשמרו מֵרע, כי עתה טוב שְׂכָרָם מֵאֵת אלוהים – אילו יָדעו זאת.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَقُولُوا۟ رَٰعِنَا
وَقُولُوا۟ ٱنظُرْنَا وَٱسْمَعُوا۟ۗ وَلِلْكَٰفِرِينَ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٠٥

105. הוי המאמינים אל תאמרו (לנביא): התחשב בנו, כי אם הקשב אלינו! ושמעו בְּקולוֹ, ולכופרים תוכֵחה כואבת.

مَّا يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ
وَلَا ٱلْمُشْرِكِينَ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْكُم مِّنْ خَيْرٍ
مِّن رَّبِّكُمْۗ وَٱللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ
مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ١٠٦

106. הכופרים מתוך עַם הספר ואף המשתפים אלוהַ עם אלוהים אינם חפצים, כי יורד עליכם כָּל טוב מאת ריבונכם, אך אלוהים יָבוֹר לו ברחמיו את אשר יַחְפֹּץ, ואלוהים רב חסד הוא.

۞ مَا نَنسَخۡ مِنۡ ءَايَةٍ أَوۡ نُنسِهَا نَأۡتِ بِخَيۡرٖ مِّنۡهَآ أَوۡ مِثۡلِهَآۗ أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ١٠٧

107. כָּל מֶסֶר שאנו מבטלים או משכיחים, מביאים אנו טוב ממנו או כמותו. וכי אינך יודע כי אלוהים כָּל יכול?

أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٍ ١٠٨

108. כלום אינך יודע, כי לאלוהים מלכות השמים והארץ? ואין לכם מִבַּלעדי אלוהים מֵגֵן או מושיע.

أَمۡ تُرِيدُونَ أَن تَسۡـَٔلُواْ رَسُولَكُمۡ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِن قَبۡلُۗ وَمَن يَتَبَدَّلِ ٱلۡكُفۡرَ بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ١٠٩

109. וכי תִּרצו לשאול את שליחֲכם, כאשר נשאל משה לְפָנִים, הַשָּׂם כפירה תחת אמונה הן תעה מֵמֵישַׁר הדרך.

وَدَّ كَثِيرٞ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ لَوۡ يَرُدُّونَكُم مِّنۢ بَعۡدِ إِيمَٰنِكُمۡ كُفَّارًا حَسَدٗا مِّنۡ عِندِ أَنفُسِهِم مِّنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلۡحَقُّۖ فَٱعۡفُواْ وَٱصۡفَحُواْ حَتَّىٰ يَأۡتِيَ ٱللَّهُ بِأَمۡرِهِۦٓۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١١٠

110. רבים מעַם הספר מבקשים להשיבם לִכְפֹר, אחרי שהאמנתם, בגלל קנאה שבלבם, אחרי שנוכחו לדעת את האמת. סִלחו להם, איפוא, וחִדלו מהם, עד אשר יִפְקֹד אלוהים פקודתו, כי אלוהים כָּל יכול.

وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَۚ وَمَا تُقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُم مِّنۡ خَيۡرٖ تَجِدُوهُ عِندَ ٱللَّهِۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ١١١

111. עִרכו תפילה ותנו צדקה, וכָל טוב אשר תקדמו לעשות עם עצמכם, תמצאוהו עם אלוהים. אכן, אלוהים רואה את מעשיכם.

وَقَالُواْ لَن يَدۡخُلَ ٱلۡجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا
أَوۡ نَصَٰرَىٰۗ تِلۡكَ أَمَانِيُّهُمۡۗ قُلۡ هَاتُواْ
بُرۡهَٰنَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿١١٢﴾

112. וְאָמרו: לא יבוא בגן העדן אלא מי שהיה יהודי או נוצרי – היא תוחלתם. אֱמֹר: הוכיחו כי אכן דוברי אמת הינכם!

بَلَىٰۚ مَنۡ أَسۡلَمَ وَجۡهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحۡسِنٞ فَلَهُۥٓ
أَجۡرُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا
هُمۡ يَحۡزَنُونَ ﴿١١٣﴾

113. אכן, כָל הנושא נפשו אל אלוהים ועושה הטוב, שׂכרו לוֹ עם ריבונו, ופַחד אין עליהם ולא ידָווּ.

وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ لَيۡسَتِ ٱلنَّصَٰرَىٰ عَلَىٰ شَيۡءٖ
وَقَالَتِ ٱلنَّصَٰرَىٰ لَيۡسَتِ ٱلۡيَهُودُ عَلَىٰ شَيۡءٖ
وَهُمۡ يَتۡلُونَ ٱلۡكِتَٰبَۗ كَذَٰلِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ
لَا يَعۡلَمُونَ مِثۡلَ قَوۡلِهِمۡۚ فَٱللَّهُ يَحۡكُمُ
بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ
يَخۡتَلِفُونَ ﴿١١٤﴾

114. היהודים אומרים: אין כָל דבר אמת בידי הנוצרים; והנוצרים אומרים: אין כָל דבר אמת בידי היהודים, והֵמָּה קוראים בספר. כזאת יגידו, אשר אינם יודעים, ואלוהים ישפוט ביניהם ביום הדין באשר נֶחֶלְקוּ.

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ أَن
يُذۡكَرَ فِيهَا ٱسۡمُهُۥ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَآۚ
أُوْلَٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمۡ أَن يَدۡخُلُوهَآ إِلَّا
خَآئِفِينَۚ لَهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا خِزۡيٞ وَلَهُمۡ
فِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٞ ﴿١١٥﴾

115. ומי עַוָּל יותר מזה, שמונע מסגדי אלוהים מהזכיר שמו בהם, ומתאמץ להחריבם? לאלה אין ראוי, אלא יבואו בהם בְּאֵימה. חֶרְפָּה להם בעולם הזה ותוכֵחה רבה בעולם הבא.

وَلِلَّهِ ٱلۡمَشۡرِقُ وَٱلۡمَغۡرِبُۚ فَأَيۡنَمَا تُوَلُّواْ فَثَمَّ

116. לאלוהים המזרח והמערב, וּבְכֹל אשר תפנו מגמת אלוהים שָׁם – אכן

وَجْهُ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾

אלוהים שופע חסד ויודע.

وَقَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدًا ۗ سُبْحَـٰنَهُۥ ۖ بَل لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ كُلٌّ لَّهُۥ قَـٰنِتُونَ ﴿١١٧﴾

117. ואמרו: אלוהים לקח לו בן – חלילה לו! הן לו כָל אשר בשמים ובארץ. הכֹּל סרים אל משמעתו.

بَدِيعُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَإِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿١١٨﴾

118. בורא שמים וארץ. וכאשר חורץ דבר, אך אומר עליו הֱוֵה – וַיְהִי.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا ٱللَّهُ أَوْ تَأْتِينَآ ءَايَةٌ ۗ كَذَٰلِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ۘ تَشَـٰبَهَتْ قُلُوبُهُمْ ۗ قَدْ بَيَّنَّا ٱلْـَٔايَـٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٩﴾

119. ושאינם יודעים אומרים: לו ידבר אלינו אלוהים או יבואֵנו אות. כזאת אמרו אלה שלפניהם, ממש כדבריהם. ליבותיהם שווים. בָּאֵר בֵּאַרְנוּ האותות לְעַם בוטח בֶּאמונתו.

إِنَّآ أَرْسَلْنَـٰكَ بِٱلْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۖ وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ أَصْحَـٰبِ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٢٠﴾

120. הנה שְׁלַחְנוּךָ באמת, מבשר וּמַזהיר ולא תִדָּרֵש לענות עבור בני התֹּפֶת.

وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ ٱلْيَهُودُ وَلَا ٱلنَّصَـٰرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنِ ٱتَّبَعْتَ أَهْوَآءَهُم بَعْدَ ٱلَّذِى جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢١﴾

121. ולא תנוח ממך דעת היהודים ולא דעת הנוצרים, עד לכתך אחרי דתם. אֱמוֹר: דרך אלוהים היא דרך הישר. ואכן, אם תלך בדרך מאווייהם אחרי הדעת אשר היגיעתך, לא מָגֵן לך מאת אלוהים ולא מושיע.

ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَتۡلُونَهُۥ حَقَّ تِلَاوَتِهِۦٓ أُوْلَٰٓئِكَ يُؤۡمِنُونَ بِهِۦۗ وَمَن يَكۡفُرۡ بِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ﴿١٢٢﴾

122. אלה אשר נתנו להם את הספר, הולכים אחריו כהלכתו, הֵמָּה המאמינים בו, והכופרים בו, הינם האובדים.

يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتِيَ ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ وَأَنِّي فَضَّلۡتُكُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٢٣﴾

123. בני ישראל; זכרו את החסד אשר עשיתי עמכם, וכי הפליתי אֶתְכֶם מִכָּל העמים.

وَٱتَّقُواْ يَوۡمٗا لَّا تَجۡزِي نَفۡسٌ عَن نَّفۡسٖ شَيۡـٔٗا وَلَا يُقۡبَلُ مِنۡهَا عَدۡلٞ وَلَا تَنفَعُهَا شَفَٰعَةٞ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ﴿١٢٤﴾

124. וגורו יום בו נפש לא תְכַפֵּר על נפש בִּמְאומה, ושום פדיון ממנה לא יֵרָצֶה, ותְחינה לא תועיל לה, והֵמָּה לא יִוָּשְׁעוּ.

۞وَإِذِ ٱبۡتَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِـۧمَ رَبُّهُۥ بِكَلِمَٰتٖ فَأَتَمَّهُنَّۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامٗاۖ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِيۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهۡدِي ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٢٥﴾

125. וכאשר ניסה אלוהים את אברהם בדברים, עמד בהם עד תום. אמר: הנני שָׂמְךָ "אימאם" לבני אדם, אמר: ומזרעי..? אמר: אין בריתי מַשֶּׂגֶת את המרֵעים.

وَإِذۡ جَعَلۡنَا ٱلۡبَيۡتَ مَثَابَةٗ لِّلنَّاسِ وَأَمۡنٗا وَٱتَّخِذُواْ مِن مَّقَامِ إِبۡرَٰهِـۧمَ مُصَلّٗىۖ وَعَهِدۡنَآ إِلَىٰٓ إِبۡرَٰهِـۧمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيۡتِيَ لِلطَّآئِفِينَ وَٱلۡعَٰكِفِينَ وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ ﴿١٢٦﴾

126. וזכור אשר שמנו את הבית מוֹעד וּמִבְטַח לִבְנֵי אדם לאמור: קחו לכם את מעמד אברהם מקום תפילה. וציווינו את אברהם ואת ישמעאל לאמור: טהרו את ביתי למקיפים ולנעצרים ולכורעים ולמשתחווים.

وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ رَبِّ ٱجۡعَلۡ هَٰذَا بَلَدًا ءَامِنٗا وَٱرۡزُقۡ أَهۡلَهُۥ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ مَنۡ ءَامَنَ مِنۡهُم بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۖ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُۥ قَلِيلٗا ثُمَّ أَضۡطَرُّهُۥٓ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلنَّارِۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ﴿١٢٧﴾

127. ובאמור אברהם: רבוני, שים עיר זו לקרית מבטחים, והמצא פרות לאלה מיושביה המאמינים באלוהים וביום האחרון. אמר: ומי שכופר – מעט אהנהו, אחר אכפהו אל תוכחת האש, ודרך רעה היא לו.

وَإِذۡ يَرۡفَعُ إِبۡرَٰهِـۧمُ ٱلۡقَوَاعِدَ مِنَ ٱلۡبَيۡتِ وَإِسۡمَٰعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلۡ مِنَّآۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿١٢٨﴾

128. ובהקם אברהם וישמעאל את יסודות הבית, אמרו: רבוננו, קבלוֹ מִמֶּנוּ, אכן אתה השומע והיודע.

رَبَّنَا وَٱجۡعَلۡنَا مُسۡلِمَيۡنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَآ أُمَّةٗ مُّسۡلِمَةٗ لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبۡ عَلَيۡنَآۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٢٩﴾

129. רבוננו, עשה אותנו מתמסרים לךָ, בלב שלם, ומזרענו עשה אומה המתמסרת לך, והורנו הלכות עבודתנו. ושוב אלינו, הן אתה השב תדיר והרחום.

رَبَّنَا وَٱبۡعَثۡ فِيهِمۡ رَسُولٗا مِّنۡهُمۡ يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَيُزَكِّيهِمۡۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿١٣٠﴾

130. רבוננו, הער בתוכם שליח מקרבם, אשר יבהיר להם את אותותיך, וילמדם את הספר ואת החָכְמָה ויטהרם. הן אתה הגבור החכם.

وَمَن يَرۡغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبۡرَٰهِـۧمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفۡسَهُۥۚ وَلَقَدِ ٱصۡطَفَيۡنَٰهُ فِي ٱلدُّنۡيَاۖ وَإِنَّهُۥ

131. ומי המואס את דת אברהם אם לא אשר מסכל דעתו, הן בחר בחרנו

فِي ٱلۡأٓخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١٣١

בו בעולם הזה, ובעולם הבא אכן הוא בזכאים.

إِذۡ قَالَ لَهُۥ رَبُّهُۥٓ أَسۡلِمۡۖ قَالَ أَسۡلَمۡتُ لِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٣٢

132. ובאמור לו רבונו: התמסר! אמר: מתמסר אנכי לרבון העולמים.

وَوَصَّىٰ بِهَآ إِبۡرَٰهِـۧمُ بَنِيهِ وَيَعۡقُوبُ يَٰبَنِيَّ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰ لَكُمُ ٱلدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسۡلِمُونَ ١٣٣

133. ואברהם ציווה על זאת את בניו, וכן עשה יעקב לאמור: בנַי, הנה אלוהים ברר לכם את הדת, ולא תמותו אלא בהיותכם מתמסרים לו.

أَمۡ كُنتُمۡ شُهَدَآءَ إِذۡ حَضَرَ يَعۡقُوبَ ٱلۡمَوۡتُ إِذۡ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعۡبُدُونَ مِنۢ بَعۡدِي قَالُواْ نَعۡبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ ءَابَآئِكَ إِبۡرَٰهِـۧمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ إِلَٰهٗا وَٰحِدٗا وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ ١٣٤

134. כלום עדים הייתם עת קרב המות אל יעקב, כאשר אמר לבניו: מה תעבדו אחרי? אמרו: נעבוד את אלוהיך ואלוהי אבותיך אברהם וישמעאל ויצחק, אלוהים אחד, ואנחנו מתמסרים לו בלב שלם.

تِلۡكَ أُمَّةٞ قَدۡ خَلَتۡۖ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَلَكُم مَّا كَسَبۡتُمۡۖ وَلَا تُسۡـَٔلُونَ عَمَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٣٥

135. זאת אומה שעברה מן העולם, לה כשׂכרה ולכם כשׂכרכם, ולא תדרשו להשיב על מעשיהם.

وَقَالُواْ كُونُواْ هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰ تَهۡتَدُواْۗ قُلۡ بَلۡ مِلَّةَ إِبۡرَٰهِـۧمَ حَنِيفٗاۖ وَمَا كَانَ

136. ואמרו: היו יהודים או נוצרים אזי תונחו בדרך. אמוֹר: לֹא כִי אם עדת

مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ﴿١٣٦﴾

אברהם תהיו כחניף[2], והוא לא היה במשתפים.

قُولُوٓاْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡنَا وَمَآ أُنزِلَ
إِلَىٰٓ إِبۡرَٰهِـۧمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ
وَٱلۡأَسۡبَاطِ وَمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَآ
أُوتِيَ ٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمۡ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ
أَحَدٖ مِّنۡهُمۡ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ ﴿١٣٧﴾

137. אִמְרוּ: באלוהים אנחנו מאמינים, ובאשר הורד אלינו ובאשר הורד אל אברהם ואל ישמעאל ואל יצחק ואל יעקב ואל השבטים, ובאשר ניתן למשה ולְיֵשׁוּעַ, ובאשר ניתן לנביאים מאת ריבונם. לא נפלה בין אחד מהם למשנהו, ולוֹ אנחנו מסורים.

فَإِنۡ ءَامَنُواْ بِمِثۡلِ مَآ ءَامَنتُم بِهِۦ فَقَدِ ٱهۡتَدَواْۖ
وَّإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّمَا هُمۡ فِي شِقَاقٖۖ فَسَيَكۡفِيكَهُمُ
ٱللَّهُۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿١٣٨﴾

138. ואם מאמינים הם כפי שאתם מאמינים, הרי הם על דרך הישר; ואם פונים עורף – הרי מֶרִי מָרוּ. ורב לך אלוהים לעמוד נגדם, והוא השומע והיודע.

صِبۡغَةَ ٱللَّهِۖ وَمَنۡ أَحۡسَنُ مِنَ ٱللَّهِ
صِبۡغَةٗۖ وَنَحۡنُ لَهُۥ عَٰبِدُونَ ﴿١٣٩﴾

139. טִבְלוּ טבילת אלוהים, ומי טוב מאלוהים לטבילה? ואנחנו עובדיו.

قُلۡ أَتُحَآجُّونَنَا فِي ٱللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمۡ
وَلَنَآ أَعۡمَٰلُنَا وَلَكُمۡ أَعۡمَٰلُكُمۡ وَنَحۡنُ لَهُۥ
مُخۡلِصُونَ ﴿١٤٠﴾

140. אמור: התווכחו אתנו על אודות אלוהים, והוא ריבונו וריבונכם, ולנו מעשינו ולכם מעשיכם, ואנחנו תמימים אִתּוֹ.

(2) חניף: הוא זה שמסיר את פניו מִכָּל עבודה זרה, ופונה אך ורק לאלוהים.

أَمۡ تَقُولُونَ إِنَّ إِبۡرَٰهِـۧمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ وَٱلۡأَسۡبَاطَ كَانُواْ هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰۗ قُلۡ ءَأَنتُمۡ أَعۡلَمُ أَمِ ٱللَّهُۗ وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَٰدَةً عِندَهُۥ مِنَ ٱللَّهِۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ١٤١

141. או שמא תאמרו: אברהם וישמעאל ויצחק ויעקב והשבטים היו יהודים או נוצרים. אמוֹר: האתם מטיבים דעת אִם(3) אלוהים? ומי מריע יותר מן המסתיר עדות אשר בידו שהיא מאלוהים, ואין אלוהים מעלים עיניו ממעשיכם.

تِلۡكَ أُمَّةٞ قَدۡ خَلَتۡۖ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَلَكُم مَّا كَسَبۡتُمۡۖ وَلَا تُسۡـَٔلُونَ عَمَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٤٢

142. זאת אומה שעברה מן העולם, לה כשׂכרה ולכם כשׂכרכם, ולא תִדָּרְשׁו להשיב על מעשיהם.

۞ سَيَقُولُ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَ ٱلنَّاسِ مَا وَلَّىٰهُمۡ عَن قِبۡلَتِهِمُ ٱلَّتِي كَانُواْ عَلَيۡهَاۚ قُل لِّلَّهِ ٱلۡمَشۡرِقُ وَٱلۡمَغۡرِبُۚ يَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ١٤٣

143.۞ ודאי יֹאמרו הפְּתָאִים באנשים: מהו הדבר אשר הפנה אותם ממגמת פניהם בתפילה אשר נהגו בה? אמוֹר: לאלוהים המזרח והמערב, והוא ינחה את אשר יַחְפֹּץ בדרך מישרין.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلۡنَٰكُمۡ أُمَّةٗ وَسَطٗا لِّتَكُونُواْ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ وَيَكُونَ ٱلرَّسُولُ عَلَيۡكُمۡ شَهِيدٗاۗ وَمَا جَعَلۡنَا ٱلۡقِبۡلَةَ ٱلَّتِي كُنتَ عَلَيۡهَآ إِلَّا لِنَعۡلَمَ مَن يَتَّبِعُ ٱلرَّسُولَ

144. וכך שמנו אֶתְכֶם אומה נבחרת, כדי שתעידו באנשים ויהיה השליח עֵד בכם, ולא קבענו את מגמת פניךָ בתפילה כאשר נהגת, אלא לדעת בין

(3) אִם – אחרי שאלה במובן - אוֹ.

مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيۡهِۚ وَإِن كَانَتۡ
لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُۗ وَمَا
كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَٰنَكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ
بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٞ رَّحِيمٞ ﴿١٤٤﴾

ההולך אחרי השליח לבין השב על עקביו. הן קשה היה הדבר זולתי על אלה שאלוהים הנחה בדרך. ולא אמר אלוהים לבטל את פרי אמונתכם. אכן חנון ורחום אלוהים לבני אדם.

قَدۡ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجۡهِكَ فِي ٱلسَّمَآءِۖ
فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبۡلَةٗ تَرۡضَىٰهَاۚ فَوَلِّ وَجۡهَكَ
شَطۡرَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۚ وَحَيۡثُ مَا كُنتُمۡ
فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ شَطۡرَهُۥۗ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ
ٱلۡكِتَٰبَ لَيَعۡلَمُونَ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّهِمۡۗ
وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا يَعۡمَلُونَ ﴿١٤٥﴾

145. הן ראינו הפנותך פניך כלפי שמים, אך הַטֵּה נַטֵּה את פניך למגמה שתחפוץ בה. הפנה, איפוא, פניך לעבר המסגד הקדוש, ומכָּל מקום שתהיו בו הפנו פניכם כלפיו. ואכן, מי שהספר ניתן להם, יָדֹע יֵדְעוּ כי אמת הוא מאת רבונם, ואין אלוהים מעלים עיניו ממעשיהם.

وَلَئِنۡ أَتَيۡتَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ بِكُلِّ ءَايَةٖ
مَّا تَبِعُواْ قِبۡلَتَكَۚ وَمَآ أَنتَ بِتَابِعٖ قِبۡلَتَهُمۡۚ
وَمَا بَعۡضُهُم بِتَابِعٖ قِبۡلَةَ بَعۡضٖۚ وَلَئِنِ
ٱتَّبَعۡتَ أَهۡوَآءَهُم مِّنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَكَ
مِنَ ٱلۡعِلۡمِ إِنَّكَ إِذٗا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٤٦﴾

146. ואכן אף אם תביא לאלה שהספר ניתן להם את כָל האותות, לא ילכו אחרי מגמת פניךָ בתפילה, ואין אתה הולך אחרי מגמת פניהם, ואף אלה מהם שאינם מכוונים פניהם כאלה. ואכן, אם תלך אחרי מאווייהם לאחר הדעת שהגיעתך, הרי אתה במרעים.

ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَعۡرِفُونَهُۥ كَمَا

147. אלה שֶנָתַנוּ הספר להם, יודעים

يَعۡرِفُونَ أَبۡنَآءَهُمۡۖ وَإِنَّ فَرِيقٗا مِّنۡهُمۡ لَيَكۡتُمُونَ ٱلۡحَقَّ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ١٤٧

אותו כפי שיודעים את בניהם, והנה סיעה מהם מסתירים את האמת, והֵמָּה יודעים.

ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ ١٤٨

148. האמת מרבונך; אל תהי איפוא במפקפקים.

وَلِكُلّٖ وِجۡهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَاۖ فَٱسۡتَبِقُواْ ٱلۡخَيۡرَٰتِۚ أَيۡنَ مَا تَكُونُواْ يَأۡتِ بِكُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٤٩

149. ולכָל איש ואיש דרך אליה מכוון פניו. תחרו איש את אחיו במעשים טובים, בכָל אשר תהיו, אלוהים יביאכם יחדיו, הן אלוהים כָל יכול.

وَمِنۡ حَيۡثُ خَرَجۡتَ فَوَلِّ وَجۡهَكَ شَطۡرَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۖ وَإِنَّهُۥ لَلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ١٥٠

150. וכָל מקום אשר תצא ממנו לדרך, משם כוון פניךָ לעבר המסגד הקדוש. והיא אכן האמת מאת רבונך. ואין אלוהים מעלים עיניו ממעשיכם.

وَمِنۡ حَيۡثُ خَرَجۡتَ فَوَلِّ وَجۡهَكَ شَطۡرَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۚ وَحَيۡثُ مَا كُنتُمۡ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ شَطۡرَهُۥ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيۡكُمۡ حُجَّةٌ إِلَّا ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنۡهُمۡ فَلَا تَخۡشَوۡهُمۡ وَٱخۡشَوۡنِي وَلِأُتِمَّ نِعۡمَتِي

151. וכָל מקום שממנו תצא לדרך, משם הפנה פניך לעבר המסגד הקדוש. ומכָּל מקום שתמצאו בו, הפנו פניכם כלפיו, למען לא תהיה בידי האנשים עילה כנגדכם, זולתי המרעים שבהם.

عَلَيۡكُمۡ وَلَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ١٥١

אל תִירָאוּ אותם, איפוא – ואותי תִירָאוּ, וזאת למען אֲכַלֶּה עליכם את טובי, ולמען תנוחו בדרך.

كَمَآ أَرۡسَلۡنَا فِيكُمۡ رَسُولٗا مِّنكُمۡ يَتۡلُواْ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِنَا وَيُزَكِّيكُمۡ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمۡ تَكُونُواْ تَعۡلَمُونَ ١٥٢

152. כמו כן שלחנו בכם שליח מתוככם, אשר יקרא לפניכם את אותותינו ויטהר אֶתְכֶם וילמדכם את הספר ואת החָכְמָה וילמדכם את אשר אינכם יודעים.

فَٱذۡكُرُونِيٓ أَذۡكُرۡكُمۡ وَٱشۡكُرُواْ لِي وَلَا تَكۡفُرُونِ ١٥٣

153. על כן זכרוני ואזכור אֶתְכֶם והודו לי ולא תכחשו לִי.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱسۡتَعِينُواْ بِٱلصَّبۡرِ وَٱلصَّلَوٰةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٥٤

154. הוי המאמינים, בקשו עזרה בתפילה ובאורך רוח, הן אלוהים עם אֶרְכֵי הרוח.

وَلَا تَقُولُواْ لِمَن يُقۡتَلُ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمۡوَٰتُۢۚ بَلۡ أَحۡيَآءٞ وَلَٰكِن لَّا تَشۡعُرُونَ ١٥٥

155. ולא תאמרו מתים על הנהרגים בקרב למען אלוהים, אלא חיים תאמרו, ואולם אתם אינכם מבינים זאת.

وَلَنَبۡلُوَنَّكُم بِشَيۡءٖ مِّنَ ٱلۡخَوۡفِ وَٱلۡجُوعِ وَنَقۡصٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡوَٰلِ وَٱلۡأَنفُسِ وَٱلثَّمَرَٰتِۗ وَبَشِّرِ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٥٦

156. ואכן, נסה ננסכם במידה של פחד ורעב, ושל חסרון נכסים ונפשות ופֵרות – ובשֵׂר את אֶרְכֵי הרוח.

ٱلَّذِينَ إِذَآ أَصَٰبَتۡهُم مُّصِيبَةٞ قَالُوٓاْ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّآ إِلَيۡهِ رَٰجِعُونَ ﴿١٥٧﴾

157. אשר אם תאונֶה להם צרה, יֹאמרו: אנחנו לאלוהים ואליו נָשוּב.

أُوْلَٰٓئِكَ عَلَيۡهِمۡ صَلَوَٰتٞ مِّن رَّبِّهِمۡ وَرَحۡمَةٞۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُهۡتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

158. אלה יִשׂאו ברכה וחסד מאת ריבונם, ואלה הם ההולכים בדרך הישר.

۞إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلۡمَرۡوَةَ مِن شَعَآئِرِ ٱللَّهِۖ فَمَنۡ حَجَّ ٱلۡبَيۡتَ أَوِ ٱعۡتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَاۚ وَمَن تَطَوَّعَ خَيۡرٗا فَإِنَّ ٱللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾

159. אכן הרי "הצפא" ו"המרווה" מסמני המופת של אלוהים, וכָל העולה לחוג את הבית, או לבקר בו, אין בו עוון כי יקיפֵם; ואשר יֵיטיב מנדבת לבו – הנה אלוהים מכיר טובה ויודע.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلۡنَا مِنَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلۡهُدَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا بَيَّنَّٰهُ لِلنَّاسِ فِي ٱلۡكِتَٰبِ أُوْلَٰٓئِكَ يَلۡعَنُهُمُ ٱللَّهُ وَيَلۡعَنُهُمُ ٱللَّٰعِنُونَ ﴿١٦٠﴾

160. הנה המסתירים את המופתים ואת הנְחִיָה אשר הורדנו אחרי אשר בארנו אותם לבני אדם בספר, אלה יקַלֵלם אלוהים ויקללום המוסמכים לקלֵלם.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ وَأَصۡلَحُواْ وَبَيَّنُواْ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَتُوبُ عَلَيۡهِمۡۚ وَأَنَا ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾

161. זולתי אלה אשר חוזרים בתשובה ומטיבים (דרכם) ומגלים האמת, הן אלה, אשוב אליהם, כי שָׁב תדיר אני ורחום.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَمَاتُواْ وَهُمۡ كُفَّارٌ أُوْلَٰٓئِكَ عَلَيۡهِمۡ لَعۡنَةُ ٱللَّهِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ

162. אכן אלה שכפרו ומתו בעודם כופרים – עליהם קללת אלוהים וקללת

أَجۡمَعِينَ ١٦٢

המלאכים ובני אדם יחדיו.

خَٰلِدِينَ فِيهَاۖ لَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابُ وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ ١٦٣

163. בעודם שרויים בה עַד, לא יוקל עונשם מעליהם, ולא שְׁהוּת להם לחזור.

وَإِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلرَّحۡمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ١٦٤

164. ואלוהיכם – אלוהים אחד, אין אלוהַ מבלעדיו – הוא הרחמן והרחום.

إِنَّ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱلۡفُلۡكِ ٱلَّتِي تَجۡرِي فِي ٱلۡبَحۡرِ بِمَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن مَّآءٖ فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٖ وَتَصۡرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ وَٱلسَّحَابِ ٱلۡمُسَخَّرِ بَيۡنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ١٦٥

165. הנה בבריאת השמים והארץ וחליפות הלילה והיום ובספינות המעבירות בים את אשר מועיל לבני אדם, ובמים אשר הוריד אלוהים מן השמים ובהם מחייה את הארץ אחרי היותה כמתה ומפיץ בה מכָּל בהמה, ובתהפוכות הרוחות והעננים המשועבדים בין השמים והארץ – הן באלה אותות לעַם משׂכיל.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَندَادٗا يُحِبُّونَهُمۡ كَحُبِّ ٱللَّهِۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَشَدُّ حُبّٗا لِّلَّهِۗ وَلَوۡ يَرَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ إِذۡ يَرَوۡنَ ٱلۡعَذَابَ أَنَّ ٱلۡقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعٗا وَأَنَّ

166. ויש בבני אדם הלוקחים להם אלילים מבלעדי אלוהים, אותם יאהבו כאהבת אלוהים, ואולם המאמינים עזים מהם באהבת אלוהים. ולו אך צפו המרעים בראותם את התוכחה בעיניהם

ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعَذَابِ ١٦٦

כי העוז כולו לאלוהים, וכי אלוהים רב תוכחה הוא.

إِذۡ تَبَرَّأَ ٱلَّذِينَ ٱتُّبِعُواْ مِنَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُواْ وَرَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَ وَتَقَطَّعَتۡ بِهِمُ ٱلۡأَسۡبَابُ ١٦٧

167. כאשר יתנערו המנהיגים מִן ההולכים אחריהם, ויראו התוכחה אזי, יִנָּתְקוּ הקשרים שביניהם.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُواْ لَوۡ أَنَّ لَنَا كَرَّةٗ فَنَتَبَرَّأَ مِنۡهُمۡ كَمَا تَبَرَّءُواْ مِنَّاۗ كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ ٱللَّهُ أَعۡمَٰلَهُمۡ حَسَرَٰتٍ عَلَيۡهِمۡۖ وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنَ ٱلنَّارِ ١٦٨

168. ויאמרו העוקבים: מי יתן ולנו שיבה לחיים ונזנחם כאשר זְנָחוּנו. ככה יַרְאֵם אלוהים את מעשיהם כאנחות להם, ולא יצאו מאש גֵיהִנּוֹם.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ كُلُواْ مِمَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ حَلَٰلٗا طَيِّبٗا وَلَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٌ ١٦٩

169. אתם, בני אדם! אִכלו מן המותר ומן הטוב שבארץ, ואל תלכו בעקבות השׂטן. אכן, אויב גלוי הוא לכם.

إِنَّمَا يَأۡمُرُكُم بِٱلسُّوٓءِ وَٱلۡفَحۡشَآءِ وَأَن تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ١٧٠

170. אכן, אך על הרע והתועבה מצווה הוא אֶתְכֶם, ועל כי תדברו באלוהים אשר אין אתם יודעים.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ بَلۡ نَتَّبِعُ مَآ أَلۡفَيۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ

171. וכי יֵאמר אליהם: לכו אחרי הדבר אשר הוריד אלוהים, הם יֹאמרו: לא, כי באשר מצאנו אבותינו הולכים – נלך.

كَانَ ءَابَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْـًٔا وَلَا
يَهْتَدُونَ ﴿١٧١﴾

האף אם לא הבינו אבותיהם מאומה
ולא הלכו בדרך הישר?

وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ كَمَثَلِ ٱلَّذِى يَنْعِقُ بِمَا
لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَآءً وَنِدَآءً ۚ صُمٌّۢ بُكْمٌ
عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧٢﴾

172. ומשל הכופרים כצועק אל מי
שאינו שומע מלבד קריאה וצעקה.
חרשים, אילמים ועיוורים, ועל כן לא
יבינו.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُلُواْ مِن طَيِّبَـٰتِ
مَا رَزَقْنَـٰكُمْ وَٱشْكُرُواْ لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ﴿١٧٣﴾

173. הוי, המאמינים, אכלו מן הטוב
אשר חלקנו לכם, והודו לאלוהים אם
עובדיו אתם!

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ ٱلْمَيْتَةَ وَٱلدَّمَ وَلَحْمَ
ٱلْخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ بِهِۦ لِغَيْرِ ٱللَّهِ ۖ فَمَنِ
ٱضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ
إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٤﴾

174. אך הנבלה והדם ובשר החזיר
אסר לכם, וכן אשר נקרא עליו שם זולת
שם אלוהים. אך אשר יאנס בלא אַוַּת
נֶפֶש ובלא עבירה – אין בו אָשָם, אכן
אלוהים סַלָּח ורחום.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ
ٱلْكِتَـٰبِ وَيَشْتَرُونَ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا ۙ
أُوْلَـٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِى بُطُونِهِمْ إِلَّا
ٱلنَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ وَلَا
يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٥﴾

175. אכן, המסתירים את הספר אשר
הוריד אלוהים וסוחרים בו במחיר
מעט – אלה לא ימלאו בטנם אלא אֵש,
ולא ידבר בם אלוהים ביום התקומה
ולא יְזַכֵּם ולהם תוכֵחָה כואבת.

أُولَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلضَّلَـٰلَةَ بِٱلۡهُدَىٰ وَٱلۡعَذَابَ بِٱلۡمَغۡفِرَةِۚ فَمَآ أَصۡبَرَهُمۡ عَلَى ٱلنَّارِ ١٧٦

176. הם אשר שָׂכְרוּ את התועָה בדרך הישר ואת התוכחה במחילה; הן מה רב שֶׂאתם באש.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ نَزَّلَ ٱلۡكِتَـٰبَ بِٱلۡحَقِّۗ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخۡتَلَفُواْ فِي ٱلۡكِتَـٰبِ لَفِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ ١٧٧

177. זאת על כי הוריד אלוהים את הספר ואמת בו. ואכן, מי שנחלקו בדבר הספר – הגדל הגדילו מֶרִי.

۞ لَّيۡسَ ٱلۡبِرَّ أَن تُوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ قِبَلَ ٱلۡمَشۡرِقِ وَٱلۡمَغۡرِبِ وَلَـٰكِنَّ ٱلۡبِرَّ مَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَٱلۡمَلَـٰٓئِكَةِ وَٱلۡكِتَـٰبِ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ وَءَاتَى ٱلۡمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ ذَوِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَـٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينَ وَٱبۡنَ ٱلسَّبِيلِ وَٱلسَّآئِلِينَ وَفِي ٱلرِّقَابِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلۡمُوفُونَ بِعَهۡدِهِمۡ إِذَا عَـٰهَدُواْۖ وَٱلصَّـٰبِرِينَ فِي ٱلۡبَأۡسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَحِينَ ٱلۡبَأۡسِۗ أُوْلَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ صَدَقُواْۖ وَأُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُتَّقُونَ ١٧٨

178. לא זאת תמימות דרך, כי תסבּוּ פניכם בתפילה מזרחה ומערבה, ואולם הוא תמים דרך, אשר מאמין באלוהים וביום האחרון ובמלאכים ובספר ובנביאים, ואשר נותן הונו, באהבתו אותו, לקרובים וליתומים ולעניים ולעובר אורח ולעניים בפתח ובפדיון שבויים, ואשר עורך תפילה ונותן לצדקה, והמקיימים דברם כאשר נדרו, והמבליגים בצרה ובמצוקה ובעת אסון – אלה הכֵּנים ואלה הם יראֵי שמים.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡقِصَاصُ فِي ٱلۡقَتۡلَىۖ ٱلۡحُرُّ بِٱلۡحُرِّ وَٱلۡعَبۡدُ بِٱلۡعَبۡدِ وَٱلۡأُنثَىٰ بِٱلۡأُنثَىٰۚ فَمَنۡ عُفِيَ لَهُۥ مِنۡ أَخِيهِ شَيۡءٞ فَٱتِّبَاعُۢ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَأَدَآءٌ

179. הוי המאמינים! צֻוֵּיתֶם בכתובים על נקמת דם ההרוגים: בן חורין תחת בן חורין, עבד תחת עבד, ואשה תחת אשה. אך אשר לו מחילת מה מיד אחיו,

إِلَيۡهِ بِإِحۡسَٰنٖۗ ذَٰلِكَ تَخۡفِيفٞ مِّن رَّبِّكُمۡ وَرَحۡمَةٞۗ فَمَنِ ٱعۡتَدَىٰ بَعۡدَ ذَٰلِكَ فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿١٧٩﴾

כמשפט יֵעָשֶׂה בו, ויִנָּתֵן לו כּוֹפֶר בעין יפה. רווחה היא מאת ריבונם ומידת הרחמים, אך העובר והורג אחיו, אחר זאת הן לוֹ תוכחה מענה.

وَلَكُمۡ فِي ٱلۡقِصَاصِ حَيَوٰةٞ يَٰٓأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ﴿١٨٠﴾

180. ולכם חיים במשפט הנקמה. אתם, בני הבינה! שמא תיראו.

كُتِبَ عَلَيۡكُمۡ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلۡمَوۡتُ إِن تَرَكَ خَيۡرًا ٱلۡوَصِيَّةُ لِلۡوَٰلِدَيۡنِ وَٱلۡأَقۡرَبِينَ بِٱلۡمَعۡرُوفِۖ حَقًّا عَلَى ٱلۡمُتَّقِينَ ﴿١٨١﴾

181. צֻוֵּויתם בכתובים: עת יפקד המות איש מכם והניח הון – הירושה להורים ולקרובים כמשפט, חובה היא לשומרי נפשם.

فَمَنۢ بَدَّلَهُۥ بَعۡدَمَا سَمِعَهُۥ فَإِنَّمَآ إِثۡمُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ﴿١٨٢﴾

182. וכָל המשנה צוואה לאחר שומעו אותה, החטא והאשמה יחולו רק עליו. אכן שומע ויודע אלוהים.

فَمَنۡ خَافَ مِن مُّوصٖ جَنَفًا أَوۡ إِثۡمٗا فَأَصۡلَحَ بَيۡنَهُمۡ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿١٨٣﴾

183. והחושש מפני בעל הצוואה כי נהג במשוא פנים או חטא, ויפעל לתקן את המעוות, אין בו אשם, כי אלוהים סַלָּח ורחום.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلصِّيَامُ

184. הוי המאמינים! צֻוֵּויתם בכתובים

كَمَا كُتِبَ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ١٨٤

על הצום כַּאֲשֶׁר צִוּוּ מי שלפניכם למען תִשָּׁמְרוּ.

أَيَّامٗا مَّعۡدُودَٰتٖۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٖ فَعِدَّةٞ مِّنۡ أَيَّامٍ أُخَرَۚ وَعَلَى ٱلَّذِينَ يُطِيقُونَهُۥ فِدۡيَةٞ طَعَامُ مِسۡكِينٖۖ فَمَن تَطَوَّعَ خَيۡرٗا فَهُوَ خَيۡرٞ لَّهُۥۚ وَأَن تَصُومُواْ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ١٨٥

185. ימים כמנינם – אך מי בכם חולה או בדרך מסעו – מספר ימים אחרים. ומי שיוכלו לו אך בעינויים, פדיונם האֹכֶל עני. ועושה הטוב מרצונו – ייטב לו. וטוב לכם אשר תצומו, אם יודעים אתם.

شَهۡرُ رَمَضَانَ ٱلَّذِيٓ أُنزِلَ فِيهِ ٱلۡقُرۡءَانُ هُدٗى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَٰتٖ مِّنَ ٱلۡهُدَىٰ وَٱلۡفُرۡقَانِۚ فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ ٱلشَّهۡرَ فَلۡيَصُمۡهُۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٖ فَعِدَّةٞ مِّنۡ أَيَّامٍ أُخَرَۗ يُرِيدُ ٱللَّهُ بِكُمُ ٱلۡيُسۡرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ ٱلۡعُسۡرَ وَلِتُكۡمِلُواْ ٱلۡعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُواْ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمۡ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ١٨٦

186. חודש רמד'אן הוא אשר הורד בו הקוראן להיות נְחִיָּה לבני אדם, המעיד על דרך הישר ועל הישועה. ומי בכם הרואה ראשית החודש, יצום בו, ואשר חולה או בדרך מסעו – יצום מספר ימים אחרים. להקל עליכם, חפץ אלוהים, ולא להקשות עליכם למען תשלימו את המספר ולמען תפארו את אלוהים על כי הנחה אֶתְכֶם ולמען תודו.

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌۖ أُجِيبُ دَعۡوَةَ ٱلدَّاعِ إِذَا دَعَانِۖ فَلۡيَسۡتَجِيبُواْ لِي وَلۡيُؤۡمِنُواْ بِي لَعَلَّهُمۡ يَرۡشُدُونَ ١٨٧

187. וכי ישאלוך עֲבָדַי עלי, הרי קרוב אנכי, עונה לקריאת הקורא אלי. ייענו לי איפוא ויאמינו בי, למען ילכו נְכוֹחָה.

أُحِلَّ لَكُمۡ لَيۡلَةَ ٱلصِّيَامِ ٱلرَّفَثُ إِلَىٰ
نِسَآئِكُمۡۚ هُنَّ لِبَاسٞ لَّكُمۡ وَأَنتُمۡ لِبَاسٞ
لَّهُنَّۗ عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمۡ كُنتُمۡ تَخۡتَانُونَ
أَنفُسَكُمۡ فَتَابَ عَلَيۡكُمۡ وَعَفَا عَنكُمۡۖ
فَٱلۡـَٰٔنَ بَٰشِرُوهُنَّ وَٱبۡتَغُواْ مَا كَتَبَ ٱللَّهُ
لَكُمۡۚ وَكُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ
ٱلۡخَيۡطُ ٱلۡأَبۡيَضُ مِنَ ٱلۡخَيۡطِ ٱلۡأَسۡوَدِ مِنَ
ٱلۡفَجۡرِۖ ثُمَّ أَتِمُّواْ ٱلصِّيَامَ إِلَى ٱلَّيۡلِۚ وَلَا
تُبَٰشِرُوهُنَّ وَأَنتُمۡ عَٰكِفُونَ فِي
ٱلۡمَسَٰجِدِۗ تِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِ فَلَا تَقۡرَبُوهَاۗ
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ ءَايَٰتِهِۦ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمۡ
يَتَّقُونَ ١٨٨

188. הותר לכם בליל הצום לגשת אל נשותיכם. כְּסוּת הן לכם ואתם כְּסוּת להן. יודע אלוהים כי מעַל הייתם מועלים בעצמכם, על כן שב אליכם וסלח לכם. עתה בואו, איפוא, אליהן ובקשו את אשר כתב לכם אלוהים ואכלו ושתו עד אם תכירו בין חוּט לבן וחוט שחור בעלות השחר. אחר מלאו את מצוות הצום עד הלילה, ולא תבואו אליהן בעת פרישתכם אל המסגדים. אלה סייגי אלוהים, על כן לא תקרבו אליהם. ככה מחוור אלוהים את אותותיו לבני אדם, למען ישמרו את נפשותיהם.

وَلَا تَأۡكُلُوٓاْ أَمۡوَٰلَكُم بَيۡنَكُم بِٱلۡبَٰطِلِ وَتُدۡلُواْ
بِهَآ إِلَى ٱلۡحُكَّامِ لِتَأۡكُلُواْ فَرِيقٗا مِّنۡ
أَمۡوَٰلِ ٱلنَّاسِ بِٱلۡإِثۡمِ وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ١٨٩

189. ולא תאכלו איש את רכוש רעהו בשָוְא ותגרמו לשחד בו את השופטים, למען תאכלו מרכושם של הבריות בעוול, ואתם יודעים.

۞ يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡأَهِلَّةِۖ قُلۡ هِيَ
مَوَٰقِيتُ لِلنَّاسِ وَٱلۡحَجِّۗ وَلَيۡسَ ٱلۡبِرُّ بِأَن
تَأۡتُواْ ٱلۡبُيُوتَ مِن ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ ٱلۡبِرَّ
مَنِ ٱتَّقَىٰۗ وَأۡتُواْ ٱلۡبُيُوتَ مِنۡ أَبۡوَٰبِهَاۚ

190. ישאלוּךָ על מוֹלְדוֹת הירֵח, אֱמֹר: מועדים הֵמָּה לבני אדם ולעליה לרגל. ולא זאת תמימות דרך, כי תבואו בבתים מאחוריהם, אולם הוא תמים דרך, אשר שומר נפשו, ובואו בבתים מפתחיהם,

وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ١٩٠

ויִרְאוּ אלוהים למען תצליחו.

وَقَٰتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ يُقَٰتِلُونَكُمۡ وَلَا تَعۡتَدُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُعۡتَدِينَ ١٩١

191. והִלחמו מלחמת אלוהים במי שילחמו בכם, אך לא תקומו ראשונים עליהם, אכן לא יאהב אלוהים עוברי חוק.

وَٱقۡتُلُوهُمۡ حَيۡثُ ثَقِفۡتُمُوهُمۡ وَأَخۡرِجُوهُم مِّنۡ حَيۡثُ أَخۡرَجُوكُمۡۚ وَٱلۡفِتۡنَةُ أَشَدُّ مِنَ ٱلۡقَتۡلِۚ وَلَا تُقَٰتِلُوهُمۡ عِندَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَٰتِلُوكُمۡ فِيهِۖ فَإِن قَٰتَلُوكُمۡ فَٱقۡتُلُوهُمۡۗ كَذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٩٢

192. והִרגו אותם באשר תשיגום, וגָרשו אותם מאשר גֵרשו אֶתְכֶם. וחמורה ההסתה לכפירה מן ההרג, ולא תלחמו בם על יד המסגד הקדוש, עד אשר ילחמו בכם בו. אך אם ילחמו בכם – הִרגו אותם. כזה גמול הכופרים.

فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٩٣

193. אך אם יחדלו, הנה סַלָּח ורחום אלוהים.

وَقَٰتِلُوهُمۡ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتۡنَةٞ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ لِلَّهِۖ فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ فَلَا عُدۡوَٰنَ إِلَّا عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ١٩٤

194. והלחמו בהם עד כי לא תהיה הסתה ותהי הדת מוצהרת אך לאלוהים. ואם יחדלו שוב, לא תהיה איבה אלא למרעים.

ٱلشَّهۡرُ ٱلۡحَرَامُ بِٱلشَّهۡرِ ٱلۡحَرَامِ وَٱلۡحُرُمَٰتُ قِصَاصٞۚ فَمَنِ ٱعۡتَدَىٰ عَلَيۡكُمۡ فَٱعۡتَدُواْ

195. החודש המקודש תחת החודש המקודש, ולכָל המקודשות משפט

عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا ٱعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿١٩٥﴾

הגמול. על כן כָל הקם עליכם להלחם, קומו עליו באשר קם עליכם. ויִרְאוּ את אלוהים, ודעו כי אלוהים עִם יראֵי שמים.

وَأَنفِقُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا تُلْقُوا۟ بِأَيْدِيكُمْ إِلَى ٱلتَّهْلُكَةِ ۛ وَأَحْسِنُوٓا۟ ۛ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٦﴾

196. ותִרְמוּ כספים בדרך אלוהים, ולא תשליכו את עצמכם אל האבדון, והֵיטיבו, אכן אוהב אלוהים את המֵטיבים.

وَأَتِمُّوا۟ ٱلْحَجَّ وَٱلْعُمْرَةَ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا ٱسْتَيْسَرَ مِنَ ٱلْهَدْىِ ۖ وَلَا تَحْلِقُوا۟ رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ ٱلْهَدْىُ مَحِلَّهُۥ ۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ بِهِۦٓ أَذًى مِّن رَّأْسِهِۦ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَآ أَمِنتُمْ فَمَن تَمَتَّعَ بِٱلْعُمْرَةِ إِلَى ٱلْحَجِّ فَمَا ٱسْتَيْسَرَ مِنَ ٱلْهَدْىِ ۚ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَـٰثَةِ أَيَّامٍ فِى ٱلْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۗ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ۗ ذَٰلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُۥ حَاضِرِى ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿١٩٧﴾

197. והשלימו עד תום את העליה לרגל ואת הביקור לרצון אלוהים. אך אם נבצר מכם, הביאו מנחה כאשר תשיג ידכם. ולא תגלחו ראשיכם עד הגיע המנחה למקום העלאתה. והחולה בכם או אשר נגע בראשו יהא כֹּפֶר: צום או צדקה או קורבן. וכשוכנכם לבטח – כָּל הנסכר מסמיכות ביקורו אל מועד העליה לרגל, יביא מנחה כאשר תשיג ידו, ואשר לא תמצא ידו – יצום שלושה ימים בעת העליה לרגל, ושבעה ימים בשובכם – הרי עשרה תמימים. זאת המצווה, למי שאין משפחתו איתו במסגד הקדוש. ויראו אלוהים ודעו כי רב תוכחה אלוהים.

ٱلْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَٰتٌ ۚ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ ٱلْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِى ٱلْحَجِّ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا۟ مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ ٱللَّهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا۟ فَإِنَّ خَيْرَ ٱلزَّادِ ٱلتَّقْوَىٰ ۚ وَٱتَّقُونِ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿١٩٨﴾

198. ומועד העליה לרגל בחודשים ידועים, והגוזרה בָּם על נפשו – אַל עֲגָבִים לוֹ ולא פריצות ולא מָדוֹן בעת העליה לרגל, וכָל הטוב אשר תעשו – אלוהים יודעו, וצידה הכינו לכם, והצידה הטובה ביותר היא יראת שמים. יִרְאוּנִי בני הבינה.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَبْتَغُوا۟ فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ ۚ فَإِذَآ أَفَضْتُم مِّنْ عَرَفَٰتٍ فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ عِندَ ٱلْمَشْعَرِ ٱلْحَرَامِ ۖ وَٱذْكُرُوهُ كَمَا هَدَىٰكُمْ وَإِن كُنتُم مِّن قَبْلِهِۦ لَمِنَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿١٩٩﴾

199. אין עַוְלָה אֶתְכֶם כי תבקשו שכר מאת ריבונכם. ובנוהרכם בהמוניכם מערפאת, זכרו את אלוהים אצל הגלעד הקדוש, וזכרו כי הוא הנחה אֶתְכֶם, וכי לפניכן הייתם בתועים.

ثُمَّ أَفِيضُوا۟ مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ ٱلنَّاسُ وَٱسْتَغْفِرُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

200. אחר הִקָּהלו ונהרו מאשר ינהרו האנשים, ובַקשו סליחה מאלוהים. אכן סַלָּח אלוהים ורחום.

فَإِذَا قَضَيْتُم مَّنَٰسِكَكُمْ فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ كَذِكْرِكُمْ ءَابَآءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِى ٱلدُّنْيَا وَمَا لَهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنْ خَلَٰقٍ ﴿٢٠١﴾

201. וככלותכם מצוות עבודתכם, הזכירו את אלוהים לְשַבח כהזכירכם את אבותיכם ועוד יותר מזה. ויש באנשים אשר יֹאמר: רבוננו, תן לנו טוב בעולם הזה – הן חלק אין לו בעולם הבא.

وَمِنْهُم مَّن يَقُولُ رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى ٱلْـَٔاخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿٢٠٢﴾

202. ובהם אשר יֹאמר: רבוננו, תן לנו טוב בעולם הזה, וטוב בעולם הבא, ושומרנו מפני תוכחת האש.

أُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا۟ ۚ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

203. אלה חלק להם על אשר זכו, ואלוהים מהיר חשבון.

۞ وَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ فِىٓ أَيَّامٍ مَّعْدُودَٰتٍ ۚ فَمَن تَعَجَّلَ فِى يَوْمَيْنِ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ لِمَنِ ٱتَّقَىٰ ۗ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

204. וזכרו את אלוהים בימים קצובים, אך הממהר לעשות ביוֹמַיִם – אין בו עוון, והמאחר – אין בו עוון. כן ליראֵי שמים. ויִראו אלוהים! ודְעו כי אליו אתם נאספים.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُۥ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَيُشْهِدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا فِى قَلْبِهِۦ وَهُوَ أَلَدُّ ٱلْخِصَامِ ﴿٢٠٥﴾

205. ויש באנשים אשר יקסים אותך דְבָרוֹ בעולם הזה, ומעיד אלוהים על אשר בלבו, ואילו הוא העז בירִיבים.

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِى ٱلْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ ٱلْحَرْثَ وَٱلنَّسْلَ ۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلْفَسَادَ ﴿٢٠٦﴾

206. וכי יָסֵב פניו לאחור, ישוט בארץ להשחית ולְכַלוֹת בה כָל יבול וזרע, ולא יֹאהב אלוהים שחיתות.

وَإِذَا قِيلَ لَهُ ٱتَّقِ ٱللَّهَ أَخَذَتْهُ ٱلْعِزَّةُ بِٱلْإِثْمِ ۚ فَحَسْبُهُۥ جَهَنَّمُ ۚ وَلَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ﴿٢٠٧﴾

207. וכי יֹאמר לו: יְרָא את אלוהים! תביאהו גבהות לִבו לְחֵטא. דייו איפוא בגֵיהִנוֹם – ורע היצוע.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشْرِى نَفْسَهُ ٱبْتِغَآءَ
مَرْضَاتِ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ رَءُوفٌۢ بِٱلْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾

208. ויש באנשים אשר ימכור את נפשו בבקשו רצון אלוהים. ואלוהים נוטה חסד לעובדים אותו.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱدْخُلُوا۟ فِى ٱلسِّلْمِ
كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا۟ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ
إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٩﴾

209. הוי המאמינים, התמסרו לדת כשלמותה, ולא תלכו בעקבות השטן – הן אויב גלוי הוא לכם.

فَإِن زَلَلْتُم مِّنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْكُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ
فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾

210. אך אם תִכָּשלו אחרי בוא אליכם המופתים – אזי דעו, כי גבור וְחכם אלוהים.

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن يَأْتِيَهُمُ ٱللَّهُ فِى ظُلَلٍ
مِّنَ ٱلْغَمَامِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَقُضِىَ ٱلْأَمْرُ ۚ
وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ ﴿٢١١﴾

211. האם ציפו אלא כי יבוא אליהם אלוהים והמלאכים בצללי עננים? הן נגזר דבר, ואֶל אלוהים יושבו הדברים.

سَلْ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ كَمْ ءَاتَيْنَٰهُم مِّنْ ءَايَةٍۭ
بَيِّنَةٍ ۗ وَمَن يُبَدِّلْ نِعْمَةَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مَا
جَآءَتْهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢١٢﴾

212. שאל את בני ישראל כמה אותות ברורים נתנו להם. והממיר חסד אלוהים אחרי שהגיעו – הן כבד תוכחה אלוהים.

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا
وَيَسْخَرُونَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۘ وَٱلَّذِينَ
ٱتَّقَوْا۟ فَوْقَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ وَٱللَّهُ يَرْزُقُ مَن

213. נֻעֲמו לכופרים חיי העולם הזה, וְהֵמָּה לועגים למאמינים, ואולם יראֵי שמים יעלו עליהם ביום התקומה,

يَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ٢١٣

ואלוהים חולק לאשר חפץ בלא שיעור.

كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّـۧنَ
مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ
بِٱلۡحَقِّ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا ٱخۡتَلَفُواْ
فِيهِۚ وَمَا ٱخۡتَلَفَ فِيهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ أُوتُوهُ مِنۢ
بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۖ
فَهَدَى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لِمَا ٱخۡتَلَفُواْ
فِيهِ مِنَ ٱلۡحَقِّ بِإِذۡنِهِۦۗ وَٱللَّهُ يَهۡدِي مَن
يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٍ ٢١٤

214. אומה אחת היו בני האדם – אז שלח אלוהים את הנביאים, מבשרים ומזהירים, והוריד בידם את הספר ובו האמת לשפוט בין בני האדם באשר נחלקו בו, ואלה אשר קבלוהו שָׁבוּ וְנחלקו לאחר שניתנו להם המופתים, מקנאתם זה בזה. ואלוהים הִנחָה ברצונו את המאמינים אל האמת שבה נחלקו. ואלוהים מנחה את אשר חפץ באורח מישרים.

أَمۡ حَسِبۡتُمۡ أَن تَدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ وَلَمَّا يَأۡتِكُم
مَّثَلُ ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلِكُمۖ مَّسَّتۡهُمُ ٱلۡبَأۡسَآءُ
وَٱلضَّرَّآءُ وَزُلۡزِلُواْ حَتَّىٰ يَقُولَ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ مَعَهُۥ مَتَىٰ نَصۡرُ ٱللَّهِۗ أَلَآ إِنَّ نَصۡرَ
ٱللَّهِ قَرِيبٞ ٢١٥

215. התדַמו כי תבואו בגן העדן בטרם יפקוד אֶתְכֶם כָּל אשר פקד את אלה שחלפו לפניכם? נגעה בהם צרה ומצוקה והֵמָּה הוחרדו – עד כי אמר השליח והמאמינים איתו: אימתי תשועת אלוהים? אכן תשועת אלוהים קרובה.

يَسۡـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَۖ قُلۡ مَآ أَنفَقۡتُم
مِّنۡ خَيۡرٖ فَلِلۡوَٰلِدَيۡنِ وَٱلۡأَقۡرَبِينَ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ
وَٱلۡمَسَٰكِينِ وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِۗ وَمَا تَفۡعَلُواْ مِنۡ

216. ישאלוך מה יוציאו מהונם, אמור: הטוב שאתם מחלקים הנו להורים ולקרובים וליתומים ולעניים ולהֵלֶך

خَيْرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ﴿٢١٦﴾

בדרכים, וכָל הטוב שאתם עושים אלוהים יודעו.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۖ
وَعَسَىٰٓ أَن تَكْرَهُوا۟ شَيْـًٔا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ
وَعَسَىٰٓ أَن تُحِبُّوا۟ شَيْـًٔا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ
وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٧﴾

217. צוויתם בכתובים על המלחמה והיא מאוסה עליכם. ושמא אתם מואסים דבר והוא טוב לכם ושמא אתם אוהבים דבר והוא רע לכם. ואלוהים יודע ואתם אינכם יודעים.

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلشَّهْرِ ٱلْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۖ
قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۖ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ
وَكُفْرٌۢ بِهِۦ وَٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ
أَهْلِهِۦ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ ٱللَّهِ ۚ وَٱلْفِتْنَةُ أَكْبَرُ
مِنَ ٱلْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ يُقَـٰتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ
يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ ٱسْتَطَـٰعُوا۟ ۚ وَمَن
يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِۦ فَيَمُتْ وَهُوَ
كَافِرٌ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَـٰلُهُمْ فِى
ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ ۖ
هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿٢١٨﴾

218. ישאלוך על דבר החודש הקדוש לאמור בדבר הלחימה בוֹ. אמור: חמורה הלחימה בו, ואולם להרחיק אנשים מדרך אלוהים ולכפור בו ולהרחיקם מן המסגד הקדוש ולגרש אנשים מתוכו – כָל אלה חמורים מזה לפני אלוהים, וחמורה ההסתה מן הקטל. ולא יחדלו להלחם בכם עד אם יחזירו אֶתְכֶם מדתכם אם יוכלו. ומי בכם השב מאחורי דתו ומת בהיותו כופר – הן אלה פועלם לריק בעולם הזה ובעולם הבא, ובני גֵיהִנּוֹם הֵמָּה, בו ישכנו עד.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱلَّذِينَ هَاجَرُوا۟
وَجَـٰهَدُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أُو۟لَـٰٓئِكَ يَرْجُونَ

219. אכן מי שהאמינו ומי שגלו מביתם ויגעו במאבקם למען דרך אלוהים – הן

رَحۡمَتَ ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٢١٩

אלה מיחלים לרחמי אלוהים, ואלוהים סַלָּח ורחום.

۞ يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡخَمۡرِ وَٱلۡمَيۡسِرِۖ قُلۡ فِيهِمَآ إِثۡمٞ كَبِيرٞ وَمَنَٰفِعُ لِلنَّاسِ وَإِثۡمُهُمَآ أَكۡبَرُ مِن نَّفۡعِهِمَاۗ وَيَسۡـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَۖ قُلِ ٱلۡعَفۡوَۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُمۡ تَتَفَكَّرُونَ ٢٢٠

220. ישאלוך על דבר היין ומשחק "המיסר"[4], אמור: חטאה גדולה בשניהם וגם תועלת לבני אדם. ואולם גדולה חטאתם מתועלתם. וישאלוך מה יוציאו מכספם, אמור: מִכֹּל שתוכלו לוותר עליו. כך מחוור אלוהים לכם את האותות למען תהרהרו.

فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۗ وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡيَتَٰمَىٰۖ قُلۡ إِصۡلَاحٞ لَّهُمۡ خَيۡرٞۖ وَإِن تُخَالِطُوهُمۡ فَإِخۡوَٰنُكُمۡۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ ٱلۡمُفۡسِدَ مِنَ ٱلۡمُصۡلِحِۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَأَعۡنَتَكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٢٢١

221. על דבר העולם הזה והעולם הבא. וישאלוך על דבר היתומים – אמור: טוב לְהֵיטִיב להם. ואם תתערבו בהם, הנה אחיכם הֵמָּה, ואלוהים יודע בין המֵרֵע למֵיטיב. ולו חפץ אלוהים כי אז היה מחמיר עמכם, אכן גבור וחכם אלוהים.

وَلَا تَنكِحُواْ ٱلۡمُشۡرِكَٰتِ حَتَّىٰ يُؤۡمِنَّۚ وَلَأَمَةٞ مُّؤۡمِنَةٌ خَيۡرٞ مِّن مُّشۡرِكَةٖ وَلَوۡ أَعۡجَبَتۡكُمۡۗ وَلَا تُنكِحُواْ ٱلۡمُشۡرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤۡمِنُواْۚ وَلَعَبۡدٞ مُّؤۡمِنٌ خَيۡرٞ مِّن مُّشۡرِكٖ وَلَوۡ

222. ולא תִשאוּ המשתפות לנשים עד אם תאמֵנה, ואכן טובה שפחה מאמינה ממשתפת, ואפילו תנעם לכם. ולא תשיאו בנות מאמינות למשתפים

(4) "המיסר": משחקי מזל.

أَعۡجَبَكُمۡۗ أُوْلَٰٓئِكَ يَدۡعُونَ إِلَى ٱلنَّارِۖ
وَٱللَّهُ يَدۡعُوٓاْ إِلَى ٱلۡجَنَّةِ وَٱلۡمَغۡفِرَةِ بِإِذۡنِهِۦۖ
وَيُبَيِّنُ ءَايَٰتِهِۦ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ٢٢٢

עד אם יאמינו, ואכן טוב עבד מאמין ממשתף, ואפילו ינעם לכם. אלה קוראים אל גֵיהִנוֹם, ואלוהים קורא אל גן העדן ואל החנינה ברצונו, ומחוור את אותותיו לבני אדם למען יהרהרו.

وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡمَحِيضِۖ قُلۡ هُوَ أَذٗى
فَٱعۡتَزِلُواْ ٱلنِّسَآءَ فِي ٱلۡمَحِيضِ وَلَا
تَقۡرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطۡهُرۡنَۖ فَإِذَا تَطَهَّرۡنَ
فَأۡتُوهُنَّ مِنۡ حَيۡثُ أَمَرَكُمُ ٱللَّهُۚ إِنَّ ٱللَّهَ
يُحِبُّ ٱلتَّوَّٰبِينَ وَيُحِبُّ ٱلۡمُتَطَهِّرِينَ ٢٢٣

223. וישאלוך על דבר הנידה, אמור: פגע היא, פִּרְשוּ, איפוא, מן הנשים בעת הנידה, ולא תקרבו אליהן עד הטָהרן, וכאשר הִטָהרו – בואו אליהן כאשר צווכם אלוהים. אכן אוהב אלוהים את השבים ואוהב הוא את המטהרים.

نِسَآؤُكُمۡ حَرۡثٞ لَّكُمۡ فَأۡتُواْ حَرۡثَكُمۡ أَنَّىٰ
شِئۡتُمۡۖ وَقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُمۡۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ
وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّكُم مُّلَٰقُوهُۗ وَبَشِّرِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٢٢٤

224. נשיכם לכם חריש. בואו איפוא בחרישכם ככָל אשר תחפצו, והקדימו לעשות טוב לנפשותיכם, ויראו אלוהים, ודעו כי עתידים אתם לראות פניו, ובשר את המאמינים.

وَلَا تَجۡعَلُواْ ٱللَّهَ عُرۡضَةٗ لِّأَيۡمَٰنِكُمۡ أَن
تَبَرُّواْ وَتَتَّقُواْ وَتُصۡلِحُواْ بَيۡنَ ٱلنَّاسِۚ
وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٢٢٥

225. ולא תשימו אלוהים מטרה לשבועותיכם, לבל תחדלו להיות כנים ויראֵי שמים ומשלימים בין בני אדם, ואלוהים שומע ויודע.

لَّا يُؤَاخِذُكُمُ ٱللَّهُ بِٱللَّغْوِ فِيٓ أَيْمَٰنِكُمْ وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٞ ﴿٢٢٦﴾

226. אין אלוהים מחייבכם בדין על פליטת פה שבשבועותיכם, ואולם על אשר היה עם ליבותיכם – מחייבכם, ואלוהים סַלָּח וְאֶרֶךְ אפים.

لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٖۖ فَإِن فَآءُو فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٢٢٧﴾

227. הנשבעים לפרוש מנשותיהם שהותם ארבעה חודשים, ואם שבו משבועתם – הן סַלָּח ורחום אלוהים.

وَإِنْ عَزَمُواْ ٱلطَّلَٰقَ فَإِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ﴿٢٢٨﴾

228. ואם גמרו בלבם על גירושין – הן שומע ויודע אלוהים.

وَٱلْمُطَلَّقَٰتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَٰثَةَ قُرُوٓءٖۚ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ فِيٓ أَرْحَامِهِنَّ إِن كُنَّ يُؤْمِنَّ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْأٓخِرِۚ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَٰلِكَ إِنْ أَرَادُوٓاْ إِصْلَٰحٗاۚ وَلَهُنَّ مِثْلُ ٱلَّذِي عَلَيْهِنَّ بِٱلْمَعْرُوفِۚ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٞۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٩﴾

229. והמגורשות ימתינו לבדן עד מלאת להן שלוש טהרות, ואין הן בנות חורין להסתיר את אשר ברא אלוהים ברחמיהן – אם מאמינות הֵנָּה באלוהים וביום האחרון. ולבעליהן זכות יתר להשיבן בזאת, אם חפצים להשלים עמהן. ומשפט להן כמשפט אשר חל עליהן כצדק. ולגברים יתרון עליהן, ואלוהים גבור וחכם.

ٱلطَّلَٰقُ مَرَّتَانِۖ فَإِمْسَاكُۢ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحُۢ بِإِحْسَٰنٖۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَن

230. הגירושין – שתי פעמים. ואחריכן חובה להחזיק בה כצדק או לשלחה

تَأْخُذُواْ مِمَّآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ شَيْـًٔا إِلَّآ أَن يَخَافَآ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا ٱفْتَدَتْ بِهِۦ ۗ تِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا ۚ وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَأُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿٢٣٠﴾

ברוחב לב. ואין אתם בני חורין לקחת מאומה מאשר נתתם להן, אלא אם ייראוּ השניים שמא לא יקיימו את סייגי אלוהים. ואם יְרֵאִים אתם שמא לא יקיימו את סייגי אלוהים, אין בהם עוולה באשר תפדה עצמה בו. אלה סייגי אלוהים ולא תעברו אותם, והעוברים סייגי אלוהים הֵמָּה המרעים.

فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُۥ مِنۢ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُۥ ۗ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ أَن يَتَرَاجَعَآ إِن ظَنَّآ أَن يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣١﴾

231. ואם יגרשנה לא תותר לו עוד, עד לאחר הנשׂאה לבעל זולתו. אך אם יגרשנה זה, אין בהם עוְלָה כי ישובו זה אל זה, אם יחשבו כי אמנם יקיימו את סייגי אלוהים. ואלה סייגי אלוהים שהוא מחוורם לעם מבין.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ۚ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُواْ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۥ ۚ وَلَا تَتَّخِذُوٓاْ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ هُزُوًا ۚ وَٱذْكُرُواْ نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَآ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنَ ٱلْكِتَـٰبِ وَٱلْحِكْمَةِ يَعِظُكُم بِهِۦ ۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣٢﴾

232. ובגרשכם הנשים והגיעו למועדן, החזיקו בהן כצדק, או שלחו אותן כצדק, ולא תחזיקו בהן מאונס לעבור חוק, והעושה כן – הרי החטיא נפשו. ולא תשימו אותות אלוהים ללעג, וזיכרו חסד אלוהים עליכם, והספר והדעת אשר הוריד עליכם להטיף לכם דברים בו. ויראו את אלוהים ודעו, כי אלוהים יודע כֹּל.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَن يَنكِحْنَ أَزْوَٰجَهُنَّ إِذَا تَرَٰضَوْا۟ بَيْنَهُم بِٱلْمَعْرُوفِ ۗ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ مِنكُمْ يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٣﴾

233. ובגרשכם הנשים והן הגיעו למועדן, לא תמנעו אותן מהנשׂא לבעליהן אם יתרצו ביניהם כצדק. זה המוסר שיקח לו כָל מאמין באלוהים, וביום האחרון, וזה לכם טהור. וצָלֵחַ מכָּל, ואלוהים יודע, ואתם אינכם יודעים.

۞ وَٱلْوَٰلِدَٰتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَٰدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ ۖ لِمَنْ أَرَادَ أَن يُتِمَّ ٱلرَّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى ٱلْمَوْلُودِ لَهُۥ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِٱلْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَآرَّ وَٰلِدَةٌۢ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَّهُۥ بِوَلَدِهِۦ ۚ وَعَلَى ٱلْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۗ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَن تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ أَرَدتُّمْ أَن تَسْتَرْضِعُوٓا۟ أَوْلَٰدَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُم مَّآ ءَاتَيْتُم بِٱلْمَعْرُوفِ ۗ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٤﴾

234. והיולדות (הגרושות) תנקנה ילדיהן שנתיים תמימות – לאשר חפץ למלא ימי היניקה. ועל מי שנולד לוֹ לתת כלכלתן וכסותן כצדק. לא יוטל על נפש אלא כפי יכולתה. לא יוצק ליולדת בעבור ילדה, ולא למי שנולד לו בעבור ילדו. וכזה דין היורש: אם חפצים השניים לגמלו, כי נוֹעצו והסכימו זה עם זה, אין בהם עוולה. ואם תחפצו לתת את ילדיכם למֵינֶקֶת אין בכם עוולה, אם תשלמו את אשר גמרתם בלבכם כצדק, ויראו את אלוהים ודעו כי רואה אלוהים את אשר אתם עושים.

وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَٰجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا

235. ואשר ימותו מכם והשאירו נשים – עליהן להמתין ארבעה חודשים ועשרה ימים, וכאשר תגענה למועדן, אין בכם

فَعَلۡنَ فِيٓ أَنفُسِهِنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ٢٣٥

עוולה באשר תעשינה בנפשן כצדק. ואלוהים יודע כָל אשר תעשו.

وَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ فِيمَا عَرَّضۡتُم بِهِۦ مِنۡ خِطۡبَةِ ٱلنِّسَآءِ أَوۡ أَكۡنَنتُمۡ فِيٓ أَنفُسِكُمۡۚ عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمۡ سَتَذۡكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِن لَّا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّآ أَن تَقُولُواْ قَوۡلٗا مَّعۡرُوفٗاۚ وَلَا تَعۡزِمُواْ عُقۡدَةَ ٱلنِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبۡلُغَ ٱلۡكِتَٰبُ أَجَلَهُۥۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِيٓ أَنفُسِكُمۡ فَٱحۡذَرُوهُۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٞ ٢٣٦

236. אין בכם עוולה בדברכם בנשים ברמיזה, או תחשבו על כך בלבבכם. יודע אלוהים כי זכור תזכרון. ואולם לא תִיעדון בסתר, כי אם דַּבֵּר תדברו כצדק. ולא תכרתו את ברית הנישואין עד הגיע המועד ככתוב בספר. ודעו, כי יודע אלוהים את אשר בנפשכם. על כן גורו מפניו ודעו כי אלוהים סַלָּח וְאֶרֶךְ אפַּיִם.

لَّا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ إِن طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ مَا لَمۡ تَمَسُّوهُنَّ أَوۡ تَفۡرِضُواْ لَهُنَّ فَرِيضَةٗۚ وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى ٱلۡمُوسِعِ قَدَرُهُۥ وَعَلَى ٱلۡمُقۡتِرِ قَدَرُهُۥ مَتَٰعَۢا بِٱلۡمَعۡرُوفِۖ حَقًّا عَلَى ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٢٣٧

237. אין בכם עוולה כי תגרשו את הנשים בטרם תבואו אליהן או בטרם תנקבו להן מֹהַר. ותנו להן – העשיר כאשר תשיג ידו, והדחוק כאשר תשיג ידו – מתת כצדק; חובה היא על המיטיבים.

وَإِن طَلَّقۡتُمُوهُنَّ مِن قَبۡلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ وَقَدۡ فَرَضۡتُمۡ لَهُنَّ فَرِيضَةٗ فَنِصۡفُ مَا فَرَضۡتُمۡ إِلَّآ أَن يَعۡفُونَ أَوۡ يَعۡفُوَاْ ٱلَّذِي بِيَدِهِۦ عُقۡدَةُ ٱلنِّكَاحِۚ وَأَن تَعۡفُوٓاْ أَقۡرَبُ

238. ואם תגרשון בטרם תבואו אליהן אחרי אשר נקבתם להן מֹהַר, מחצית המֹהַר אשר נקבתם תתנו להן, בלתי אם מחלו על חלקן, או כי מחל מי שבידו

لِلتَّقْوَىٰ ۚ وَلَا تَنسَوُا۟ ٱلْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۚ
إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٨﴾

ברית הנישואין על חלקו לטובתן. והקרוב ליראת שמים הוא כי תמחלו: ולא תשכחו עשות חסד ביניכם. אכן רואה אלוהים את אשר אתם עושים.

حَٰفِظُوا۟ عَلَى ٱلصَّلَوَٰتِ وَٱلصَّلَوٰةِ ٱلْوُسْطَىٰ
وَقُومُوا۟ لِلَّهِ قَٰنِتِينَ ﴿٢٣٩﴾

239. שמרו את התפילה ואת תפילת התווך, ועמדו כְּנועים לפני אלוהים.

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا ۖ فَإِذَآ أَمِنتُمْ
فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ
تَكُونُوا۟ تَعْلَمُونَ ﴿٢٤٠﴾

240. אך אם מורא תיראו, התפללו, בלכתכם או ברכבכם, ואם תשבו בטח זכרו את אלוהים כאשר לִימדכם את אשר לא ידעתם.

وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَٰجًا
وَصِيَّةً لِّأَزْوَٰجِهِم مَّتَٰعًا إِلَى ٱلْحَوْلِ غَيْرَ
إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِى مَا فَعَلْنَ فِىٓ أَنفُسِهِنَّ مِن مَّعْرُوفٍ ۗ
وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤١﴾

241. ואם ימותו מכם והשאירו נשים, יצוו צוואה לנשיהם – מחייתן עד מלאת שנה מבלי הוציאן מביתן. ואם תצאנה מרצונן, אין בכם עוולה, באשר תפעלנה בנפשן כצדק, ואלוהים גיבור וחכם.

وَلِلْمُطَلَّقَٰتِ مَتَٰعٌۢ بِٱلْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى
ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٢٤٢﴾

242. ולגרושות תתנו מחיה כצדק, חובה הִיא על יראֵי שמים.

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٣﴾

243. ככה מחוור לכם אלוהים את אותותיו למען תשכילו.

۞ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ وَهُمۡ أُلُوفٌ حَذَرَ ٱلۡمَوۡتِ فَقَالَ لَهُمُ ٱللَّهُ مُوتُواْ ثُمَّ أَحۡيَٰهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشۡكُرُونَ ٢٤٤

244. הלא נתת דעתך על אשר יצאו ממשכנותיהם – והֵמָּה אלפים – מאֵימַת המות? ואלוהים אמר להם: מותו! אחר הֶחְיָם. אכן בעל חסד אלוהים לבני אדם, ואולם רוב בני האדם אינם מודים.

وَقَٰتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٢٤٥

245. ולחמו למען אלוהים, ודעו כי שומע ויודע אלוהים.

مَّن ذَا ٱلَّذِي يُقۡرِضُ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗا فَيُضَٰعِفَهُۥ لَهُۥٓ أَضۡعَافٗا كَثِيرَةٗۚ وَٱللَّهُ يَقۡبِضُ وَيَبۡصُۜطُ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٢٤٦

246. מיהו המַלְוה את אלוהים מִלְוָה בעין יפה? – ירבה לו שבעתיים, ואלוהים מצמצם ומרחיב ואליו תושבו.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلۡمَلَإِ مِنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ مِنۢ بَعۡدِ مُوسَىٰٓ إِذۡ قَالُواْ لِنَبِيّٖ لَّهُمُ ٱبۡعَثۡ لَنَا مَلِكٗا نُّقَٰتِلۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۖ قَالَ هَلۡ عَسَيۡتُمۡ إِن كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡقِتَالُ أَلَّا تُقَٰتِلُواْۖ قَالُواْ وَمَا لَنَآ أَلَّا نُقَٰتِلَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَدۡ أُخۡرِجۡنَا مِن دِيَٰرِنَا وَأَبۡنَآئِنَاۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقِتَالُ تَوَلَّوۡاْ إِلَّا قَلِيلٗا مِّنۡهُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ٢٤٧

247. הלא ראית את העדה מבני ישראל אחרי מות משה באומרם לנביא מנביאיהם: הקם לנו מלך ונלחם למען אלוהים. אמר: האין אפשר כי לא תלחמו, אף אם צוויתם בכתובים להלחם? אמרו: ומה לנו כי לא נלחם למען אלוהים, ואנחנו נושלנו ממשכנותינו ומבנינו. ואולם כאשר יְצֻוּו בכתובים להלחם פנו עורף זולתי מקצתם, ואלוהים יודע את המריעים.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ ٱللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ۚ قَالُوٓا۟ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ ٱلْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِٱلْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ ٱلْمَالِ ۚ قَالَ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصْطَفَىٰهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُۥ بَسْطَةً فِى ٱلْعِلْمِ وَٱلْجِسْمِ ۖ وَٱللَّهُ يُؤْتِى مُلْكَهُۥ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ٢٤٨

248. ואמר להם נביאם: הנה הקים לכם אלוהים את "טאלות"[5] למלך. אמרו: איך תהיה לו המלוכה עלינו ואנחנו זכאים במלוכה ממנו, ואף רוב נכסים לא ניתן לו. אמר: אכן בחרוֹ אלוהים על פניכם וברוחב דעת וחוסן הרבה לו. ואלוהים נותן מלכותו לאשר חפץ ואלוהים שופע טוב ויודע כָל.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ ءَايَةَ مُلْكِهِۦٓ أَن يَأْتِيَكُمُ ٱلتَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ ءَالُ مُوسَىٰ وَءَالُ هَٰرُونَ تَحْمِلُهُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ٢٤٩

249. ואמר להם נביאם: אכן האות למלוכתו, כי יבוא אליכם ארון הברית ובו מנוח מאת ריבונכם ושארית עזבון בית משה ובית אהרון, ומלאכים ישׂאוהו, אכן בזה לכם אות אם מאמינים אתם.

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِٱلْجُنُودِ قَالَ إِنَّ ٱللَّهَ مُبْتَلِيكُم بِنَهَرٍ فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّى وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُۥ مِنِّىٓ إِلَّا مَنِ ٱغْتَرَفَ غُرْفَةًۢ بِيَدِهِۦ ۚ فَشَرِبُوا۟ مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۚ فَلَمَّا جَاوَزَهُۥ هُوَ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ قَالُوا۟ لَا طَاقَةَ لَنَا ٱلْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦ ۚ قَالَ ٱلَّذِينَ

250. ובעת יצא "טאלות" עם חילותיו אמר: הנה אלוהים מנסכם בנהר והיה אשר ישתה ממנו – לא לִי הוא, ואשר לא יטעם ממנו – אכן לי הוא, זולתי אשר ישאב מלא החופן בידו. ושָתוּ ממנו זולתי מקצתם. וכאשר עברוהו, הוא ומי שמאמינים עמו אמרו: אין לנו

(5) "טאלות": מלך ישראלי שחי במאה ה-13 לפסה"נ.

يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُواْ ٱللَّهِ كَم مِّن فِئَةٖ
قَلِيلَةٍ غَلَبَتۡ فِئَةٗ كَثِيرَةَۢ بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ
مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ٢٥٠

עוז היום הזה לעמוד בִּפני "ג'אלות"[6] וחילותיו. והבטוחים כי הנה את אדוני הם פוגשים, אמרו: כמה מְתֵי מְעַט גברו על המחנה הרב ברצון אלוהים, ואלוהים עם עַזֵּי הרוח.

وَلَمَّا بَرَزُواْ لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦ قَالُواْ
رَبَّنَآ أَفۡرِغۡ عَلَيۡنَا صَبۡرٗا وَثَبِّتۡ أَقۡدَامَنَا
وَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٥١

251. ובצאתְכֶם לקראת "ג'אלות" וחילותיו אמרו: ריבוננו, צוק עלינו כֹּח לסבול, וכונן צעדנו ועֲזוֹר לנו לגבור על העם הכופרים.

فَهَزَمُوهُم بِإِذۡنِ ٱللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُۥدُ
جَالُوتَ وَءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلۡمُلۡكَ وَٱلۡحِكۡمَةَ
وَعَلَّمَهُۥ مِمَّا يَشَآءُۗ وَلَوۡلَا دَفۡعُ ٱللَّهِ
ٱلنَّاسَ بَعۡضَهُم بِبَعۡضٖ لَّفَسَدَتِ
ٱلۡأَرۡضُ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ ذُو فَضۡلٍ عَلَى
ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٥٢

252. וברצון אלוהים הנחילו בהם תבוסה, ודוד הרג את "ג'אלות". ואלוהים נתן לו המלוכה והחָכְמָה ולִמדוֹ מאשר חפץ. ואלמלא הדף אלוהים את האנשים איש בידי רעהו, הנה נשחתה הארץ, ואולם בעל חסד אלוהים לבריות.

تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتۡلُوهَا عَلَيۡكَ بِٱلۡحَقِّۚ
وَإِنَّكَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٢٥٣

253. אלה אותות אלוהים נקראם לפניך באמת, ואכן מן השליחים אתה.

۞ تِلۡكَ ٱلرُّسُلُ فَضَّلۡنَا بَعۡضَهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۘ

254. ۞ אלה השליחים, העלינו מקצתם

(6) "ג'אלות": גָּלְיָת.

مِّنۡهُم مَّن كَلَّمَ ٱللَّهُۖ وَرَفَعَ بَعۡضَهُمۡ دَرَجَٰتٖۚ وَءَاتَيۡنَا عِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَأَيَّدۡنَٰهُ بِرُوحِ ٱلۡقُدُسِۗ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقۡتَتَلَ ٱلَّذِينَ مِنۢ بَعۡدِهِم مِّنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ وَلَٰكِنِ ٱخۡتَلَفُواْ فَمِنۡهُم مَّنۡ ءَامَنَ وَمِنۡهُم مَّن كَفَرَۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقۡتَتَلُواْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يُرِيدُ ٢٥٤

על זולתם, בהם אשר דבר אלוהים בָּם, ומקצתם – הגביע מעלתם. ולֵישוּעַ בן מרים נתנו המופתים, וחיזקנוהו ברוח הקדש. והבאים אחריהם – לוּ חפץ אלוהים, כי לא נלחמו איש באחיו אחרי הגיעם המופתים. ואולם הֵמָּה נחלקו ביניהם, ובהם אשר האמינו ובהם אשר כפרו. ולו חפץ אלוהים – כי אז לא נלחמו איש באחיו, ואולם אלוהים עושה אשר חפץ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنفِقُواْ مِمَّا رَزَقۡنَٰكُم مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَ يَوۡمٞ لَّا بَيۡعٞ فِيهِ وَلَا خُلَّةٞ وَلَا شَفَٰعَةٞۗ وَٱلۡكَٰفِرُونَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٢٥٥

255. הוי המאמינים, פזרו ממה שחלקנו לכם, בטרם יבוא יום לא פדיון בו ולא רעות ולא תחינה. והכופרים הם המרֵעים.

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٦

256. אלוהים, אין אלוה מבלעדו – החי והקיים. לא תשיגהו שֵנה ולא תנומה, כָּל אשר בשמים ואשר בארץ לו הוא. מי הוא אשר יחנן לפניו אם לא ברצונו?! יודע מה לפניהם ומה אחריהם והֵמָּה לא ישיגו מאומה מחכמתו אלא מאשר חפץ. עד קצה שמים וארץ כסאו, ולא תכבד עליו שמירתם, והוא הנעלה והאדיר.

لَآ إِكۡرَاهَ فِي ٱلدِّينِۖ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشۡدُ مِنَ ٱلۡغَيِّۚ فَمَن يَكۡفُرۡ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱسۡتَمۡسَكَ بِٱلۡعُرۡوَةِ ٱلۡوُثۡقَىٰ لَا ٱنفِصَامَ لَهَاۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٧﴾

257. אין אונס בדת, הן נִגְלָה דרך הישר בעליל מן התועָה, על כן הכופר ב"טאע'ות"[7], ומאמין באלוהים – הנה החזיק ביתד החזקה אשר לא תשבר, ואלוהים שומע ויודע כָל.

ٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يُخۡرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَوۡلِيَآؤُهُمُ ٱلطَّٰغُوتُ يُخۡرِجُونَهُم مِّنَ ٱلنُّورِ إِلَى ٱلظُّلُمَٰتِۗ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٢٥٨﴾

258. אלוהים מָגֵן למאמינים, מוציאם מאפלה לאורה, והכופרים מגיניהם ה"טאע'ות" – יוציאום מן האורה לאפלה, אלה בני אש גֵיהִנוֹם, הֵמָּה ידורו בה לעד.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِي حَآجَّ إِبۡرَٰهِـۧمَ فِي رَبِّهِۦٓ أَنۡ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلۡمُلۡكَ إِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ رَبِّيَ ٱلَّذِي يُحۡيِۦ وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا۠ أُحۡيِۦ وَأُمِيتُۖ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَأۡتِي بِٱلشَّمۡسِ مِنَ ٱلۡمَشۡرِقِ فَأۡتِ بِهَا مِنَ ٱلۡمَغۡرِبِ فَبُهِتَ ٱلَّذِي كَفَرَۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٥٩﴾

259. הלא נתת דעתך על מי שהתוכח עם אברהם בדבר רבונו, באשר נתן לו אלוהים את המלוכה, באמור אברהם: רבוני הוא המחיה והממית, אמר: אני מחיה וממית. אמר אברהם: הן אלוהים מביא את השמש ממזרח, הביאנה אם כן אתה ממערב, אז נבוך הכופר – ואין אלוהים מנחה את המרֵעים.

أَوۡ كَٱلَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرۡيَةٖ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ

260. או כמי שעבר על פני עיר והיא

(7) "טאע'ות": שם כולל לאלילים המטעים בני-אדם.

عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِۦ هَٰذِهِ ٱللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۖ فَأَمَاتَهُ ٱللَّهُ مِاْئَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُۥ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَل لَّبِثْتَ مِاْئَةَ عَامٍ فَٱنظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۖ وَٱنظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِّلنَّاسِ ۖ وَٱنظُرْ إِلَى ٱلْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۥ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ٢٦٠

כורעת על מפולתה – אמר: איך יחיה אלוהים את זאת אחרי מותה? ואלוהים המיתו מאה שנים, אחר החייהו, אמר: כמה שהיתָ? אמר: שהיתי יום או מקצת היום. אמר: לא, כי מאה שנים שהיתָ. הבט עתה במאכלךָ ובמשְׁתיך, הנה לא שֻׁנּוּ, והבט בחמורך – ולמען שׂימְךָ לאות לבני אדם, - והבט בעצמות כיצד נאחדן ונלבישן בשׂר. וכאשר נתחוַר לו הדבר, אמר: עתה ידעתי כי אלוהים כָל יכול.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِـۧمُ رَبِّ أَرِنِى كَيْفَ تُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ ۖ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِن ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِى ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ ٱلطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ ٱجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ٱدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۚ وَٱعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٦١

261. ובאמור אברהם: רבוני, הראני כיצד אתה מחיה את המתים, אמר: כלום אין אתה מאמין? אמר: אמנם הֵן, ואולם למען ינוח לבי, אמר: קח איפוא ארבעה מן העופות, והטה אותם אליך, אחר שים על כָל הר אחד מהם וקְרָאֵם – אצים יבואו אליך. ודע כי גיבור וחכם אלוהים.

مَّثَلُ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنۢبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِى كُلِّ سُنۢبُلَةٍ مِّاْئَةُ حَبَّةٍ ۗ وَٱللَّهُ يُضَٰعِفُ لِمَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ٢٦٢

262. מְשַׁל המפזרים את הונם למען אלוהים כמשל גרעין אשר הניב שבע שבולים ובכָל שבולת מאה גרעינים, ואלוהים מכפיל לאשר חפץ, ואלוהים שופע טוב ויודע כָל.

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ
لَا يُتۡبِعُونَ مَآ أَنفَقُواْ مَنّٗا وَلَآ أَذٗى لَّهُمۡ
أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا
هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٢٦٣

263. המפזרים את הונם למען אלוהים, ואינם ממלאים אחרי פזרם להוכיח ולפגוע – שכרם להם אצל רבונם, ולא עליהם הפחד, וְהֵמָּה לא יעצבו.

۞ قَوۡلٞ مَّعۡرُوفٞ وَمَغۡفِرَةٌ خَيۡرٞ مِّن صَدَقَةٖ
يَتۡبَعُهَآ أَذٗىۗ وَٱللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٞ ٢٦٤

264. טובים דִּבְרֵי נועם עם מחילה, מצדקה ופגיעה בעקבותיה, ואלוהים שְׂבַע כֹּל וְאֶרֶךְ אַפַּיִם.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُبۡطِلُواْ صَدَقَٰتِكُم
بِٱلۡمَنِّ وَٱلۡأَذَىٰ كَٱلَّذِي يُنفِقُ مَالَهُۥ رِئَآءَ
ٱلنَّاسِ وَلَا يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۖ
فَمَثَلُهُۥ كَمَثَلِ صَفۡوَانٍ عَلَيۡهِ تُرَابٞ
فَأَصَابَهُۥ وَابِلٞ فَتَرَكَهُۥ صَلۡدٗاۖ لَّا
يَقۡدِرُونَ عَلَىٰ شَيۡءٖ مِّمَّا كَسَبُواْۗ
وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٦٥

265. הוי המאמינים, אל תשימו את צדקותיכם לְאַל בדברי התפארות ופגיעה, כמי שמפזר הונו למראית עין הבריות, ובאלוהים וביום האחרון אינו מאמין. משלו כמשל צוק סלע מכוסה עפר, ובא עליו מטר סוחף, והותירו חרב. לא יפיקו במאומה מאשר רכשו להם, ואלוהים לא ינחה את העם הכופרים.

وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُمُ ٱبۡتِغَآءَ
مَرۡضَاتِ ٱللَّهِ وَتَثۡبِيتٗا مِّنۡ أَنفُسِهِمۡ كَمَثَلِ
جَنَّةِۭ بِرَبۡوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٞ فَـَٔاتَتۡ أُكُلَهَا
ضِعۡفَيۡنِ فَإِن لَّمۡ يُصِبۡهَا وَابِلٞ فَطَلّٞۗ
وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٌ ٢٦٦

266. ומשל המפזרים את הונם להפיק רצון אלוהים ולכונן נפשותיהם, כמשל גנה עלי רמה שבא עליה מטר סוחף – פִּרְיָהּ נתנה כפליים, ואם אַיִן – הִנֵּה דַיָּהּ בְּטַל, ואלוהים רואה את מעשיכם.

أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُۥ جَنَّةٌ مِّن
نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ
لَهُۥ فِيهَا مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ وَأَصَابَهُ
ٱلْكِبَرُ وَلَهُۥ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ فَأَصَابَهَآ إِعْصَارٌ
فِيهِ نَارٌ فَٱحْتَرَقَتْ ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ
لَكُمُ ٱلْءَايَٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ٢٦٧

267. הֲיֶאֱה לאיש מכם כי גנת תמרים וגפנים תהיה לו, תחתיה יזרמו נהרות, ויהיה לו בתוכה מִכָּל פרי, ותגיעהו שֵׂיבָה, ולו צאצאים רכים. והנה תפגע בה סופה ולהבות אש בה, עד כי תחרך. ככה מחוור לכם אלוהים את האותות למען תהרהרו.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَنفِقُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا
كَسَبْتُمْ وَمِمَّآ أَخْرَجْنَا لَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ ۖ
وَلَا تَيَمَّمُوا۟ ٱلْخَبِيثَ مِنْهُ تُنفِقُونَ وَلَسْتُم
بِـَٔاخِذِيهِ إِلَّآ أَن تُغْمِضُوا۟ فِيهِ ۚ وَٱعْلَمُوٓا۟
أَنَّ ٱللَّهَ غَنِىٌّ حَمِيدٌ ٢٦٨

268. הוי המאמינים, פזרו מן הטוב אשר רכשתם ומאשר הוצאנו לכם מן הארץ, ולא תשאו את נפשכם אל המאוס לפזר ממנו לצדקה, אשר לא הייתם לוקחים לעצמכם, אלא ממה שהייתם לוקחים לכם בעיניים עצומות וּדְעוּ כִּי אלוהים שבע על ורב תהילה.

ٱلشَّيْطَٰنُ يَعِدُكُمُ ٱلْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم
بِٱلْفَحْشَآءِ ۖ وَٱللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ
وَفَضْلًا ۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ٢٦٩

269. השטן מזהירכם בעוני ומצווכם על התועבה. ואלוהים מבטיחכם חנינה מידו ושפע טוב, ואלוהים שופע חסד ויודע.

يُؤْتِى ٱلْحِكْمَةَ مَن يَشَآءُ ۚ وَمَن يُؤْتَ
ٱلْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِىَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا
يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ٢٧٠

270. נותן חָכְמָה לאשר חפץ, ואשר ניתנה לו חָכְמָה – הן רוב טובה ניתנה לו – ולא ישימו אל לב אלא נבוני לבב.

وَمَآ أَنفَقۡتُم مِّن نَّفَقَةٍ أَوۡ نَذَرۡتُم مِّن نَّذۡرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُهُۥۗ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ أَنصَارٍ ٢٧١

271. וכָל צדקה שתפזרו וכָל נדר שתדרו– אכן אלוהים יודעו, ואין מושיע למרעים.

إِن تُبۡدُواْ ٱلصَّدَقَٰتِ فَنِعِمَّا هِيَۖ وَإِن تُخۡفُوهَا وَتُؤۡتُوهَا ٱلۡفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۚ وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِّن سَيِّـَٔاتِكُمۡۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ٢٧٢

272. עשותכם לצדקה בגלוי – נאה. אך טוב לכם מזה תתְּכֶם לעניים בסתר. זה יְכַפֵּר לכם על עוונותיכם, ואלוהים יודע כָּל אשר תעשו.

۞ لَّيۡسَ عَلَيۡكَ هُدَىٰهُمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَهۡدِي مَن يَشَآءُۗ وَمَا تُنفِقُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَلِأَنفُسِكُمۡۚ وَمَا تُنفِقُونَ إِلَّا ٱبۡتِغَآءَ وَجۡهِ ٱللَّهِۚ وَمَا تُنفِقُواْ مِنۡ خَيۡرٖ يُوَفَّ إِلَيۡكُمۡ وَأَنتُمۡ لَا تُظۡلَمُونَ ٢٧٣

273. לא עליך הנחותם בדרך הישר, ואולם אלוהים מנחה את אשר יחפוץ. וכָל הטוב אשר תפזרו – לנפשכם הוא. הן אין אתם מפזרים אלא לבקש פני אלוהים, וכָל הטוב אשר תפזרו, ישולם לכם ולא תקופחו.

لِلۡفُقَرَآءِ ٱلَّذِينَ أُحۡصِرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ لَا يَسۡتَطِيعُونَ ضَرۡبٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ يَحۡسَبُهُمُ ٱلۡجَاهِلُ أَغۡنِيَآءَ مِنَ ٱلتَّعَفُّفِ تَعۡرِفُهُم بِسِيمَٰهُمۡ لَا يَسۡـَٔلُونَ ٱلنَّاسَ إِلۡحَافٗاۗ وَمَا تُنفِقُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ٢٧٤

274. הצדקה לעניים שנחסמה דרכם מלהשיג פרנסה בשל נאמנותם לאלוהים, ואינם מסוגלים להלך בארץ. אשר בגלל התנזרותם להושיט יד יחשבם הבער לעשירים. הן בציונם זה תכירם, לא יִפְצְרוּ בבריות לשאול להם דבר. וכָל הטוב שתפזרו – אכן אלוהים יודעו.

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُم بِٱلَّيۡلِ
وَٱلنَّهَارِ سِرّٗا وَعَلَانِيَةٗ فَلَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ
رَبِّهِمۡ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ
يَحۡزَنُونَ ٢٧٥

275. המפזרים את הונם לילה ויום, בסתר ובגלוי, שכרם להם אצל ריבונם, ולא עליהם הפחד, והֵמָּה לא יעצבו.

ٱلَّذِينَ يَأۡكُلُونَ ٱلرِّبَوٰاْ لَا يَقُومُونَ إِلَّا
كَمَا يَقُومُ ٱلَّذِي يَتَخَبَّطُهُ ٱلشَّيۡطَٰنُ مِنَ
ٱلۡمَسِّۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡبَيۡعُ
مِثۡلُ ٱلرِّبَوٰاْۗ وَأَحَلَّ ٱللَّهُ ٱلۡبَيۡعَ وَحَرَّمَ
ٱلرِّبَوٰاْۚ فَمَن جَآءَهُۥ مَوۡعِظَةٞ مِّن رَّبِّهِۦ
فَٱنتَهَىٰ فَلَهُۥ مَا سَلَفَ وَأَمۡرُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِۖ
وَمَنۡ عَادَ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ
فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٧٦

276. הנושכים רבית לא יקומו לתחיה אלא כקום האיש אשר השטן הולם בו לשגעו. זאת עקב כי אמרו: הן דין הסחר כדין הרבית. ואלוהים התיר את הסחר, והרבית – אסר. ומי שאזהרת רבונו הגיעתהו וחדל:- אשר עבר לידו ויהי לו, ומִשְׁפָּטו אצל אלוהים. ואשר יחזרו לנשוך – הן בני גֵיהִנּוֹם הֵמָּה, בו ישכנו לעד.

يَمۡحَقُ ٱللَّهُ ٱلرِّبَوٰاْ وَيُرۡبِي ٱلصَّدَقَٰتِۗ وَٱللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ٢٧٧

277. אלוהים שם לאַל את הרבית. ומרבה הון בעלי צדקה, ואין אלוהים אוהב כָל כופר נפשע.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ لَهُمۡ
أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا
هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٢٧٨

278. אכן המאמינים ועושים הישר ועורכים תפילה ונותנים לצדקה – שכרם אצל רבונם, ולא עליהם הפחד, והֵמָּה לא יעצבו.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَذَرُواْ مَا بَقِىَ مِنَ ٱلرِّبَوٰٓاْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٧٩﴾	279. הוי המאמינים, יִרְאוּ את אלוהים וזִנְחוּ את הנותר מן הרבית אם מאמינים אתם.
فَإِن لَّمْ تَفْعَلُواْ فَأْذَنُواْ بِحَرْبٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ۖ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَٰلِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾	280. ואם לא תעשו כן, הנה שִׁמעו כי מלחמה בכם מאלוהים ומשליחו, ואם תשובו הרי ראשית הונכם תהיה לכם, לא תַעשקו ולא תֵעָשְׁקוּ.
وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ ۚ وَأَن تَصَدَّقُواْ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾	281. ואם איש במצוקה הלוֶוה, תנו ארכה עד עת רווחה. וכי תעשו צדקה, טוב לכם לו ידעתם.
وَٱتَّقُواْ يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى ٱللَّهِ ۖ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨٢﴾	282. ויראו יום בו תושבו אל אלוהים. אז תגמול כָל נפש כְּפָעֳלָה, ולא יורע להם.
يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا تَدَايَنتُم بِدَيْنٍ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَٱكْتُبُوهُ ۚ وَلْيَكْتُب بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌۢ بِٱلْعَدْلِ ۚ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَن يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ ٱللَّهُ ۚ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ ٱلَّذِى عَلَيْهِ ٱلْحَقُّ وَلْيَتَّقِ ٱللَّهَ رَبَّهُۥ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْـًٔا ۚ فَإِن كَانَ ٱلَّذِى عَلَيْهِ ٱلْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا	283. הוי המאמינים, כי תתחייבו בחוב זה לזה עד מועד נקוב כִּתְבוּהוּ. ויכתֹב סופר ביניכם בצדק. ולא ימאן הסופר לכתוב, כאשר הורהו אלוהים – הן יכתֹב. ויכתֹב הלוֶוה ויִרָא את אלוהים, רבונו, ולא יפיל דבר. ואם חסר דעת החייב, או חלש או כי לא יוכל להכתיב הוא – יכתיב הממונה

يَسْتَطِيعُ أَن يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُۥ
بِٱلْعَدْلِ ۚ وَٱسْتَشْهِدُوا۟ شَهِيدَيْنِ مِن
رِّجَالِكُمْ ۖ فَإِن لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ
وَٱمْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ ٱلشُّهَدَآءِ أَن
تَضِلَّ إِحْدَىٰهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَىٰهُمَا
ٱلْأُخْرَىٰ ۚ وَلَا يَأْبَ ٱلشُّهَدَآءُ إِذَا مَا دُعُوا۟ ۚ
وَلَا تَسْـَٔمُوٓا۟ أَن تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا
إِلَىٰٓ أَجَلِهِۦ ۚ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِندَ ٱللَّهِ وَأَقْوَمُ
لِلشَّهَٰدَةِ وَأَدْنَىٰٓ أَلَّا تَرْتَابُوٓا۟ ۖ إِلَّآ أَن
تَكُونَ تِجَٰرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا
بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ۗ
وَأَشْهِدُوٓا۟ إِذَا تَبَايَعْتُمْ ۚ وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٌ
وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِن تَفْعَلُوا۟ فَإِنَّهُۥ فُسُوقٌۢ
بِكُمْ ۗ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱللَّهُ ۗ
وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾

לדברו בצדק. והעידו שני עדים גברים מאנשיכם, ואם לא יהיו שני גברים – גבר ושתי נשים מן העדים אשר יֵרָאוּ ישרים בעיניכם, שאם תשגה אחת מהן – תזכיר האחת את האחרת. ולא ימאנו העדים בהיקראם. ולא תמאסו מכתוב אותו, כקטן כגדול, עד מועדו. זאת לכם הישר מכָּל בעיני אלוהים, והנכון מכָּל בעדות והקרוב מכָּל לבל תבואו בספק. אלא, אם סחורה היא לפניכם, אשר אתם נושאים ונותנים בה ביניכם – אין בכם עוולה כי לא תכתבוהָ. והעידו עדים כאשר תקחו ותמכרו איש לאחיו, ולא תזיקו לַכותב ולא לעד! אך אם תעשו כזאת הן חטא הוא בכם. ויראו את אלוהים, ואלוהים ילמדכם ואלוהים יודע כָל.

۞ وَإِن كُنتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا۟ كَاتِبًا
فَرِهَٰنٌ مَّقْبُوضَةٌ ۖ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم
بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ ٱلَّذِى ٱؤْتُمِنَ أَمَٰنَتَهُۥ وَلْيَتَّقِ
ٱللَّهَ رَبَّهُۥ ۗ وَلَا تَكْتُمُوا۟ ٱلشَّهَٰدَةَ ۚ وَمَن
يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُۥٓ ءَاثِمٌ قَلْبُهُۥ ۗ وَٱللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٤﴾

284. וכי תהיו בדרך מסע ולא תמצאו סופר, הפקידו לכם ערבון. וכי יפקיד איש מכם פקדון ביד רעהו, ישיב אשר הופקד בידו את הפקדון, ויירא את אלוהים, רבונו. ולא תעלימו את העֵדוּת, ואשר מעלים אותה – הנה חוטא לבבו, ואלוהים יודע אֶל נכון את מעשיכם.

لِّلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَإِن
تُبْدُوا۟ مَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ
يُحَاسِبْكُم بِهِ ٱللَّهُ ۖ فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيرٌ ٢٨٥

285. לאלוהים כָל אשר בשמים וכָל אשר בארץ, ובין אם תחשפו את אשר בנפשותיכם ובין אם תסתירוהו, הנה אלוהים יִפְּרַע מכם, וסולח לאשר חפץ, ומעניש את אשר חפץ ואלוהים כָל יכול.

ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِۦ
وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ
وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن
رُّسُلِهِۦ ۚ وَقَالُوا۟ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ غُفْرَانَكَ
رَبَّنَا وَإِلَيْكَ ٱلْمَصِيرُ ٢٨٦

286. השליח מאמין באשר הורד אליו מאת רבונו, וכן המאמינים. כולם מאמינים באלוהים ובמלאכיו ובספריו ובנביאיו. אומרים: אין אנו מפלים בין אחד משליחיו לזולתו. ואומרים: שומעים אנחנו ומצייתים. לסליחתך רבוננו נייחל, ואליך פנינו לשוב.

لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا ٱكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَآ إِن نَّسِينَآ أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْ عَلَيْنَآ إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُۥ عَلَى
ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا
لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦ ۖ وَٱعْفُ عَنَّا وَٱغْفِرْ لَنَا
وَٱرْحَمْنَآ ۚ أَنتَ مَوْلَىٰنَا فَٱنصُرْنَا عَلَى
ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ٢٨٧

287. אין אלוהים כופה על נפש אלא כפי יכולתה, אשר זכתה בו לה הוא; ואשר התחייבה בו – עליה. רבוננו, אל תיסרנו אם שכחנו או אם טעינו. רבוננו, אל תטיל עלינו נֶטֶל כפי שהטלתָ על אשר לפנינו. רבוננו, ואל תעמֵס עלינו אשר לא נוכל לשאתו, וסלח לנו ומְחַל לנו ורחם עלינו. אתה מגיננו, הושיענו, איפוא, מפני עם הכופרים.

سُورَةُ آلِ عِمۡرَانَ

مدنيّة وآياتها ٢٠١

פרשת בית עמרם

ניתנה ב(עיר) מדינה, ופסוקיה 201

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

1. בשם אלוהים הרחמן והרחום.

الٓمٓ ﴿٢﴾

2. א.ל.מ.

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُ ﴿٣﴾

3. אלוהים, אין אֱלוהַ זולתו, החי והקיים.

نَزَّلَ عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَأَنزَلَ ٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَ ﴿٤﴾

مِن قَبۡلُ هُدٗى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ ٱلۡفُرۡقَانَۗ

4. הוריד אליך את הספר ובו האמת המאשרת את אשר הורד לפניו, והוריד את התורה ואת הברית החדשה מִקודם, נְחִיָה לבני האדם, והוריד את הפורקאן (הקוראן).

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٞ ذُو ٱنتِقَامٍ ﴿٥﴾

5. אכן אלה הכופרים באותות אלוהים, יֵעָנְשוּ עונש כבד. הנה אלוהים עָזוז הוא ובַעַל נקמות.

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَخۡفَىٰ عَلَيۡهِ شَيۡءٞ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا

6. הנה אלוהים לא נסתר ממנו דבר, לא

فِى ٱلسَّمَآءِ ﴿٦﴾

בארץ ולא בשמים.

هُوَ ٱلَّذِى يُصَوِّرُكُمْ فِى ٱلْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ۚ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٧﴾

7. הוא אשר יוצר אֶתְכֶם בָּרחם כִּרְצונו, אין אלוה זולתו העֱזוז וְהֶחכם.

هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ عَلَيْكَ ٱلْكِتَـٰبَ مِنْهُ ءَايَـٰتٌ مُّحْكَمَـٰتٌ هُنَّ أُمُّ ٱلْكِتَـٰبِ وَأُخَرُ مُتَشَـٰبِهَـٰتٌ ۖ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَـٰبَهَ مِنْهُ ٱبْتِغَآءَ ٱلْفِتْنَةِ وَٱبْتِغَآءَ تَأْوِيلِهِۦ ۗ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُۥٓ إِلَّا ٱللَّهُ ۗ وَٱلرَّٰسِخُونَ فِى ٱلْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِۦ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَـٰبِ ﴿٨﴾

8. הוא אשר הוריד אליך את הספר וּבו פסוקים קבועים וּנְהירים הם מְקור הספר, וּפְסוקים בַּמשלים, ואולם אלה אשר בלבם סילוף, ילכו אחרי הנדמה להם כִּמְהימן, במטרה לעורר ספקות וּלְהציג פֵּרוש מַתעה, אך אין יודע פֵּרושו זולתִי אלוהים; ואלה המעמיקים בדעתם יֹאמרו: מאמינים אנו בו, כולו מאת ריבוננו. ולא יתנו את דעתם זולתי הנבונים.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْوَهَّابُ ﴿٩﴾

9. ריבוננו, אל תָסֵר את לבותינו לאחר שנְחִיתָנו, ותן לנו מֵאִתְךָ רחמים, כי הנה אתה הנותן.

رَبَّنَآ إِنَّكَ جَامِعُ ٱلنَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُخْلِفُ ٱلْمِيعَادَ ﴿١٠﴾

10. ריבוננו, הנה אתה האוסף את בני האדם בַּיום שאין ספק בבואו, ואין אלוהים מֵפֵר דברו.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ
أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔاۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ
هُمۡ وَقُودُ ٱلنَّارِ ١١

11. אכן הכופרים, לא הוֹנָם ולא ילדיהם יועילו להם בפני אלוהים בְּמאומה, ואלה הם מַאֲכֹלֶת גֵיהִנוֹם.

كَدَأۡبِ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ
كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمۡۗ وَٱللَّهُ
شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ١٢

12. כדוגמת בֵּית פרעה ואלה שקדמו להם, כָּפְרו באותותינו, וַיַּעֲנִישֵׁם אלוהים על חֲטאיהם, הן כבד עונש אלוהים.

قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ سَتُغۡلَبُونَ
وَتُحۡشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ١٣

13. אֱמור לאלה שכפרו: סופכם שתנוצחו ותיאספו לגֵיהִנוֹם, מה רע ומגונה מִשְׁכַּב הגֵיהִנוֹם.

قَدۡ كَانَ لَكُمۡ ءَايَةٞ فِي فِئَتَيۡنِ ٱلۡتَقَتَاۖ فِئَةٞ
تُقَٰتِلُ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَأُخۡرَىٰ كَافِرَةٞ
يَرَوۡنَهُم مِّثۡلَيۡهِمۡ رَأۡيَ ٱلۡعَيۡنِۚ وَٱللَّهُ يُؤَيِّدُ
بِنَصۡرِهِۦ مَن يَشَآءُۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبۡرَةٗ
لِّأُوْلِي ٱلۡأَبۡصَٰرِ ١٤

14. כבר היה לכם אוֹת על שני מחנות יריבים שנפגשו, האחד נלחם למען אלוהים, והשני, מַחֲנֶה הכופרים. שנדמה להם היה שמַחֲנֶה אלוהים הינו כפליים מהם, הנה אלוהים מנחיל את נצחונו למי שירצה. כאות ולֶקַח לִפְקוּחֵי עיניים.

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ ٱلشَّهَوَٰتِ مِنَ ٱلنِّسَآءِ
وَٱلۡبَنِينَ وَٱلۡقَنَٰطِيرِ ٱلۡمُقَنطَرَةِ مِنَ ٱلذَّهَبِ
وَٱلۡفِضَّةِ وَٱلۡخَيۡلِ ٱلۡمُسَوَّمَةِ وَٱلۡأَنۡعَٰمِ
وَٱلۡحَرۡثِۗ ذَٰلِكَ مَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَٱللَّهُ
عِندَهُۥ حُسۡنُ ٱلۡمَـَٔابِ ١٥

15. נָאֶה נִרְאֶה לבני האדם לַחֲמוד נשים וּבָנים, אוצרות זהב וכסף, סוסים מצויינים, עדרי בקר ושדות לִזְריעה – אלה מתת חיי העולם הזה. וְאִילו שיבת האדם לחֵיק אלוהים היא המטרה הנאה מִכֹּל.

۞ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُم بِخَيْرٍ مِّن ذَٰلِكُمْ ۚ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَٰجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَٰنٌ مِّنَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ ١٦

16. אֱמוֹר: האודיעֲכֶם מה טוב מזה? לאלה יראֵי השמיים גַּנּוֹת אצל ריבונם, ונְהרות זורמים מתחתיהן, ישהו בהן לעד. ונשים טהורות להם וחסד מאת ריבונם, הנה אלוהים מוּדָע (למצב) הבריות.

ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ إِنَّنَآ ءَامَنَّا فَٱغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ١٧

17. אשר יגידו: ריבוננו, הנה מאמינים אנו, סלח לַחֲטאינו ושְׁמור עלינו מִיסורי הגֵיהִנוֹם.

ٱلصَّٰبِرِينَ وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلْقَٰنِتِينَ وَٱلْمُنفِقِينَ وَٱلْمُسْتَغْفِرِينَ بِٱلْأَسْحَارِ ١٨

18. (אנו) הסובלניים ואנשי האמת, הנכנעים (לאלוהים) והתורמים לָאביונים, והמתפללים לסְליחה בַּשחר.

شَهِدَ ٱللَّهُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْعِلْمِ قَآئِمًۢا بِٱلْقِسْطِ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ١٩

19. הנה אלוהים מֵעיד, שאין אֱלוֹהַּ זולתו, והמלאכים ואנשי הדעת יעידו כן – עושה צדק הוא, אין אלוה זולתו, הגיבור והחכם.

إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَٰمُ ۗ وَمَا ٱخْتَلَفَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِـَٔايَٰتِ

20. אכן דת האסלאם היא המהימנה בעיני אלוהים, ואלה אשר ניתן להם הספר לא נחלקו ביניהם, אלא לאחר שקיבלו את הדעת, מתוך קִנאתם זה

ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ٢٠

בזה. ואלה הכופרים באותות אלוהים, הנה אלוהים מְהיר חשבון.

فَإِنۡ حَآجُّوكَ فَقُلۡ أَسۡلَمۡتُ وَجۡهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ
ٱتَّبَعَنِۗ وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡأُمِّيِّـۧنَ
ءَأَسۡلَمۡتُمۡۚ فَإِنۡ أَسۡلَمُواْ فَقَدِ ٱهۡتَدَواْۖ وَّإِن
تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّمَا عَلَيۡكَ ٱلۡبَلَٰغُۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ
بِٱلۡعِبَادِ ٢١

21. ואם יתווכחו אִתְּךָ אֱמוֹר: (הנה) התמסרתי לאלוהים, אני וההולכים אחרי. ולאלה אשר ניתן להם הספר ולבורים אֱמֹר: האֻמנם התמסרתם (לאלוהים)? והיה אם אכן התמסרו, הרי הם מודרכים. ואם יִפְנו עורף, אין עליךָ אלא להזהירם, ואלוהים עֵר לבני האדם.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقۡتُلُونَ
ٱلنَّبِيِّـۧنَ بِغَيۡرِ حَقّٖ وَيَقۡتُلُونَ ٱلَّذِينَ
يَأۡمُرُونَ بِٱلۡقِسۡطِ مِنَ ٱلنَّاسِ فَبَشِّرۡهُم
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٢

22. אכן אלה הכופרים באותות אלוהים, וּמנסים להרוג את הנביאים ואת אלה המצווים על הצֶדק, בלי משפט, הודיע להם, כי עונשם מכאיב.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا
وَٱلۡأٓخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٢٣

23. אלה אשר כשלו מעשיהם בעולם הזה וּבעולם הבא, ואין להם כָל מושיע.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبٗا مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ
يُدۡعَوۡنَ إِلَىٰ كِتَٰبِ ٱللَّهِ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ
يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٞ مِّنۡهُمۡ وَهُم مُّعۡرِضُونَ ٢٤

24. הלא נתת את דעתך על אלה אשר ניתן להם חלקם מן הספר? הם נקראים אל ספר אלוהים למען יִשְפֹּט ביניהם, חלקם הִפנו עורף בְסלידה.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامٗا مَّعۡدُودَٰتٖۖ وَغَرَّهُمۡ فِي دِينِهِم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ﴿٢٥﴾

25. זאת עקב טענתם שלא תִגַע בהם אֵש הגֵיהִנּוֹם אלא ימים ספורים. כך הותעו כאשר האמינו במה שבָּדוּ מלבם.

فَكَيۡفَ إِذَا جَمَعۡنَٰهُمۡ لِيَوۡمٖ لَّا رَيۡبَ فِيهِ وَوُفِّيَتۡ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ﴿٢٦﴾

26. מה יהיה איתם, כאשר נאסוף אותם ביום שאין ספק בו, וכָל נפש תקבל את גמולה, והם לא יקופחו.

قُلِ ٱللَّهُمَّ مَٰلِكَ ٱلۡمُلۡكِ تُؤۡتِي ٱلۡمُلۡكَ مَن تَشَآءُ وَتَنزِعُ ٱلۡمُلۡكَ مِمَّن تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَآءُۖ بِيَدِكَ ٱلۡخَيۡرُۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ﴿٢٧﴾

27. אֱמוֹר: אֱלוֹהַי אדון המלוכה, מעניק מלכות למי שתחפוץ, ולוקח מלכות ממי שתחפוץ, אתה המרומם מִי שתחפוץ, ואתה המשפיל מי שתחפוץ, בידך הטוב כולו, הנה אתה הכָל יכול.

تُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي ٱلنَّهَارِ وَتُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِۖ وَتُخۡرِجُ ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ وَتُخۡرِجُ ٱلۡمَيِّتَ مِنَ ٱلۡحَيِّۖ وَتَرۡزُقُ مَن تَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ﴿٢٨﴾

28. אתה המחדיר את הלילה בתוך היום, ומחדיר את היום בתוך הלילה. מוציא את החי מן המת ומוציא את המת מן החי, ומְפרנס את אשר תרצה בלי גבול.

لَّا يَتَّخِذِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلۡكَٰفِرِينَ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۖ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ فَلَيۡسَ مِنَ ٱللَّهِ فِي شَيۡءٍ إِلَّآ أَن تَتَّقُواْ مِنۡهُمۡ تُقَىٰةٗۗ

29. אל למאמינים לקחת את הכופרים כְּרֵעים מִבלעדֵי המאמינים, והעושה זאת אינו קשור לאלוהים, המזהיר אֶתְכֶם שתיראו מהם יִרְאָה גדולה.

وَيُحَذِّرُكُمُ ٱللَّهُ نَفۡسَهُۥۗ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلۡمَصِيرُ ٢٩

ואלוהים מזהירכם מֵעונשו, ואליו הדרך חזרה.

قُلۡ إِن تُخۡفُواْ مَا فِي صُدُورِكُمۡ أَوۡ تُبۡدُوهُ يَعۡلَمۡهُ ٱللَّهُۗ وَيَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٣٠

30. אֱמור: בין אם תסתירו את אשר בלבכם או תגלוהו, יודע אותו אלוהים, ויודע הוא את אשר בשמים ואת אשר בארץ, ואלוהים הכָּל יכול.

يَوۡمَ تَجِدُ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا عَمِلَتۡ مِنۡ خَيۡرٖ مُّحۡضَرٗا وَمَا عَمِلَتۡ مِن سُوٓءٖ تَوَدُّ لَوۡ أَنَّ بَيۡنَهَا وَبَيۡنَهُۥٓ أَمَدَۢا بَعِيدٗاۗ وَيُحَذِّرُكُمُ ٱللَّهُ نَفۡسَهُۥۗ وَٱللَّهُ رَءُوفُۢ بِٱلۡعِبَادِ ٣١

31. היִזָּהֲרו מאותו יום בו תעמוד כָּל נפש בפני מַעֲשֶׂיהָ אשר עשתה, בין אם טובים ובין אם רעים, ואז תחפוץ שיום זה ירחק מאֹד ממנה. אלוהים מזהירכם מעוֹנשו – אך הוא מאידך רחמן כלפי העובדים אותו.

قُلۡ إِن كُنتُمۡ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِي يُحۡبِبۡكُمُ ٱللَّهُ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٣٢

32. אמור: אם אוהֲבֵי אלוהים אתם, לכו אחרי יֹאהַב אֶתְכֶם אלוהים, ויסלח לחטאיכם, והוא סַלָּח ורחום.

قُلۡ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَۖ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٣٣

33. אֱמור: צייתו לאלוהים וְלִשְׁלִיחוֹ. אך אם יִפנו עורף הזהירִם, שאין אלוהים אוהב את הכופרים.

۞ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰٓ ءَادَمَ وَنُوحٗا وَءَالَ إِبۡرَٰهِيمَ

34. הנה בחר אלוהים בְּאדם וּבְנוֹחַ

وَءَالَ عِمۡرَٰنَ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٣٤﴾	וּבְבֵית אברהם, וּבְבֵית עמרם על פני כָּל העמים.
ذُرِّيَّةَۢ بَعۡضُهَا مِنۢ بَعۡضٖۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾	35. כְּצאצאים הם, איש לרעהו, הנה שומע אלוהים ויודע.
إِذۡ قَالَتِ ٱمۡرَأَتُ عِمۡرَٰنَ رَبِّ إِنِّي نَذَرۡتُ لَكَ مَا فِي بَطۡنِي مُحَرَّرٗا فَتَقَبَّلۡ مِنِّيٓۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿٣٦﴾	36. ובעת אמרה אשת עמרם: אלוהַי, הנה נדרתי לך את אשר בבטני, מוקדש הוא לךָ – קבלהו ממני! אכן אתה השומע והיודע.
فَلَمَّا وَضَعَتۡهَا قَالَتۡ رَبِّ إِنِّي وَضَعۡتُهَآ أُنثَىٰ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا وَضَعَتۡ وَلَيۡسَ ٱلذَّكَرُ كَٱلۡأُنثَىٰۖ وَإِنِّي سَمَّيۡتُهَا مَرۡيَمَ وَإِنِّيٓ أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾	37. וכאשר ילדה אותה אמרה: אלוהַי, הנה ילדתי אותה נקבה, ואלוהים הוא היודע את אשר ילדה, ואין הזכר כנקבה. וקראתי את שמה מרים, וּבְךָ אֲבקש לה וּלְצֶאצאיה חסות מפני השטן המקולל.
فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٖ وَأَنۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنٗا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّاۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيۡهَا زَكَرِيَّا ٱلۡمِحۡرَابَ وَجَدَ عِندَهَا رِزۡقٗاۖ قَالَ يَٰمَرۡيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَاۖ قَالَتۡ هُوَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِۖ إِنَّ ٱللَّهَ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾	38. ותפילתה נֶעֶנְתָה ברצון אצל ריבונה אשר בחסדו גדלה מרים למופת; וּמִינה לה את "זְכַרְיָה" לְאוֹמֵן. כָּל אֵימַת שנכנס אליה זְכַרְיָה לְמקדש תפילתה, מצא לידה מִצְרְכֵי מזון. וּשְׁאֵלָהּ: מאין לָךְ כָּל זה, מרים? והיא ענתה: מאת אלוהים הוא. הנה אלוהים מפרנס את החפץ בהם בלי גבול.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُۥ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِى مِن لَّدُنكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ ٱلدُّعَآءِ ﴿٣٩﴾

39. אז קרא זְכַרְיָה אל אלוהיו לאמור: אלוהַי, תן לי מֵחסדיך צאצאים טובים וטְהורים, הנה אתה שומע התפילה.

فَنَادَتْهُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٌ يُصَلِّى فِى ٱلْمِحْرَابِ أَنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًۢا بِكَلِمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٤٠﴾

40. ואז קראו אליו המלאכים, בהיותו עומד בתפילה בחיק מִקְדָשו, ואמרו: הנה אלוהים מבשר לך על הולדת "יחיא", והוא אשר יעיד על צִדְקַת זה שיבוא מאת אלוהים, נגיד וצנוע, ואף נביא צדק הוא יהיה.

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِى غُلَٰمٌ وَقَدْ بَلَغَنِىَ ٱلْكِبَرُ وَٱمْرَأَتِى عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكَ ٱللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿٤١﴾

41. אמר (זְכַרְיָה): אלוהַי, כיצד יהיה לי בן והזיקנה כבר הִשִּׂיגַתְנִי, ואשתי עקרה? אמר: כזאת היא דרך אלוהים, עושה כרצונו את אשר יֶחְפָּץ.

قَالَ رَبِّ ٱجْعَل لِّىٓ ءَايَةً ۖ قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا ۗ وَٱذْكُر رَّبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِٱلْعَشِىِّ وَٱلْإِبْكَٰرِ ﴿٤٢﴾

42. אמר (זְכַרְיָה): אלוהַי, עשה לי אות! אמר: האות לגביך הוא שלא תדבר אל האנשים שלושה ימים זולתי ברמז. הרבה, איפוא, לזכור את אלוהיך, ושַבֵּח אותו לעת ערב, (וְשַבֵּח אותו) בבוקר המוקדם.

وَإِذْ قَالَتِ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرْيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ

43. וזְכֹר עת אמרו המלאכים: מרים;

ٱصۡطَفَىٰكِ وَطَهَّرَكِ وَٱصۡطَفَىٰكِ عَلَىٰ نِسَآءِ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٤٣

הנה אלוהים בחר בך, וטיהר אותך, והעדיף אותך על פני כָל נשות דורֵך.

يَٰمَرۡيَمُ ٱقۡنُتِي لِرَبِّكِ وَٱسۡجُدِي وَٱرۡكَعِي مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ٤٤

44. מרים! היי נאמנה, איפוא, לאלוהייך, וסִיגדי וְכִרְעי עם הכורעים.

ذَٰلِكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلۡغَيۡبِ نُوحِيهِ إِلَيۡكَۚ وَمَا كُنتَ لَدَيۡهِمۡ إِذۡ يُلۡقُونَ أَقۡلَٰمَهُمۡ أَيُّهُمۡ يَكۡفُلُ مَرۡيَمَ وَمَا كُنتَ لَدَيۡهِمۡ إِذۡ يَخۡتَصِمُونَ ٤٥

45. זהו מדברי הסֵתֶר אשר אנו מגלים לךָ, כי לא הייתָ עִמם עֵת הִפִּילו גורלות, מי מהם יהיה למרים האומֵן, ולא הייתָ עִמם כאשר רבו ביניהם.

إِذۡ قَالَتِ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرۡيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٖ مِّنۡهُ ٱسۡمُهُ ٱلۡمَسِيحُ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ وَجِيهٗا فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَمِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ ٤٦

46. עת אמרו המלאכים: מרים, הנה אלוהים מְבַשְׂרֵךְ על הולדת בן, על פי דברוֹ הוא, שְׁמוֹ המשיח יֵשוּעַ בן מרים, מכובד ונשׂגב (יהיה) בעולם הזה ובעולם הבא, ומן המקורבים (לאלוהים).

وَيُكَلِّمُ ٱلنَّاسَ فِي ٱلۡمَهۡدِ وَكَهۡلٗا وَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٤٧

47. ויטיף לאנשים בִּנְעוּריו וּבְהתבגרותו, ויהיה מִן הישרים.

قَالَتۡ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٞ وَلَمۡ يَمۡسَسۡنِي بَشَرٞۖ قَالَ كَذَٰلِكِ ٱللَّهُ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ إِذَا قَضَىٰٓ أَمۡرٗا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٤٨

48. אמרה: אלוהַי, כיצד יהיה לִי בן, ואיש לא נגע בי? אמר: כזאת היא דרך אלוהים, בורא את אשר יַחְפֹּץ, וּבְעֵת שיגזור דבר, יֹאמר לו: הֱיֵה! ו(הוא) יהיה (כדברו).

وَيُعَلِّمُهُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَ ﴿٤٩﴾

49. וילְמְדוֹ את הספר ואת החָכְמָה, את התורה ואת הברית החדשה.

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ أَنِّي قَدۡ جِئۡتُكُم بِـَٔايَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ أَنِّيٓ أَخۡلُقُ لَكُم مِّنَ ٱلطِّينِ كَهَيۡـَٔةِ ٱلطَّيۡرِ فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيۡرَۢا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۖ وَأُبۡرِئُ ٱلۡأَكۡمَهَ وَٱلۡأَبۡرَصَ وَأُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ بِإِذۡنِ ٱللَّهِۖ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأۡكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لَّكُمۡ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿٥٠﴾

50. וַיְמַנֵּהוּ שָׁלִיח אל בני ישראל לאמוֹר: הנה באתי אֲליכם עם אות מֵריבונכם, שלפיו אני אֶצוֹר לכם מן הטיט כצורת העוף, ואֶפַּח בו רוח, ואז יהיה לְעוֹף ברצון אלוהים. וַאֲרַפֵּא את העיוור ואת המצורע, וַאֲחַיֶּה מתים, בִּרְצוֹן אלוהים, וְאוֹדִיעֲכֶם מה לאכול ומה לֶאֱגור בְּבָתיכם, הנה אות לכם בזאת אם מאמינים אתם.

وَمُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيَّ مِنَ ٱلتَّوۡرَىٰةِ وَلِأُحِلَّ لَكُم بَعۡضَ ٱلَّذِي حُرِّمَ عَلَيۡكُمۡۚ وَجِئۡتُكُم بِـَٔايَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٥١﴾

51.(ובאתי) לקיים את התורה אשר ניתנה לפנַי, ולְהַתִּיר לכם חלק ממה שנאסר עליכם, והבאתי לכם אות מאת ריבונכם. יִירְאוּ (איפוא) את אלוהים וצַייתו לדברַי!

إِنَّ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ﴿٥٢﴾

52. אכן אלוהים הוא ריבוני וריבונכם, עִבדוהו, איפוא, זהו הדרך הישר.

۞ فَلَمَّآ أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنۡهُمُ ٱلۡكُفۡرَ قَالَ مَنۡ أَنصَارِيٓ إِلَى ٱللَّهِۖ قَالَ ٱلۡحَوَارِيُّونَ نَحۡنُ

53. אך כאשר חש יֵשוּעַ מִצדם בִּכְפִירָה, אמר: מי הם התומכים בי בדרך אלוהים? אמרו החסידים: אנו התומכים בדרך

أَنصَارُ ٱللَّهِ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَٱشۡهَدۡ بِأَنَّا مُسۡلِمُونَ ﴿٥٣﴾

אלוהים, הַאמנו בו, הֱעֵד, איפוא, כי אנו מסורים.

رَبَّنَآ ءَامَنَّا بِمَآ أَنزَلۡتَ وَٱتَّبَعۡنَا ٱلرَّسُولَ فَٱكۡتُبۡنَا مَعَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٥٤﴾

54. אלוהֵנו, מאמינים אנו בָּאותות שהורדתָ, והולכים אנו אחרי השליח, קַבֵּל אותנו, איפוא, עם המעידים על צדקתו.

وَمَكَرُواْ وَمَكَرَ ٱللَّهُۖ وَٱللَّهُ خَيۡرُ ٱلۡمَٰكِرِينَ ﴿٥٥﴾

55. (ואילו אויביו) זממו (נגדו), וַיָּזֹם אלוהים מזימה (נגדם), ואלוהים הוא גדול הזוממים.

إِذۡ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَىٰٓ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَجَاعِلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوكَ فَوۡقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِۖ ثُمَّ إِلَيَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَأَحۡكُمُ بَيۡنَكُمۡ فِيمَا كُنتُمۡ فِيهِ تَخۡتَلِفُونَ ﴿٥٦﴾

56. (וזכר) עֵת אמר אלוהים לְיֵשׁוּעַ, הנה אנוכי ממית אותךָ, ומעלה אותך אלי, ומחלץ אותך מן הכופרים, וְשָׂם את ההולכים אחריךָ מֵעַל לאלה אשר כפרו בךָ עד ליום הדין – ואז תשובו כולכם אלי וְאֶשְׁפֹּט ביניכם בּאשר הייתם חֲלוקים בו.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَأُعَذِّبُهُمۡ عَذَابٗا شَدِيدٗا فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٥٧﴾

57. אך את אלה אשר כפרו אענישם עונש כבד בעולם הזה ובעולם הבא, ואין להם מושיע.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ

58. ואולם אלה אשר האמינו ועשו את

فَيُوَفِّيهِمۡ أُجُورَهُمۡۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥٨

הטוב, יְקַבְּלוּ את שְׂכרם עד תֹּם – כי אין אלוהים אוהב את החוטאים.

ذَٰلِكَ نَتۡلُوهُ عَلَيۡكَ مِنَ ٱلۡأٓيَٰتِ وَٱلذِّكۡرِ ٱلۡحَكِيمِ ٥٩

59. זה הוא אשר נקרא לפניך מן האותות והספר הַמַּחְכִּים.

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِندَ ٱللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَۖ خَلَقَهُۥ مِن تُرَابٖ ثُمَّ قَالَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٦٠

60. הנה דוגמת יֵשׁוּעַ בעיני אלוהים כדוגמת אדם הראשון, אשר ברא אותו מֵעפר, וציווה עליו להיות (לאדם), והוא היה.

ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ ٦١

61. זאת היא האמת מאת ריבונך. אל תהיה, איפוא, מן הספקנים.

فَمَنۡ حَآجَّكَ فِيهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ فَقُلۡ تَعَالَوۡاْ نَدۡعُ أَبۡنَآءَنَا وَأَبۡنَآءَكُمۡ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمۡ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمۡ ثُمَّ نَبۡتَهِلۡ فَنَجۡعَل لَّعۡنَتَ ٱللَّهِ عَلَى ٱلۡكَٰذِبِينَ ٦٢

62. ועתה, לאחר מה שנודע לך, אֱמוֹר לְכָל אלה אשר יתוַכחו עמךָ על אודותָיו: בואו נִזַמֵּן את בָּנֵינוּ ואת בְּנֵיכֶם, ואת נָשֵׁינוּ ואת נְשֵׁיכֶם, ואת עצמנו ואֶתְכֶם, ונתפלל שֶׁקללת אלוהים תחול על הכוזבים.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡقَصَصُ ٱلۡحَقُّۚ وَمَا مِنۡ إِلَٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٦٣

63. אכן זהו המסר המהימן, ואין כָל אֱלוהַ זולת אלוהים, ואכן אלוהים הוא הגיבור וְהֶחכם.

فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِٱلۡمُفۡسِدِينَ ٦٤

64. אך אם הם יפנו לך עורף, זְכֹר, שאלוהים מַכִּיר היטב את הסכסכנים.

قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ كَلِمَةٖ سَوَآءِۭ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمۡ أَلَّا نَعۡبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشۡرِكَ بِهِۦ شَيۡـٔٗا وَلَا يَتَّخِذَ بَعۡضُنَا بَعۡضًا أَرۡبَابٗا مِّن دُونِ ٱللَّهِۚ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُولُواْ ٱشۡهَدُواْ بِأَنَّا مُسۡلِمُونَ ٦٥

65. אֱמוֹר: הוי עַמֵי הספר, בואו לְרעיון משותף בינינו לבינכם, שלא נעבוד אֱלוֹהַ זולתי אלוהים, ולא נשתף בוֹ דבר, ולא ייקח איש מאיתנו את רעהו לאדון לעומת אלוהים, ואם יַפְנוּ עורף, אִמְרוּ, הָעִידוּ (עלינו) כי הננו (לרבוננו) מסורים.

يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تُحَآجُّونَ فِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَمَآ أُنزِلَتِ ٱلتَّوۡرَىٰةُ وَٱلۡإِنجِيلُ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِهِۦٓۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ٦٦

66. הוי עַמֵי הספר, מדוע תתווכחו עימנו בִּדְבר אברהם, הן התורה והברית החדשה אך ניתנו אחריו – (האמנם) אינכם משכילים?

هَٰٓأَنتُمۡ هَٰٓؤُلَآءِ حَٰجَجۡتُمۡ فِيمَا لَكُم بِهِۦ عِلۡمٞ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيۡسَ لَكُم بِهِۦ عِلۡمٞۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٦٧

67. רְאוּ, הנה אתם אלה אשר התווכחתם על מה שידוע לכם, מדוע, איפוא, תתווכחו עתה על מה שאינכם יודעים כלל? אלוהים הוא היודע, ואין אתם יודעים.

مَا كَانَ إِبۡرَٰهِيمُ يَهُودِيّٗا وَلَا نَصۡرَانِيّٗا وَلَٰكِن

68. לא היה יהודי אברהם, ואף לא

كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ٦٨

נוצרי, כי אם חניף[1] היה, מסור לאלוהים, ומעולם לא שיתף עם אלוהים אלילים אחרים.

إِنَّ أَوْلَى ٱلنَّاسِ بِإِبْرَٰهِيمَ لَلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا ٱلنَّبِىُّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ وَلِىُّ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٦٩

69. אכן הקרובים בבני האדם לאברהם הם אלה אשר הלכו בדרכו, והנביא הזה, (מוחמד), ואלה אשר האמינו. הנה אלוהים צור למאמינים.

وَدَّت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ٧٠

70. חלק מעַמֵי הספר חפצים היו להתעותכם, אך אין הם מתעים זולתי עצמם ואינם מבחינים.

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ٧١

71. הוי עַמֵי הספר, מדוע אתם מתכחשים לאותות אלוהים שלהם הייתם עדים?

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَلْبِسُونَ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَٰطِلِ وَتَكْتُمُونَ ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ٧٢

72. הוי עַמֵי הספר, מדוע אתם מלבישים את האמת בַּשֶּׁקֶר, ומסתירים אותה ביודעין?

وَقَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ ءَامِنُوا۟

73. והנה קבוצה מבני עם הספר אמרה:

(1) חניף: הוא זה שמסיר את פניו מִכָּל עבודה זרה, ופונה אך ורק לאלוהים.

بِٱلَّذِيٓ أُنزِلَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَجۡهَ ٱلنَّهَارِ وَٱكۡفُرُوٓاْ ءَاخِرَهُۥ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ٧٣

הכריזו על אמונתכם, באשר הורַד לקְבוצת המאמינים (במוחמד) בראשית היום, וְכִיפרו בְּאַחֲרית היום, למען יַחַזְרו בהם מאמונתם.

وَلَا تُؤۡمِنُوٓاْ إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمۡ قُلۡ إِنَّ ٱلۡهُدَىٰ هُدَى ٱللَّهِ أَن يُؤۡتَىٰٓ أَحَدٞ مِّثۡلَ مَآ أُوتِيتُمۡ أَوۡ يُحَآجُّوكُمۡ عِندَ رَبِّكُمۡۗ قُلۡ إِنَّ ٱلۡفَضۡلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٞ ٧٤

74. ואל תתנו אמון אלא במי שהולך על פי אמונתכם. אמוֹר: הנה דרך המְיַשְּׁרִים היא דרך אלוהים הדומה בתוכנה לְמה שכבר ניתן לכם. ואם יוסיפו להתווכח עמכם בפני אלוהים, אֱמוֹר: הנה החסד בִּידֵי אלוהים, מעניק אותו למי שיחפוץ בו. רב חסד אלוהים ויודע כֹּל.

يَخۡتَصُّ بِرَحۡمَتِهِۦ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ٧٥

75. ומזכה ברחמיו את אשר ירצה, כי רב הוא חסד אלוהים.

۞ وَمِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ مَنۡ إِن تَأۡمَنۡهُ بِقِنطَارٖ يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيۡكَ وَمِنۡهُم مَّنۡ إِن تَأۡمَنۡهُ بِدِينَارٖ لَّا يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيۡكَ إِلَّا مَا دُمۡتَ عَلَيۡهِ قَآئِمٗاۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ لَيۡسَ عَلَيۡنَا فِي ٱلۡأُمِّيِّـۧنَ سَبِيلٞ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ٧٦

76. יש מבין אנשי עם הספר אשר אם תפקיד בידו הון רב – ישִׁיבֶנו לךָ. ויש ביניהם אם תפקיד בידו דינאר – לא ישִׁיבֶנו לךָ, אלא אם תתמיד לדרוש מידו בתוקף, זאת עקב אשר אמרו: אין אנו מחוייבים כלפי מי שאינו מאתנו, משקרים בשם אלוהים, והם יודעים.

بَلَىٰ مَنۡ أَوۡفَىٰ بِعَهۡدِهِۦ وَٱتَّقَىٰ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ
ٱلۡمُتَّقِينَ ٧٧

77. אכן המקיים את בריתו וְיָרֵא את אלוהים, הוא הצדיק, ואת הצדיקים אלוהים אוהב.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَشۡتَرُونَ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ وَأَيۡمَٰنِهِمۡ ثَمَنٗا
قَلِيلًا أُوْلَٰٓئِكَ لَا خَلَٰقَ لَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ وَلَا
يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ وَلَا يَنظُرُ إِلَيۡهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٧٨

78. אך אלה המוכרים את ברית אלוהים ואת שבועתם במחיר זול, אין להם חלק בעולם הבא, ולא יְדַבֵּר אליהם ריבונם, ולא יביט אליהם ביום הדין ולא יְזַכֶּה אותם, ולהם עונש כבד.

وَإِنَّ مِنۡهُمۡ لَفَرِيقٗا يَلۡوُۥنَ أَلۡسِنَتَهُم بِٱلۡكِتَٰبِ
لِتَحۡسَبُوهُ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ
ٱلۡكِتَٰبِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ وَمَا
هُوَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ
وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ٧٩

79. ואכן קיימת מהם קבוצה המעקמים את לשונותיהם, ומסלפים בעת קריאת הקוראן, למען תחשבו, כי מן הספר הוא, ואין הוא מן הספר. ויאמרו: מאת אלוהים הוא, ואין הוא מאת אלוהים. ומדברים בשם אלוהים שקר ביודעין.

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُؤۡتِيَهُ ٱللَّهُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحُكۡمَ
وَٱلنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُواْ عِبَادٗا لِّي مِن
دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِن كُونُواْ رَبَّٰنِيِّـۧنَ بِمَا كُنتُمۡ
تُعَلِّمُونَ ٱلۡكِتَٰبَ وَبِمَا كُنتُمۡ تَدۡرُسُونَ ٨٠

80. ולא יָאֶה לאדם שמעניק לו אלוהים את הספר ואת הַחָכְמָה ואת הנבואה שיאמר לבני האדם: עִבְדוּ אותי לעומת אלוהים. כי אם עליו לאמר: הֱיוּ אך לאלוהים נאמנים! זאת כי הנכם מלמדים את הספר ומשננים אותו.

وَلَا يَأۡمُرَكُمۡ أَن تَتَّخِذُواْ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ أَرۡبَابًاۗ أَيَأۡمُرُكُم بِٱلۡكُفۡرِ بَعۡدَ إِذۡ أَنتُم مُّسۡلِمُونَ ﴿٨١﴾

81. ולא יאה לו לצוות עליכם לקחת את המלאכים ואת הנביאים כאלוהים לכם. האמנם יצווה עליכם לכפור לאחר שהתמסרתם לאלוהים?

وَإِذۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ لَمَآ ءَاتَيۡتُكُم مِّن كِتَٰبٖ وَحِكۡمَةٖ ثُمَّ جَآءَكُمۡ رَسُولٞ مُّصَدِّقٞ لِّمَا مَعَكُمۡ لَتُؤۡمِنُنَّ بِهِۦ وَلَتَنصُرُنَّهُۥۚ قَالَ ءَأَقۡرَرۡتُمۡ وَأَخَذۡتُمۡ عَلَىٰ ذَٰلِكُمۡ إِصۡرِيۖ قَالُوٓاْ أَقۡرَرۡنَاۚ قَالَ فَٱشۡهَدُواْ وَأَنَا۠ مَعَكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٨٢﴾

82. וְזִכְרו עֵת כָּרַת אלוהים עמכם ברית באמצעות הנביאים, לפיה ניתנו לכם הספר והחָכְמָה – ואז הופיע בקרבכם נביא לאשר את הספר אשר אֶתְכֶם, על מנת שתאמינו בו ותעזרו לו. נשאלתם: האמנם מאשרים אתם ומקבלים על עצמכם התחייבות זו? ואתם עניתם: מאשרים אנו. ואז אמרנו לכם: אם כן העידו על כך, ואלוהים אִתְּכֶם מן העדים.

فَمَن تَوَلَّىٰ بَعۡدَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ﴿٨٣﴾

83. ועתה, כָּל המַפְנִים עורף ומִתנכּרים לַבְּרית הזאת, הנה הם הפושעים.

أَفَغَيۡرَ دِينِ ٱللَّهِ يَبۡغُونَ وَلَهُۥٓ أَسۡلَمَ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ طَوۡعٗا وَكَرۡهٗا وَإِلَيۡهِ يُرۡجَعُونَ ﴿٨٤﴾

84. האמנם יבקשו דת אחֶרֶת מזו של אלוהים, בעת שמסורים לו כָּל אשר בשמים וכָל אשר בארץ, מרצון או שלא מרצון, ואליו ישובו כולם?

قُلْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِىَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾

85. אֱמוֹר: הֶאֱמַנּוּ באלוהים, אנו - ובאשר הוּרד אלינו, ובאשר הוּרד אל אברהם וישמעאל ויצחק ויעקב והשבטים, ובאשר ניתַן למשה וְלְיֵשׁוּעַ ולנביאים מאת ריבונם, אין אנו מַפְלִים ביניהם, ולוֹ אנו מסורים.

وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٨٦﴾

86. וכָל אשר יבקש לעצמו דת מלבד האסלאם לא תתקבל ממנו, ובָעולם הבא אבוֹד יֹאבַד.

كَيْفَ يَهْدِى ٱللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا۟ بَعْدَ إِيمَٰنِهِمْ وَشَهِدُوٓا۟ أَنَّ ٱلرَّسُولَ حَقٌّ وَجَآءَهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٧﴾

87. כיצד ינחה אלוהים אנשים אשר כפרו לאחר שהאמינו, והעידו שהופעת השליח אמת? וְניתְנו להם המופתים, אכן לא ינחה אלוהים את עם הפושעים.

أُو۟لَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ ٱللَّهِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾

88. אלה, גמולם הוא שתחול עליהם קללת אלוהים והמלאכים וכְלל בני האדם.

خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ ٱلْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٩﴾

89. קללה זאת תרבַץ עליהם לנצח, ועונשם לא יוקל ולא יִדָּחֶה לעתיד לבוא.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ وَأَصۡلَحُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ﴿٩٠﴾

90. פרט לאלה אשר יַחַזְרוּ בִּתשובה לאחר מכן, ויעשו את הטוב – כי אז אלוהים הוא סולח ורחמן.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بَعۡدَ إِيمَٰنِهِمۡ ثُمَّ ٱزۡدَادُوا۟ كُفۡرٗا لَّن تُقۡبَلَ تَوۡبَتُهُمۡ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلضَّآلُّونَ ﴿٩١﴾

91. אכן אלה אשר כפרו לאחר שהאמינו והוסיפו להמשיך בכפירתם, לא תתקבל כָל חרטה מהם, ואלה הם התועים.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَمَاتُوا۟ وَهُمۡ كُفَّارٞ فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡ أَحَدِهِم مِّلۡءُ ٱلۡأَرۡضِ ذَهَبٗا وَلَوِ ٱفۡتَدَىٰ بِهِۦٓۗ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٩٢﴾

92. ובאשר לאלה אשר כָּפְרוּ וימותו כְּכופרים, לא יתקבל מאיש מהם פדיון, אף אם מלוֹא הארץ זהב, כי להם צפוי עונש איום, ואין להם כָל מושיע.

لَن تَنَالُوا۟ ٱلۡبِرَّ حَتَّىٰ تُنفِقُوا۟ مِمَّا تُحِبُّونَۚ وَمَا تُنفِقُوا۟ مِن شَيۡءٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٞ ﴿٩٣﴾

93. לא תשיגו את מַעֲלַת הצַדִיקוּת, עד אשר תְחלקו מאשר הנכם אוהבים, וכָל אשר תחלקו אכן ידוע לאלוהים.

۞ كُلُّ ٱلطَّعَامِ كَانَ حِلّٗا لِّبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسۡرَٰٓءِيلُ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦ مِن قَبۡلِ أَن تُنَزَّلَ ٱلتَّوۡرَىٰةُۗ قُلۡ فَأۡتُوا۟ بِٱلتَّوۡرَىٰةِ فَٱتۡلُوهَآ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٩٤﴾

94.۞כָל סוגי המאכל היו מותרים לבני ישראל, חוץ ממה שאסר ישראל על נפשו בטרם ניתנה התורה. אֱמוֹר: הָביאו, איפוא, את התורה וקראו בה, אם הנכם דוברי אמת.

فَمَنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٩٥﴾

95. ועתה כָּל המזייף דברים בשם אלוהים לאחר מכן, הלא הם הפושעים.

قُلْ صَدَقَ ٱللَّهُ ۗ فَٱتَّبِعُواْ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٩٦﴾

96. אֱמוֹר: הנה אלוהים מצהיר על האמת, לְכוּ, איפוא, בְּדת אברהם החניף שלא היה מן המשתפים[2].

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِى بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٩٧﴾

97. אכן בית התפילה הראשון אשר הוקם לבני האדם, הוא זה אשר בְּ"בַּכָּה"[3] מבורך וּמְקור נְחִיָּה לְכְלל האנושות.

فِيهِ ءَايَٰتٌۢ بَيِّنَٰتٌ مَّقَامُ إِبْرَٰهِيمَ ۖ وَمَن دَخَلَهُۥ كَانَ ءَامِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى ٱلنَّاسِ حِجُّ ٱلْبَيْتِ مَنِ ٱسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِىٌّ عَنِ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٩٨﴾

98. בו אותות ברורים שמהם מְקום אברהם, כָּל הנכנס אליו בטוח יהיה, וחובה על בני האדם שמסוגלים לעמוד במשימה כלפי אלוהים לעלות לרגל לאותו בית. ועל הכופרים לזכור, שאין אלוהים זקוק לבני האדם כלל.

قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَٱللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

99. אֱמוֹר: הוי עמי הספר, מדוע תתכחשו לאותות אלוהים, בעֵת שהוא עֵד על מעשיכם?

---

(2) משתפים: המשתפים עם אלוהים אלילים.

(3) "בַּכָּה": היא העיר מֶכָּה.

قُلۡ يَـٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَـٰبِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنۡ ءَامَنَ تَبۡغُونَهَا عِوَجٗا وَأَنتُمۡ شُهَدَآءُۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَـٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ١٠٠

100. אמור: הוי עמי הספר, לָמָה תרחיקו את המאמינים מדרך אלוהים, ותסלפו את מה שהנכם עדים לו (שהוא אמת)? הרי אין אלוהים מסיח את דעתו ממעשיכם.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تُطِيعُواْ فَرِيقٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَـٰبَ يَرُدُّوكُم بَعۡدَ إِيمَـٰنِكُمۡ كَـٰفِرِينَ ١٠١

101. הוי המאמינים, אם תצייתו לקבוצת (המסלפים) מעמי הספר, יחזירו אֶתְכֶם לְכְפירה לאחר שהייתם מאמינים.

وَكَيۡفَ تَكۡفُرُونَ وَأَنتُمۡ تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ ءَايَـٰتُ ٱللَّهِ وَفِيكُمۡ رَسُولُهُۥۗ وَمَن يَعۡتَصِم بِٱللَّهِ فَقَدۡ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ١٠٢

102. וכיצד תִכְפּרו, ולפניכם משוננִים אותות אלוהים ובקרבכם שליחו? הנה כָל הבוטח בעוז אלוהים יוּבַל אל דרך הישר.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِۦ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسۡلِمُونَ ١٠٣

103. הוי המאמינים; ייראו את אלוהים כראוי, ואל תמותו אלא כמתמסרים לו.

وَٱعۡتَصِمُواْ بِحَبۡلِ ٱللَّهِ جَمِيعٗا وَلَا تَفَرَّقُواْۚ وَٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ كُنتُمۡ أَعۡدَآءٗ فَأَلَّفَ بَيۡنَ قُلُوبِكُمۡ فَأَصۡبَحۡتُم بِنِعۡمَتِهِۦٓ إِخۡوَٰنٗا وَكُنتُمۡ عَلَىٰ شَفَا حُفۡرَةٖ مِّنَ ٱلنَّارِ فَأَنقَذَكُم مِّنۡهَاۗ كَذَٰلِكَ

104. ואחזו בְּמְעוז אלוהים יחד, וְאַל תִיפָּרְדו, וזכרו את חסד אלוהים עמכם, עֵת אויבים הייתם, והוא אִחֵד את ליבותיכם, ונַעשיתם אחים בחסדו. והייתם בְּפֶתח תהום הגֵיהִנוֹם וְהִצִילכם ממנה. כך מבהיר לכם אלוהים את

يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٠٤

אותותיו, למען תהיו מודרכים.

وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى ٱلْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ ۚ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ١٠٥

105. וּתְנו שתקום מכם תדיר אומה שתנחה לַעשיית הטוב, ותרחיק מֵעשיית הרע, והרי אלה הם המצליחים.

وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ تَفَرَّقُوا۟ وَٱخْتَلَفُوا۟ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ ۚ وَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٠٦

106. ואל לכם להיות כאלה אשר התפרדו ונחלקו ביניהם, עקב הופעת המוֹפתים בקרבם, כי להם צפוי עונש חמור.

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَٰنِكُمْ فَذُوقُوا۟ ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ١٠٧

107. באותו יום פנים יאירו וּפָנים ישחירו. וּבַאשר לאלה אשר פניהם השחירו יֵאָמֵר: האמנם כְּפרתם לאחר שהתמסרתם לאמונה? טַעמו, איפוא, את כאב היסורים עקב כפירתכם.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱبْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِى رَحْمَةِ ٱللَّهِ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ١٠٨

108. אך אלה אשר פניהם האירו, יִשָּׁמְרו בחסדי אלוהים לְנֵצַח נְצָחִים.

تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِٱلْحَقِّ ۗ وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَٰلَمِينَ ١٠٩

109. אלה הם אותות הצדק מאת אלוהים, נשננם לפניך, ואין אלוהים חָפֵץ לקפֵּח את הבריות.

وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلۡأَرۡضِۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ ﴿١١٠﴾

110. ולאלוהים כָּל אשר בשמים וכָל אשר בארץ, ואליו כָּל דבר יוחזר.

كُنتُمۡ خَيۡرَ أُمَّةٍ أُخۡرِجَتۡ لِلنَّاسِ تَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَتَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَتُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِۗ وَلَوۡ ءَامَنَ أَهۡلُ ٱلۡكِتَٰبِ لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۚ مِّنۡهُمُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَأَكۡثَرُهُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ﴿١١١﴾

111. הנה אתם הטובים שבאומות אשר קמו לבני האדם, מצֻוּוים על הצדק ומונעים מן הרע, ומאמינים בֶּאֱלוהים. ולוּ הֶאמינו עמי הספר, טוב היה להם, (אך) מיעוטם מאמינים ורובם חוטאים.

لَن يَضُرُّوكُمۡ إِلَّآ أَذٗىۖ وَإِن يُقَٰتِلُوكُمۡ يُوَلُّوكُمُ ٱلۡأَدۡبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١١٢﴾

112. לא יזיקו לכם אלא נזק קל, ואם יִלָּחֲמוּ בכם, יַפנו לכם עורף – ולא ישיגו עזרה כלשהִי.

ضُرِبَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلذِّلَّةُ أَيۡنَ مَا ثُقِفُوٓاْ إِلَّا بِحَبۡلٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَحَبۡلٖ مِّنَ ٱلنَّاسِ وَبَآءُو بِغَضَبٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَضُرِبَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلۡمَسۡكَنَةُۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَانُواْ يَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقۡتُلُونَ ٱلۡأَنۢبِيَآءَ بِغَيۡرِ حَقّٖۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعۡتَدُونَ ﴿١١٣﴾

113. הם ינחלו הַשִּׁפְלָה בכָל אשר יִמָּצְאוּ, אלא אם יֹאחֲזוּ בַּבְּרִית עם אלוהים, או בַּבְּרִית עם בני האדם. והעלו עליהם את זעם אלוהים וחרון אפו, ויותקפו בעוני – זאת עֵקֶב התכחשותם לאותות אלוהים וַהֲריגת הנביאים בלא צדק, ועקב התמרדותם וְחֶטְאָם.

۞ لَيۡسُواْ سَوَآءٗۗ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ أُمَّةٞ قَآئِمَةٞ يَتۡلُونَ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ ءَانَآءَ ٱلَّيۡلِ وَهُمۡ يَسۡجُدُونَ ﴿١١٤﴾

114. אך אין כולם שווים – יֵש בעמי הספר עֵדָה המקיימת התחייבויותיה, קוראים את אותות אלוהים באישון לילה ומשתחווים.

يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَيَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَيُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡخَيۡرَٰتِ وَأُوْلَٰٓئِكَ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١١٥﴾

115. והם מאמינים באלוהים וּבַיום האחרון, ומצווים על הצדק, ומרחיקים מן הרע, ונחלצים לעשות טוב. אכן אלה הם הישרים.

وَمَا يَفۡعَلُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَلَن يُكۡفَرُوهُۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلۡمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾

116. לֹא יתעלם אלוהים מכָּל מעשה טוב אשר יעשו, (כי) יודע אלוהים את היראִים (אותו).

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗاۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿١١٧﴾

117. אולם אלה אשר כפרו, לֹא יועילו להם לא הונם ולא ילדיהם בפני אלוהים מאומה, ואלה הם אסִירי הגֵיהִנוֹם, ישהו בו לעד.

مَثَلُ مَا يُنفِقُونَ فِي هَٰذِهِ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا كَمَثَلِ رِيحٖ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتۡ حَرۡثَ قَوۡمٖ ظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فَأَهۡلَكَتۡهُۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ وَلَٰكِنۡ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ﴿١١٨﴾

118. אלה המפזרים למען חיי העולם הזה הם כְּרוּחַ סגרירית עזה המנשבת על שדה תבואה של עם חוטֵא, ומשמידה אותו (כליל), לֹא אלוהים קיפח אותם, כי אם את עצמם הם קפחו.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ بِطَانَةٗ مِّن دُونِكُمۡ لَا يَأۡلُونَكُمۡ خَبَالٗا وَدُّواْ مَا عَنِتُّمۡ قَدۡ

119. המאמינים, אל תקחו לכם לאנשי סוֹד מקורבים לכם זולתי מאנשיכם, כי האחרים לֹא יַחדלו לגרום לכם צרות

بَدَتِ ٱلۡبَغۡضَآءُ مِنۡ أَفۡوَٰهِهِمۡ وَمَا تُخۡفِي
صُدُورُهُمۡ أَكۡبَرُۚ قَدۡ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِۖ إِن
كُنتُمۡ تَعۡقِلُونَ ١١٩

ממושכות, ורצונם שתבוא עליכם צרה גדולה. כבר התגלתה שנאתם מפיהם, וגדול יותר מה שהם מסתירים בלבם. הנה הבהרנו לכם את האותות למען תשכילו.

هَٰٓأَنتُمۡ أُوْلَآءِ تُحِبُّونَهُمۡ وَلَا يُحِبُّونَكُمۡ وَتُؤۡمِنُونَ
بِٱلۡكِتَٰبِ كُلِّهِۦ وَإِذَا لَقُوكُمۡ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوۡاْ
عَضُّواْ عَلَيۡكُمُ ٱلۡأَنَامِلَ مِنَ ٱلۡغَيۡظِۚ قُلۡ مُوتُواْ
بِغَيۡظِكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ١٢٠

120. הנה אתם אוהבים אותם, ואין הם אוהבים אֶתְכֶם – ואתם מאמינים בספר כולו – וּבְעת שהם פוגשים אֶתְכֶם יֹאמרו: מאמינים אנחנו – ובהיפרדם מכם יִשְׁכוּ אצבעותיהם מתוך זעם עליכם. אֱמוֹר: מותו בזעמכם. הנה אלוהים יודע היטב את אשר תסתירו בלב.

إِن تَمۡسَسۡكُمۡ حَسَنَةٞ تَسُؤۡهُمۡ وَإِن تُصِبۡكُمۡ
سَيِّئَةٞ يَفۡرَحُواْ بِهَاۖ وَإِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ لَا
يَضُرُّكُمۡ كَيۡدُهُمۡ شَيۡـًٔاۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا
يَعۡمَلُونَ مُحِيطٞ ١٢١

121. ובבוא עליכם טובה יכאב להם, ובבוא עליכם צרה ישמחו עליה – אך אם תתאזרו בסבלנות ויראֵי שמים תהיו, לא יזיקו לכם תחבולותיהם במאומה, אכן מקיפה דעת אלוהים על מעשיהם.

وَإِذۡ غَدَوۡتَ مِنۡ أَهۡلِكَ تُبَوِّئُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ
مَقَٰعِدَ لِلۡقِتَالِۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٢٢

122. (זכור, הנביא) עת צֵאתְךָ הַשְׁכֵּם את בֵּיתְךָ לכונן לַמאמינים עֶמדות לחימה, ואלוהים שומע ויודע כָּל.

إِذۡ هَمَّت طَّآئِفَتَانِ مِنكُمۡ أَن تَفۡشَلَا وَٱللَّهُ وَلِيُّهُمَاۗ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١٢٣

123. כאשר נפלה רוחם של שני גדודים מכם, ונטו להראות חולשה, אף כי אלוהים לִימִינָם, ועל אלוהים יִשָּׁעֲנוּ המאמינים.

وَلَقَدۡ نَصَرَكُمُ ٱللَّهُ بِبَدۡرٖ وَأَنتُمۡ أَذِلَّةٞۖ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ١٢٤

124. הן כבר הנחיל לכם אלוהים נצחון בְּקְרב "בַּדְר" על אף היותכם דלים. יִירְאוּ, איפוא, את אלוהים והודו לו!

إِذۡ تَقُولُ لِلۡمُؤۡمِنِينَ أَلَن يَكۡفِيَكُمۡ أَن يُمِدَّكُمۡ رَبُّكُم بِثَلَٰثَةِ ءَالَٰفٖ مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ مُنزَلِينَ ١٢٥

125. וּזְכוֹר, עת אמרתָ למאמינים: האם לא די לכם שריבונכם יוריד לעזרתכם שלושת אלפים מלאכים?

بَلَىٰٓۚ إِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ وَيَأۡتُوكُم مِّن فَوۡرِهِمۡ هَٰذَا يُمۡدِدۡكُمۡ رَبُّكُم بِخَمۡسَةِ ءَالَٰفٖ مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ ١٢٦

126. אכן אם תתאזרו בסבלנות ותִיראוּ את אלוהים, ויפתיעו אֶתְכֶם האויבים, ישלח אלוהים לעזרתכם חמשת אלפים מלאכים מְיוּמָנֵי לחימה.

وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشۡرَىٰ لَكُمۡ وَلِتَطۡمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِۦۗ وَمَا ٱلنَّصۡرُ إِلَّا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ١٢٧

127. ולא עשה זאת אלוהים אלא לבשר לכם טוב, ולהרגיע את לִבּותֵיכֶם – ולא יושג נצחון אלא בעזרת אלוהים העָזוז והֶחכם.

لِيَقۡطَعَ طَرَفٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَوۡ يَكۡبِتَهُمۡ

128. וזאת על מנת שישמיד חלק

فَيَنقَلِبُواْ خَآئِبِينَ ﴿١٢٨﴾

מהכופרים ויַשפִּילֵם למען יִסוֹגוּ מאוכזבים.

لَّيۡسَ لَكَ مِنَ ٱلۡأَمۡرِ شَيۡءٌ أَوۡ يَتُوبَ عَلَيۡهِمۡ أَوۡ يُعَذِّبَهُمۡ فَإِنَّهُمۡ ظَٰلِمُونَ ﴿١٢٩﴾

129. אין לך בענין מאומה, בין אם יסלח להם (אלוהים) ובין אם יענישם – כי אכן פושעים הם.

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ يَغۡفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿١٣٠﴾

130. וְלֶאלוהים כָּל אשר בשמים וכָל אשר בארץ, למי שירצה יסלח, ואת מי שירצה יעניש, ואלוהים הוא הסולח והרחום.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَأۡكُلُواْ ٱلرِّبَوٰٓاْ أَضۡعَٰفٗا مُّضَٰعَفَةٗۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ﴿١٣١﴾

131. המאמינים! אל תאכלו את נֶשֶׁךְ הרבית כֶּפֶל כִּפְלַיִים, וְיִרְאוּ את אלוהים למען תשיגו את יעדכם.

وَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِيٓ أُعِدَّتۡ لِلۡكَٰفِرِينَ ﴿١٣٢﴾

132. והִשָּׁמְרוּ מפני הגֵיהִנּוֹם אשר נועד לַכּופרים.

وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ﴿١٣٣﴾

133. וצייתו לאלוהים ולשליח למען תשיגו רחמים.

۞ وَسَارِعُوٓاْ إِلَىٰ مَغۡفِرَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ وَجَنَّةٍ

134. ואוצו לִזְכּות בסליחה מאת

عَرۡضُهَا ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلۡأَرۡضُ أُعِدَّتۡ لِلۡمُتَّقِينَ ﴿١٣٤﴾

ריבונכם, ולהשיג גן עדן אשר רָחבּו מְלֹא השמים והארץ, המיועד לְיִרְאֵי אלוהים.

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي ٱلسَّرَّآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَٱلۡكَٰظِمِينَ ٱلۡغَيۡظَ وَٱلۡعَافِينَ عَنِ ٱلنَّاسِۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١٣٥﴾

135. שנותנים צדקה בעת שפע ובעת מצוקה, והַכּובשים את כעסם וסולחים לִבְני האדם, כי אלוהים אוהב את המֵיטיבים.

وَٱلَّذِينَ إِذَا فَعَلُواْ فَٰحِشَةً أَوۡ ظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ ذَكَرُواْ ٱللَّهَ فَٱسۡتَغۡفَرُواْ لِذُنُوبِهِمۡ وَمَن يَغۡفِرُ ٱلذُّنُوبَ إِلَّا ٱللَّهُ وَلَمۡ يُصِرُّواْ عَلَىٰ مَا فَعَلُواْ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ﴿١٣٦﴾

136. ואלה אשר בעת עשותם חֵטא ועוול לעצמם, מזכירים את אלוהים וּמבקשים סליחה על חֲטאיהם – וּמי יסלח על החטאים והעוול זולתי אלוהים? ולא יוסיפו לעשות עוד מתוך כוונה מודעת.

أُوْلَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُم مَّغۡفِرَةٞ مِّن رَّبِّهِمۡ وَجَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ وَنِعۡمَ أَجۡرُ ٱلۡعَٰمِلِينَ ﴿١٣٧﴾

137. אלה גמולם סליחה מאת רבונם, וגַנות שמתחתיהן נְהרות זורמים, ישכנו בהם לעד, אכן משובח הוא שכר העמלים.

قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِكُمۡ سُنَنٞ فَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾

138. כבר שָׁפַט אלוהים מלפניכם עמים אחרים, תּורו, איפוא, בארץ וּרְאו מה היה גורל המכחשים.

هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٩﴾

139. (הקוראן) הזה הִנּוֹ הוכחה לַאֲנשים, ודרך ישרה וְלֶקַח לַיְרֵאִים.

وَلَا تَهِنُواْ وَلَا تَحْزَنُواْ وَأَنتُمُ ٱلْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

140. אל יפול רוחכם ואל תֵּעצבו, כי אתם העליונים, אם אכן תאמינו.

إِن يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ ٱلْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُۥ ۚ وَتِلْكَ ٱلْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ ٱلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَآءَ ۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٤١﴾

141. ואם תִּפָּצְעוּ אתם, הרי שכבר נפגעו (אויביכם) לפני כן, ואת הימים אנו מביאים חֲלִיפוֹת בין האנשים למען יֵדע אלוהים את המאמינים, ויקח לו מהם מקודשים, ואין אלוהים אוהב את הרשעים.

وَلِيُمَحِّصَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَيَمْحَقَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٤٢﴾

142. ולמען יבחין אלוהים במאמינים וִיַכְחִיד את הכופרים.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُواْ ٱلْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ مِنكُمْ وَيَعْلَمَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٤٣﴾

143. האמנם חשבתם שתיכנסו לגן העדן בטרם יֵדַע אלוהים את המקריבים מִכֶּם, ויֵדע את בעלי כֹּח הסבל.

وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ ٱلْمَوْتَ مِن قَبْلِ أَن تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿١٤٤﴾

144. ואתם שֶׁיִּחַלְתֶּם לַמָּוֶת בטרם נתקלתם בּוֹ, והנה הוא לנגד עיניכם המבחינות ורואות.

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِ ٱلرُّسُلُۚ أَفَإِيْن مَّاتَ أَوۡ قُتِلَ ٱنقَلَبۡتُمۡ عَلَىٰٓ أَعۡقَٰبِكُمۡۚ وَمَن يَنقَلِبۡ عَلَىٰ عَقِبَيۡهِ فَلَن يَضُرَّ ٱللَّهَ شَيۡـٔٗاۗ وَسَيَجۡزِي ٱللَّهُ ٱلشَّٰكِرِينَ ١٤٥

145. מוחמד אינו אלא שליח, אשר כבר חלפו לפניו השליחים כולם, האמנם אם ימות או יֵהָרֵג תִּפנו עורף? אכן אלה שיִפְנו עורף לא יזיקו לאלוהים בִּמְאומה, ואלוהים יגמול טוב לַאֲסירי התודה.

وَمَا كَانَ لِنَفۡسٍ أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِ كِتَٰبٗا مُّؤَجَّلٗاۗ وَمَن يُرِدۡ ثَوَابَ ٱلدُّنۡيَا نُؤۡتِهِۦ مِنۡهَا وَمَن يُرِدۡ ثَوَابَ ٱلۡأٓخِرَةِ نُؤۡتِهِۦ مِنۡهَاۚ وَسَنَجۡزِي ٱلشَّٰكِرِينَ ١٤٦

146. ולא תמות נפש אלא על פי גזירת אלוהים הרשומה בספר. אלה החפצים בִּגְמול העולם הזה, ניתֶן להם ממנו – ואלה החפצים בגמול העולם הבא, ניתֶן להם ממנו, ואנו אכן נגמול טוב לַאֲסִירֵי התודה.

وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيّٖ قَٰتَلَ مَعَهُۥ رِبِّيُّونَ كَثِيرٞ فَمَا وَهَنُواْ لِمَآ أَصَابَهُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَمَا ضَعُفُواْ وَمَا ٱسۡتَكَانُواْۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٤٧

147. נביאים רבים נלחמו, ועמהם רבבות רבות שלא נִרְפּוּ חֶרֶף אשר פגע בהם במלחמתם למען אלוהים, ולא נחלשו ולא נכנעו, הנה אלוהים אוהב את בעלי כֹּח הסבל.

وَمَا كَانَ قَوۡلَهُمۡ إِلَّآ أَن قَالُواْ رَبَّنَا ٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسۡرَافَنَا فِيٓ أَمۡرِنَا وَثَبِّتۡ أَقۡدَامَنَا وَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٤٨

148. והם לא הִשמיעו דבר זולת זאת שאמרו: רבוננו, סלח לנו על חטאינו ועל הזנחת חובתנו, וְכונן צְעָדֵינו וַעֲזור לנו נגד הכופרים.

فَـَٔاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ ثَوَابَ ٱلدُّنۡيَا وَحُسۡنَ ثَوَابِ ٱلۡأٓخِرَةِۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١٤٩﴾

149. וְכָךְ היטיב לִגְמוֹל להם אלוהים בעולם הזה, ולהעניק להם את הגמול הנאה בעולם הבא, כי אוהב אלוהים את המיטיבים.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تُطِيعُواْ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يَرُدُّوكُمۡ عَلَىٰٓ أَعۡقَـٰبِكُمۡ فَتَنقَلِبُواْ خَـٰسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

150. הוי המאמינים, אם תצייתו לאלה אשר כפרו, הם יחזירו אֶתְכֶם על עִקְבֵיכֶם וְלַאבדון תֵּלכו.

بَلِ ٱللَّهُ مَوۡلَىٰكُمۡۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلنَّـٰصِرِينَ ﴿١٥١﴾

151. לא – כי אם אלוהים מגנכם, והוא הטוב במושיעים.

سَنُلۡقِى فِى قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلرُّعۡبَ بِمَآ أَشۡرَكُواْ بِٱللَّهِ مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ بِهِۦ سُلۡطَـٰنًاۖ وَمَأۡوَىٰهُمُ ٱلنَّارُۚ وَبِئۡسَ مَثۡوَى ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٥٢﴾

152. אנו נִזְרֶה בלב אלה אשר כפרו אֵימה וּפַחַד, על אשר יְיחסו לאלוהים שותפים ללא כָל הסמכה ממנו – מושבם גֵיהִנּוֹם, איפוא, ומה נורא הוא מושב הפושעים.

وَلَقَدۡ صَدَقَكُمُ ٱللَّهُ وَعۡدَهُۥٓ إِذۡ تَحُسُّونَهُم بِإِذۡنِهِۦۖ حَتَّىٰٓ إِذَا فَشِلۡتُمۡ وَتَنَـٰزَعۡتُمۡ فِى ٱلۡأَمۡرِ وَعَصَيۡتُم مِّنۢ بَعۡدِ مَآ أَرَىٰكُم مَّا تُحِبُّونَۚ مِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلدُّنۡيَا

153. אכן קִיים אלוהים נאמנה את אשר הבטיח לכם, וְהִשמדתם אותם ברשותו- עד אשר נפלתם ברוחכם ונחלקתם בדעותיכם וְהֵפרתם את המשמעת, לאחר שהראה לכם את אשר רציתם – ביניכם כאלה שחשקו בעולם הזה, וביניכם כאלה שחשקו בעולם הבא – לאחר

وَمِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلْـَٔاخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ
عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا عَنكُمْ ۗ وَٱللَّهُ ذُو
فَضْلٍ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٣﴾

מכן הפריד אֶתְכֶם מאויביכם לנסותכם, כי סלח לכם, באשר אלוהים רב חסד הוא לַמאמינים.

۞ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُۥنَ عَلَىٰٓ أَحَدٍ
وَٱلرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِىٓ أُخْرَىٰكُمْ
فَأَثَـٰبَكُمْ غَمًّۢا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا۟ عَلَىٰ
مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَآ أَصَـٰبَكُمْ ۗ وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٤﴾

154. כאשר אֲצָתֶם בחפזה לחטוף שלל מבלי להמתין לאיש, בעוד השליח קורא לכם מאחור, על כן גמל לכם אלוהים בצער אחר צער למען לא תֵעָצְבוּ על השלל אשר נמנע מכם, ולא על אשר פגע בכם, כי אלוהים בקי ויודע את מעשיכם.

ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنۢ بَعْدِ ٱلْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا
يَغْشَىٰ طَآئِفَةً مِّنكُمْ ۖ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ
أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِٱللَّهِ غَيْرَ ٱلْحَقِّ ظَنَّ
ٱلْجَـٰهِلِيَّةِ ۖ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ ٱلْأَمْرِ مِن
شَىْءٍ ۗ قُلْ إِنَّ ٱلْأَمْرَ كُلَّهُۥ لِلَّهِ ۗ يُخْفُونَ فِىٓ
أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ ۖ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ
لَنَا مِنَ ٱلْأَمْرِ شَىْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَـٰهُنَا ۗ قُل لَّوْ
كُنتُمْ فِى بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ ٱلَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ
ٱلْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ ۖ وَلِيَبْتَلِىَ ٱللَّهُ مَا فِى
صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِى قُلُوبِكُمْ ۗ وَٱللَّهُ

155. ולאחר הצער הוריד עליכם בטחון בהטילו תרדמה על חלק מכם, בעת שחלק אחר החל לדאוג לעצמו, ולהעליל על אלוהים עלילות שָׁוְא כדרכם של נבערים לאמור: היש לנו ענין בדבר הזה? אֱמוֹר: אכן העניין לאלוהים כולו הוא. מסתירים בלבם אשר אינם מגלים לך ואומרים: לוּ היה לנו חלק להחליט בענין לא היינו נהרגים כאן. אֱמוֹר: לוּ גם הייתם בבתיכם, היו אלה אשר נגזר עליהם למות מוּבָלִים אל מקום קבורתם, זאת למען יִבְחַן אלוהים אשר בנפשותיכם, וִיטָהֵר את אשר בלבותיכם,

عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ١٥٥

כי אלוהים יודע את רגשי הלבבות.

إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَلَّوۡاْ مِنكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡتَقَى ٱلۡجَمۡعَانِ
إِنَّمَا ٱسۡتَزَلَّهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ بِبَعۡضِ مَا كَسَبُواْۖ
وَلَقَدۡ عَفَا ٱللَّهُ عَنۡهُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٞ ١٥٦

156. אכן אלה אשר פָּנו עורף מכם ביום נפגשו שני המחנות, הכשילם השטן על חלק ממעשיהם, אך אלוהים כבר מחל להם, הלא אלוהים סולח ורב חסד.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
وَقَالُواْ لِإِخۡوَٰنِهِمۡ إِذَا ضَرَبُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَوۡ
كَانُواْ غُزّٗى لَّوۡ كَانُواْ عِندَنَا مَا مَاتُواْ وَمَا
قُتِلُواْ لِيَجۡعَلَ ٱللَّهُ ذَٰلِكَ حَسۡرَةٗ فِي قُلُوبِهِمۡۗ وَٱللَّهُ
يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ١٥٧

157. הוי המאמינים! אל תהיו כְּאלה אשר כפרו ואמרו על אחיהם אשר יצאו לדרכם ברחבי הארץ, או הנתונים במסע מלחמה, לוּ היו עמנו לא היו מתים ולא נהרגים. אין זאת אלא למען יהפוך אלוהים את דברָם ליגון בִּלְבבם. אלוהים הוא אשר מְחַיֶּה וּמֵמִית, והוא המבחין באשר תעשו.

وَلَئِن قُتِلۡتُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَوۡ مُتُّمۡ لَمَغۡفِرَةٞ مِّنَ
ٱللَّهِ وَرَحۡمَةٌ خَيۡرٞ مِّمَّا يَجۡمَعُونَ ١٥٨

158. ואכן, אם תיהרגו למען אלוהים, או תמותו, הרי סליחת אלוהים ורחמיו טובים מכָּל אשר יאגרו.

وَلَئِن مُّتُّمۡ أَوۡ قُتِلۡتُمۡ لَإِلَى ٱللَّهِ تُحۡشَرُونَ ١٥٩

159. כי בין אם תמותו או תהרגו, הנה אל אלוהים תֵאָסְפוּ.

فَبِمَا رَحۡمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ لِنتَ لَهُمۡۖ وَلَوۡ كُنتَ فَظًّا
غَلِيظَ ٱلۡقَلۡبِ لَٱنفَضُّواْ مِنۡ حَوۡلِكَۖ فَٱعۡفُ

160. וברחמי אלוהים (השליח), נהגת בסבלנות כלפיהם, ולוּ היית גס וקשה

عَنۡهُمۡ وَٱسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ وَشَاوِرۡهُمۡ فِي ٱلۡأَمۡرِۖ فَإِذَا عَزَمۡتَ فَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

לב, היו נפוצים מעליך. על כן סְלח להם ובַקש מחילה למענם, והיוועץ בהם בענין (המלחמה), ולאחר שתגמור בלבךָ אומר, סְמוך על אלוהים, כי אלוהים אוהב את הנסמכים עליו.

إِن يَنصُرۡكُمُ ٱللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمۡۖ وَإِن يَخۡذُلۡكُمۡ فَمَن ذَا ٱلَّذِي يَنصُرُكُم مِّنۢ بَعۡدِهِۦۗ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ﴿١٦٠﴾

160. אם אלוהים יעמוד לעזרתכם, איש לא יִגְבַּר עליכם, אך אם הוא יִטּוֹשׁ אֶתְכֶם, מי יעמוד לעזרתכם זולתו? ועל אלוהים יִסָּמְכוּ המאמינים.

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَغُلَّۚ وَمَن يَغۡلُلۡ يَأۡتِ بِمَا غَلَّ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ﴿١٦١﴾

161. חלילה לו לנביא שימעַל, וכָל אשר ימעל יבוא ומְעילתו בידו ביום הדין, ואז יְגֻמַל לכָל נפש על פי פָּעֳלָהּ, ואיש לא יקופח.

أَفَمَنِ ٱتَّبَعَ رِضۡوَٰنَ ٱللَّهِ كَمَنۢ بَآءَ بِسَخَطٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَمَأۡوَىٰهُ جَهَنَّمُۚ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾

162. היישתווה אדם ההולך בדרך אלוהים לאדם אשר ניתַן עליו זעם אלוהים? מעונו גֵיהִנּוֹם, ושם יהיה סופו המר.

هُمۡ دَرَجَٰتٌ عِندَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا يَعۡمَلُونَ ﴿١٦٣﴾

163. שונים הם במעלתם בפני אלוהים, ואלוהים בקי בַּאֲשר הם עושים.

لَقَدۡ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذۡ بَعَثَ فِيهِمۡ
رَسُولٗا مِّنۡ أَنفُسِهِمۡ يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِهِۦ
وَيُزَكِّيهِمۡ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَإِن
كَانُواْ مِن قَبۡلُ لَفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ١٦٥

165. אכן עשה אלוהים חסד עם המאמינים, כאשר הֵקים להם מתוכם שליח מִקרבם, לְשַׁנֵּן להם את אותותיו, וִיטַהֵר אותם, וִילַמְּדֵם את הספר ואת החָכְמָה, שהרי קודם לכן היו בתעייה ודאית.

أَوَلَمَّآ أَصَٰبَتۡكُم مُّصِيبَةٞ قَدۡ أَصَبۡتُم مِّثۡلَيۡهَا قُلۡتُمۡ
أَنَّىٰ هَٰذَاۖ قُلۡ هُوَ مِنۡ عِندِ أَنفُسِكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٦٦

166. וכאשר פקדה אֶתְכֶם צרה, אשר גְרמתם להם כפליים ממנה, אמרתם: מֵאַיִן זה? אֱמוֹר: אשמתכם היא. אכן אלוהים הכֹל יכול.

وَمَآ أَصَٰبَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡتَقَى ٱلۡجَمۡعَانِ فَبِإِذۡنِ ٱللَّهِ
وَلِيَعۡلَمَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٦٧

167. האסון אשר פקד אֶתְכֶם בַּיום בו נפגשו שני המחנות, התחולל בצַו אלוהים, ולמען ידַע מי הם המאמינים.

وَلِيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ نَافَقُواْۚ وَقِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ قَٰتِلُواْ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَوِ ٱدۡفَعُواْۖ قَالُواْ لَوۡ نَعۡلَمُ قِتَالٗا
لَّٱتَّبَعۡنَٰكُمۡۗ هُمۡ لِلۡكُفۡرِ يَوۡمَئِذٍ أَقۡرَبُ مِنۡهُمۡ
لِلۡإِيمَٰنِۚ يَقُولُونَ بِأَفۡوَٰهِهِم مَّا لَيۡسَ فِي
قُلُوبِهِمۡۚ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا يَكۡتُمُونَ ١٦٨

168. ולמען יֵדַע את אלה המתחסדים, כאשר נֶאֱמַר להם: בואו והלחמו מלחמת אלוהים, או הִדפו את האויב! אָמְרוּ: לוּ ידענו כיצד להלחם, היינו הולכים אחריכם. באותו יום קרובים היו לִכְפירה יותר מאשר לֶאֱמונה, אומרים בפיהם את אשר אין בְּלִבָּם. ואכן אלוהים הוא היודע את אשר הם מסתירים.

ٱلَّذِينَ قَالُواْ لِإِخۡوَٰنِهِمۡ وَقَعَدُواْ لَوۡ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُواْۗ قُلۡ فَٱدۡرَءُواْ عَنۡ أَنفُسِكُمُ ٱلۡمَوۡتَ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٦٩

169. הם אלה אשר נשארו במקומם ואמרו על אחיהם: לו היו שומעים לנו לא היו נהרגים. אֱמוֹר: הַרחיקו את המות מכם, אם אכן צודקים אתם!

وَلَا تَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمۡوَٰتَۢاۚ بَلۡ أَحۡيَآءٌ عِندَ رَبِّهِمۡ يُرۡزَقُونَ ١٧٠

170. אל תתיחס לאלה הנהרגים בשם אלוהים כאל שאר המתים. לא ולא! כי אם חיים הם, ופרנסתם ליד ריבונם מובטחת.

فَرِحِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ وَيَسۡتَبۡشِرُونَ بِٱلَّذِينَ لَمۡ يَلۡحَقُواْ بِهِم مِّنۡ خَلۡفِهِمۡ أَلَّا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ١٧١

171. שמחים הם בְּמה שהרעיף אלוהים עליהם מֵחסדו, וּבַיְדִיעָה שֶׁלְאֶלֶּה אשר לא חָברו להם ונותרו מאחור, כי לא יפול פחד עליהם ולא יגון.

۞ يَسۡتَبۡشِرُونَ بِنِعۡمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضۡلٖ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٧٢

172. מתבשרים הם בחסד אלוהים וּבְברכָתו, ושאין אלוהים גורע מִשכר המאמינים.

ٱلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِ مِنۢ بَعۡدِ مَآ أَصَابَهُمُ ٱلۡقَرۡحُۚ لِلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ مِنۡهُمۡ وَٱتَّقَوۡاْ أَجۡرٌ عَظِيمٌ ١٧٣

173. אלה אשר נענו לִקְריאת אלוהים ולשליח, אחרי שכבר נפצעו, הִנֵּה לאלה שָׁמוּר שָׂכָר כַּבִּיר.

ٱلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ ٱلنَّاسُ إِنَّ ٱلنَّاسَ قَدۡ جَمَعُواْ لَكُمۡ فَٱخۡشَوۡهُمۡ فَزَادَهُمۡ إِيمَٰنٗا وَقَالُواْ حَسۡبُنَا ٱللَّهُ وَنِعۡمَ ٱلۡوَكِيلُ ﴿١٧٤﴾

174. אלה אשר אמרו להם האנשים: הנה נֶאספו עֲליכם האויבים, התגוננו מפניהם! אך הם הוסיפו אמונה, ואמרו: דַּיֵינו באלוהים שהוא הטוב במְגינים.

فَٱنقَلَبُواْ بِنِعۡمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضۡلٖ لَّمۡ يَمۡسَسۡهُمۡ سُوٓءٞ وَٱتَّبَعُواْ رِضۡوَٰنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ ذُو فَضۡلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٥﴾

175. והם שָבו בְּחסד מֵאלוהים ובבְרכה, מבלי שיאוּנֶה להם כָל רע, והלכו בַּדרך אשר רצה אלוהים, והרי רב חסד הוא אלוהים.

إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ يُخَوِّفُ أَوۡلِيَآءَهُۥ فَلَا تَخَافُوهُمۡ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿١٧٦﴾

176. אכן, זהו השטן, המֵטיל עליכם פחד באמצעות נאמניו – אך אל תפחדו מהם, וְיִירְאוּ אך אותי, אם הנכם מאמינים.

وَلَا يَحۡزُنكَ ٱلَّذِينَ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡكُفۡرِۚ إِنَّهُمۡ لَن يَضُرُّواْ ٱللَّهَ شَيۡـٔٗاۗ يُرِيدُ ٱللَّهُ أَلَّا يَجۡعَلَ لَهُمۡ حَظّٗا فِي ٱلۡأٓخِرَةِۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٧﴾

177. אל תִתן לאלה הנחפזים לְכְפּוֹר להעציבךָ. הם לא יזיקו לאלוהים במאומה. רְצון אלוהים שלא יהיה להם חלק בחיי העולם הבא, וצפוי להם עונש כבד.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلۡكُفۡرَ بِٱلۡإِيمَٰنِ لَن يَضُرُّواْ ٱللَّهَ شَيۡـٔٗا وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿١٧٨﴾

178. אכן אלה המְמִירים את האמונה בִּכְפירה, לא יזיקו לאלוהים במאומה, ולהם עונש כבד.

وَلَا يَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَنَّمَا نُمۡلِي لَهُمۡ خَيۡرٞ
لِّأَنفُسِهِمۡۚ إِنَّمَا نُمۡلِي لَهُمۡ لِيَزۡدَادُوٓاْ إِثۡمٗاۚ
وَلَهُمۡ عَذَابٞ مُّهِينٞ ١٧٩

179. אל להם לַכּוֹפרים לחשוב, כי השָׁהוּת אשר ניתנה להם טובה לנפשותיהם – אנו מניחים להם, על מנת שיוסיפו חֵטְא, ועוונשם יהיה כבד ומשפיל.

مَّا كَانَ ٱللَّهُ لِيَذَرَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ عَلَىٰ مَآ أَنتُمۡ
عَلَيۡهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ ٱلۡخَبِيثَ مِنَ ٱلطَّيِّبِۗ وَمَا كَانَ
ٱللَّهُ لِيُطۡلِعَكُمۡ عَلَى ٱلۡغَيۡبِ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَجۡتَبِي
مِن رُّسُلِهِۦ مَن يَشَآءُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦۚ
وَإِن تُؤۡمِنُواْ وَتَتَّقُواْ فَلَكُمۡ أَجۡرٌ عَظِيمٞ ١٨٠

180. לֹא יניח אלוהים להשאיר את המאמינים במצב שבו אתם נמצאים, עד אשר יבדיל בין הרע ובין הטוב, ואין אלוהים חוֹשֵׂף בפניכם את הנעלם, אך הוא בוחר את שליחיו כרצונו. האמינו, איפוא, באלוהים וּבִשליחיו! ואם תאמינו ותיראו – תזכו בשכר רב.

وَلَا يَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ يَبۡخَلُونَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ
مِن فَضۡلِهِۦ هُوَ خَيۡرٗا لَّهُمۖ بَلۡ هُوَ شَرّٞ لَّهُمۡۖ
سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُواْ بِهِۦ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ وَلِلَّهِ
مِيرَٰثُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ
خَبِيرٞ ١٨١

181. אל להם למקמצים לתרום מאשר נתן להם אלוהים מחסדו – כי לטובתם הוא; לא ולא! כי אם לרעתם. וביום הדין יִצָּמֵד כָל אשר קימצו בו ויהדק מסביב לצווארם. כי לאלוהים מורשת השמים והארץ. והוא, כָל אשר תעשו יודע.

لَّقَدۡ سَمِعَ ٱللَّهُ قَوۡلَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ
فَقِيرٞ وَنَحۡنُ أَغۡنِيَآءُۘ سَنَكۡتُبُ مَا قَالُواْ وَقَتۡلَهُمُ

182. אכן שמע אלוהים את דבר אלה שאמרו: אלוהים עני, ואילו אנחנו

ٱلۡأَنۢبِيَآءَ بِغَيۡرِ حَقّٖ وَنَقُولُ ذُوقُواْ عَذَابَ
ٱلۡحَرِيقِ ١٨٢

עשירים. אנו נכתוב את אשר אמרו: ונרשום את הריגת הנביאים בידיהם בלא צדק, ונאמר: סִבְלוּ את עינוי הצְלִיָּה בָּאֵשׁ.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيكُمۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيۡسَ
بِظَلَّامٖ لِّلۡعَبِيدِ ١٨٣

183. זאת בגלל מעשי ידיכם מקודם. ולעולם אין אלוהים עושק את בני האדם.

ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ عَهِدَ إِلَيۡنَآ أَلَّا
نُؤۡمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأۡتِيَنَا بِقُرۡبَانٖ تَأۡكُلُهُ
ٱلنَّارُۗ قُلۡ قَدۡ جَآءَكُمۡ رُسُلٞ مِّن قَبۡلِي
بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَبِٱلَّذِي قُلۡتُمۡ فَلِمَ قَتَلۡتُمُوهُمۡ إِن
كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٨٤

184. אלה אשר טענו: הִנֵּה אלוהים כרת עִמנו ברית לְבַל נאמין לשליח כלשהו, עד אשר יביא אלינו קורבן שתאכלנו הָאֵש, אמוֹר: אכן כבר הופיעו בקרבכם שליחים לפנַי, ועימהם האותות על פי דרישתכם. מדוע, אם כן, הרגתם אותם אם אכן אמת בפיכם?

فَإِن كَذَّبُوكَ فَقَدۡ كُذِّبَ رُسُلٞ مِّن قَبۡلِكَ
جَآءُو بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُنِيرِ ١٨٥

185. ועל כן, אם יאשימוך בשקר, הרי שכבר האשימו בשקר שליחים לפניך, אשר נשאו עמהם אותות ברורים, וּכְתבים והספר הזוהר.

كُلُّ نَفۡسٖ ذَآئِقَةُ ٱلۡمَوۡتِۗ وَإِنَّمَا تُوَفَّوۡنَ
أُجُورَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۖ فَمَن زُحۡزِحَ عَنِ

186. כָּל נפש עתידה לטעום את המות, ואת מלוא שכרכם תקבלו ביום הדין.

ٱلنَّارِ وَأُدۡخِلَ ٱلۡجَنَّةَ فَقَدۡ فَازَۗ وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ
ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلۡغُرُورِ ١٨٦

ועל כן כָל המורחק מאש הגֵיהִנּוֹם ומופנה לגן העדן, הרי שכבר השיג את מטרתו, ואין חיי העולם הזה אלא שמחת שָוְא.

۞ لَتُبۡلَوُنَّ فِيٓ أَمۡوَٰلِكُمۡ وَأَنفُسِكُمۡ
وَلَتَسۡمَعُنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن
قَبۡلِكُمۡ وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُوٓاْ أَذٗى كَثِيرٗاۚ
وَإِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنۡ عَزۡمِ
ٱلۡأُمُورِ ١٨٧

187. הֵעָמֵד תֵּעָמְדוּ למבחן על רכושכם ועל נפשותיכם, וְשָמֹעַ תשמעו מאלה אשר ניתן להם הספר לִפְנֵיכֶם ומאלה הַמְשַתְּפִים דברי בֶּלַע רבים, אך אם תעמדו בעוז רוח ותִירָאוּ, הנה מעמד נחוש ונשׂגב הוא.

وَإِذۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ
لَتُبَيِّنُنَّهُۥ لِلنَّاسِ وَلَا تَكۡتُمُونَهُۥ فَنَبَذُوهُ وَرَآءَ
ظُهُورِهِمۡ وَٱشۡتَرَوۡاْ بِهِۦ ثَمَنٗا قَلِيلٗاۖ فَبِئۡسَ مَا
يَشۡتَرُونَ ١٨٨

188. (זְכֹר) עֵת כָּרַת אלוהים ברית עם אלה אשר ניתן להם הספר, (לאמור): עליכם לְבָאֲרוֹ לִבְנֵי האדם ולא להסתירו, אך הם השליכוהו אחרי גַבָּם וּמְכָרוּהוּ בִּמְחִיר זוֹל – אכן עִסקה אומללה נפלה בחלקם.

لَا تَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ يَفۡرَحُونَ بِمَآ أَتَواْ وَّيُحِبُّونَ
أَن يُحۡمَدُواْ بِمَا لَمۡ يَفۡعَلُواْ فَلَا تَحۡسَبَنَّهُم
بِمَفَازَةٖ مِّنَ ٱلۡعَذَابِۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ١٨٩

189. אל תחשוב שאלה השמחים במעשיהם, ורוצים שיהללו אותם על מעשיהם שלא עשו - שהם יִמלטו מן העונש. הנה צפוי להם עונש כבד.

وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩٠﴾

190. לאלוהים מלכות השמים והארץ, ואלוהים הוא הכֹל יכול.

إِنَّ فِى خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿١٩١﴾

191. הנה בִּבְריאת השמים והארץ, ובחִילוּף הלילה והיום, אותות לאנשי הבינה.

ٱلَّذِينَ يَذْكُرُونَ ٱللَّهَ قِيَٰمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِى خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَٰطِلًا سُبْحَٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿١٩٢﴾

192. אלה אשר הינם מזכירים את אלוהים בעוֹמדם ובְשִׁבְתָּם ובשׁוֹכְבָם על צִדָּם, ומהרהרים על בריאת השמים והארץ באמרם: אלוהֵנו – לא בראת זֹאת לַשָּׁוְא – ישתבח שִׁמְךָ, שְׁמוֹר נָא אותנו מעונש הגֵיהִנּוֹם!

رَبَّنَآ إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ ٱلنَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُۥ ۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿١٩٣﴾

193. אלוהֵנו – הנה מי שהִנך מכניס לגֵיהִנּוֹם, תמיט עליו חֶרְפָּה, ולרשעים אין כָל מושיע.

رَّبَّنَآ إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِى لِلْإِيمَٰنِ أَنْ ءَامِنُوا۟ بِرَبِّكُمْ فَـَٔامَنَّا ۚ رَبَّنَا فَٱغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ ٱلْأَبْرَارِ ﴿١٩٤﴾

194. אלוהֵנו, הנה אנו שמענו מְבַשֵּׂר קורא לֶאמונה, לאמוֹר – האמינו ברבונכם! והֶאֱמַנּוּ. אלוהֵנו, סלח לנו על חטאינו, וכַפֵּר לנו על עוונותינו, והמֵת אותנו ואספֵנו עם הישרים.

رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخۡزِنَا يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ إِنَّكَ لَا تُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ ١٩٥

195. ותן לנו, אלוהנו, את אשר הבטחת לנו דרך שליחיך, ואל תמיט קלון עלינו ביום הדין, כי אין אתה מֵפֵר הבטחה.

فَٱسۡتَجَابَ لَهُمۡ رَبُّهُمۡ أَنِّي لَآ أُضِيعُ عَمَلَ عَٰمِلٖ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰۖ بَعۡضُكُم مِّنۢ بَعۡضٖۖ فَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَٰتَلُواْ وَقُتِلُواْ لَأُكَفِّرَنَّ عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ وَلَأُدۡخِلَنَّهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ ثَوَابٗا مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسۡنُ ٱلثَّوَابِ ١٩٦

196. ונַעֲנָה להם ריבונם באומרו: הנה אני לא אפסול פרי עמלו של כָּל עובד מכם, בין אם זכר ובין אם נקבה, הנה צאצאים אתם זה לזה, ועל כן אלה אשר סולקו מבתיהם וסבלו עינויים למעני, נלחמו ונהרגו, אֲכַפֵּר להם חֶטאיהם, ואביאֵם אל גַּנּוֹת שתחתיהן נהרות זורמים. גמול מאת אלוהים אשר איתו הגמול הנאה.

لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ١٩٧

197. אל תַּתעה אותך התהלכות הכּופרים בארץ.

مَتَٰعٞ قَلِيلٞ ثُمَّ مَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ١٩٨

198. הנאה זמנית, ואחריה מקלטם גֵיהִנּוֹם – מקולל הוא מושב הגֵיהִנּוֹם.

لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ رَبَّهُمۡ لَهُمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا نُزُلٗا مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۗ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيۡرٞ لِّلۡأَبۡرَارِ ١٩٩

199. אך היְרֵאִים את ריבונם, להם גנים ונהרות זורמים תחתם; מושב קבע להם מאת אלוהים, הִנֵּה מתת אלוהים היא הטובה ביותר לצדיקים.

وَإِنَّ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ لَمَن يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَمَآ
أُنزِلَ إِلَيۡكُمۡ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِمۡ خَٰشِعِينَ لِلَّهِ لَا
يَشۡتَرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ
لَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ
ٱلۡحِسَابِ ٢٠٠

200. אמנם, ישנם מבין עמי הספר כאלה המאמינים באלוהים ובמה שהורד אֲליכם ובְמה שהורד אֲליהם, והם נכנעים לאלוהים, ולא מוותרים על אותות אלוהים בעבור תמורה זולה, כָל אלה שמוּר להם שכרם אצל ריבונם. הנה אלוהים מְהיר חשבון הוא.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱصۡبِرُواْ وَصَابِرُواْ
وَرَابِطُواْ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ٢٠١

201. הוי המאמינים, הֱיוּ איתנים, הֱיו סבלנים, ועִמדו על המִשמר ברוח יראת אלוהים, למען תשגשגו ותצליחו.